

Bruksela, 2 grudnia 2016 r.
(OR. en)

15120/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0382 (COD)

ENER 417
CLIMA 168
CONSOM 298
TRANS 479
AGRI 650
IND 261
ENV 757
IA 130
CODEC 1802

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	1 grudnia 2016 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2016) 767 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2016) 767 final.

Załącznik: COM(2016) 767 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.2.2017 r.
COM(2016) 767 final

2016/0382 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja
przekształcona)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2016) 416 final}

{SWD(2016) 417 final}

{SWD(2016) 418 final}

{SWD(2016) 419 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

•1.1 Przyczyny i cele wniosku

Odnawialne źródła energii (OZE) przyczyniają się do łagodzenia skutków zmiany klimatu dzięki obniżaniu emisji gazów cieplarnianych, umożliwiają zrównoważony rozwój, przyczyniają się do ochrony środowiska i poprawy zdrowia obywateli. Ponadto energia odnawialna okazuje się również istotnym czynnikiem napędzającym sprzyjający włączeniu społecznemu wzrost gospodarczy, dającym nowe miejsca pracy i wzmacniającym bezpieczeństwo energetyczne w Europie.

Aspekty te są ujęte w art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w którym przyznano Unii uprawnienia do promowania energii ze źródeł odnawialnych.

Unia Europejska od dawna pozostaje światowym liderem w promowaniu i rozwoju energii odnawialnej, nadającym kierunek staraniom na rzecz zwalczania zmiany klimatu, propagowania przejścia na gospodarkę niskoemisyjną i pobudzania wzrostu gospodarczego o wysokim potencjale. Przewodniczący Juncker określił już ambicje UE, aby stać się największą na świecie potęgą pod względem energii odnawialnych, jako jeden z głównych priorytetów politycznych Komisji. Ambicje te powinny obejmować nie tylko cel dotyczący większego wykorzystania energii odnawialnej, lecz również dostarczanie przez europejskie przedsiębiorstwa kluczowych komponentów w Unii i poza nią.

W obecnych ramach do 2020 r. wytyczono dla UE cel zakładający 20-procentowy udział energii odnawialnej w zużyciu energii, opierający się na prawnie wiążących celach krajowych do 2020 r. Krajowe plany działania w zakresie energii odnawialnych oraz dwuletnie monitorowanie przewidziane w dyrektywie 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych okazały się skuteczne pod względem wspierania przejrzystości dla inwestorów i innych podmiotów gospodarczych i tym samym sprzyjały szybkiemu rozpowszechnianiu i wzrostowi udziału energii odnawialnych z 10,4 % w 2007 r. do 17 % w 2015 r.

W październiku 2014 r. Rada Europejska uzgodniła ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, w których ponownie potwierdzono długoterminowe zaangażowanie UE w ambitną strategię w dziedzinie energii odnawialnych. W nowych ramach ustanowiono unijny cel zakładający osiągnięcie 27-procentowego udziału energii odnawialnej w zużyciu energii w UE w 2030 r. Cel ten jest wiążący na poziomie Unii, a jego realizacja będzie polegać na wkładzie ze strony poszczególnych państw członkowskich, wynikającym z potrzeby wspólnego osiągnięcia celu na rzecz UE. Ponadto nowe ramy umożliwiają również wspólną realizację celów niewykluczającą ustalania własnych, nawet bardziej ambitnych celów krajowych przez państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą wspierać energie odnawialne z zastrzeżeniem zasad pomocy państwa.

Rada Europejska¹ kilkakrotnie zachęcała Komisję do przeglądu i tworzenia nowego prawodawstwa związanego z OZE, które dałoby podstawę dla realizacji celu uzgodnionego na 2030 r. Parlament Europejski również wezwał Komisję do przedstawienia przepisów

¹ Konkluzje Rady przyjęte w dniach 19–20 marca 2015 r., w dniach 17–18 grudnia 2015 r., w dniach 17–18 marca 2016 r.

dotyczących energii odnawialnej oraz do podniesienia poziomu ambicji jeszcze wyżej, do co najmniej 30 %.

Prognozy dotyczące systemu energetycznego UE wskazują, że obecna polityka państw członkowskich i UE, w przypadku gdyby nie wprowadzono nowych działań politycznych, doprowadziłaby do osiągnięcia tylko około 24,3 % udziału energii odnawialnej w zużyciu w 2030 r. Ten poziom byłby o wiele niższy niż wiążący unijny cel zakładający co najmniej 27-procentowy udział energii odnawialnej ustalony przez Radę Europejską i uniemożliwiłby wspólną realizację zobowiązań podjętych w ramach porozumienia paryskiego z 2015 r. Kontynuacja polityki w niezmienionym kształcie poważnie zagroziłaby realizacji unijnych ambicji politycznych dotyczących światowego przywództwa w dziedzinie energii odnawialnej. Ponadto oznaczałaby rezygnację z korzyści płynących z bezpieczeństwa, jakie zapewnia wzrost podaży energii z rodzimych źródeł, oraz wiązałaby się z ograniczeniem uczestnictwa konsumentów w systemie energetycznym.

Z analizy będącej podstawą niniejszego wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (wniosek) wynika zatem, że do osiągnięcia unijnego poziomu docelowego w wysokości co najmniej 27 % konieczna jest zmiana polityki polegająca na stworzeniu unijnych ram prowadzących do wprowadzenia środków na poziomie unijnym, krajowym i regionalnym. Jest to tym bardziej istotne, gdy weźmie się pod uwagę, że dokładna wielkość różnicy między wartością docelową a prognozą w sposób nieunikniony obarczona jest elementem niepewności z uwagi na konieczność przyjmowania pewnych założeń przy sporządzaniu oszacowań, a także że unijny udział energii odnawialnej powyżej 27 % jest minimalnym poziomem, jaki należy osiągnąć, i że znaczne nakłady inwestycyjne konieczne do wypełnienia tej luki w UE (np. 254 mld euro na energię ze źródeł odnawialnych tylko w przypadku wytwarzania energii elektrycznej) wymagają szybkich, wyraźnych i stabilnych sygnałów politycznych.

Jednocześnie, a także przy braku uaktualnionych ram regulacyjnych, istnieje ryzyko, że w UE będą pojawiać się większe różnice, które sprawią, że tylko przodujące państwa członkowskie utrzymają dotychczasowy kurs zwiększania zużycia energii ze źródeł odnawialnych, natomiast państwa pozostające w tyle nie odczują żadnej zachęty do zwiększenia produkcji i zużycia energii odnawialnej. Ponadto skupienie wysiłków tylko w kilku państwach członkowskich byłoby bardziej kosztowne i spowodowałoby kolejne zakłócenia na wewnętrznym rynku energii.

Co więcej, działanie na poziomie Unii jest tu narzędziem szczególnie stosownym z uwagi na fundamentalną różnicę pomiędzy ramami na rok 2020 i ramami na rok 2030. Podczas gdy realizacja celu na podstawie tych pierwszych mogłaby w dużym stopniu zależeć od poziomu ambicji krajowych wiążących celów, a zatem dałaby państwom członkowskim dużą swobodę wyboru środków krajowych, to ramy na 2030 r. opierają się wyłącznie na wiążącym celu obowiązującym na poziomie Unii, który nie przekłada się na cele krajowe.

Unijny cel na 2030 r. można zatem najłatwiej osiągnąć w drodze partnerstwa z państwami członkowskimi, łącząc ich krajowe działania wspierane systemem środków określonych w niniejszym wniosku. W sektorze energii elektrycznej państwa członkowskie będą miały możliwość promowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych poprzez wdrożenie opłacalnych krajowych systemów wsparcia podlegających zasadom pomocy państwa i ramowym warunkom ustalonym na poziomie UE, w tym przepisom dotyczącym działalności transgranicznej. W sektorze grzewczym i chłodniczym zwiększenie udziału energii odnawialnych pozwoli spożytkować niewykorzystany dotąd potencjał. Powinno się to odbyć

w sposób elastyczny dzięki staraniom państw członkowskich. W transporcie, ze względu na transgraniczny handel paliwami, konieczne jest podejście zharmonizowane.

W tej sytuacji istotnym elementem koordynującym ogólne ramy energetyczno-klimatyczne do roku 2030 jest wniosek dotyczący zarządzania unią energetyczną, obejmujący (i) planowanie, w ramach którego państwa członkowskie formułują krajowe plany w zakresie energii i klimatu; (ii) sprawozdawczość i monitorowanie, w ramach którego państwa członkowskie zgłaszają postępy we wdrażaniu swoich planów krajowych; oraz (iii) środek naprawczy/uzupełniający, w ramach którego Komisja w 2025 r. przystąpi do bardziej szczegółowego przeglądu postępów w dziedzinie energii odnawialnej.

Potrzebne nakłady inwestycyjne dla UE szacuje się na co najmniej 1 bln EUR w latach 2015–2030 tylko w sektorze wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych². W związku z tym wzmacnianie pewności inwestorów ma kluczowe znaczenie i jest jednym ze szczególnych celów wniosku. Aby rozpatrzyć to we właściwym kontekście, należy zauważyć, że 48,8 mld EUR zainwestowanych w 2015 r. przez UE w energię odnawialną to kwota o 60 % niższa niż w 2011 r. – jest to spadek, którego nie da się wytłumaczyć jedynie zmniejszeniem kosztów technologii. W związku z tym, chociaż Unia nadal utrzymuje wiodącą pozycję pod względem inwestycji w energię odnawialną na mieszkańca, jej udział w łącznych inwestycjach w odnawialne źródła energii szybko spada – z niemal połowy w 2010 r. do niespełna jednej piątej w roku 2015.

W zaktualizowanych ramach również należy uwzględnić nowe elementy, które wprowadzono w dziedzinie inwestycji. Ramy na okres do 2030 r. otwierają dla Unii Europejskiej nowe możliwości pod względem inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy. UE musi zapewnić odpowiednie warunki dla inwestycji. W tym duchu Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), będący częścią planu inwestycyjnego dla Europy oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, okazuje się głównym czynnikiem przyczyniającym się do inwestycji w sektorze energii odnawialnej. Spośród transakcji EFIS zatwierdzonych przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) 23 % dotyczy sektora energetycznego. Prawie połowa projektów w tym sektorze jest związana z inwestycjami w energię ze źródeł odnawialnych. Świadczy to o prawdziwym zainteresowaniu prywatnych inwestorów udziałem w konkretnych projektach w całej UE, ponieważ sektor ten jest postrzegany jako kluczowy dla transformacji energetyki w Unii Europejskiej i jako sektor strategiczny, w który należy inwestować. Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne skupiają się na inwestycjach w technologie niskoemisyjne, w tym w energię odnawialną, przewidzianych na okres 2014–2020.

Ponadto wniosek dotyczący przedłużenia dwukrotnie czasu funkcjonowania EFIS, a także podwojenia jego zasobów finansowych należy również postrzegać jako szansę na zwiększenie inwestycji w odnawialne źródła energii. Wniosek o przedłużenie funkcjonowania EFIS do 2020 r. zawiera cel dotyczący mobilizacji do 40 % inwestycji w segmencie infrastruktury i innowacji na rzecz projektów związanych z COP21. Aby tak się stało, projekty w zakresie energii odnawialnej oraz efektywności energetycznej muszą nadal stanowić znaczną część inwestycji w sektorze energetycznym. Dlatego też konieczne jest, aby utrzymano odpowiednie sygnały, dzięki którym sektor prywatny i publiczny w UE będzie otrzymywał wyraźne wskazania co do przyszłości polityki UE. W związku z tym w niniejszym wniosku stworzono odpowiednie ramy regulacyjne. Inwestycje w odnawialne źródła energii i

² Źródło: Bloomberg New Energy Finance (2014). 2030 Market Outlook; International Energy Agency (2014). World Energy Investment Outlook.

efektywność energetyczną oraz w modernizację i integrację europejskich rynków energii są niezbędne do dekarbonizacji gospodarki w UE. Co jednak najważniejsze dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w całej Europie oraz dla konkurencyjności Unii na światowym rynku, przewaga technologiczna podtrzymana dzięki tym inwestycjom będzie miała zasadnicze znaczenie dla europejskiego przemysłu.

Na koniec nie należy zapominać, że konieczna jest również rewizja obecnych ram dotyczących energii odnawialnej, aby odzwierciedlały one globalne zmiany, jakie zaszły od 2009 r., w tym wzmocnienie pozycji konkurentów na arenie międzynarodowej, wynikające ze wzrostu ich inwestycji w odnawialne źródła energii. Jeżeli UE chce utrzymać swoją wiodącą rolę, niezbędne są solidne ramy w dziedzinie energii odnawialnej, które będą stanowić wsparcie dla wdrażania energii odnawialnych we wszystkich sektorach. Przyniosą one również istotne korzyści w postaci przewagi konkurencyjnej dla europejskiego przemysłu.

We wniosku określono zasady według których państwa członkowskie mogą wspólnie i stale dbać o to, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej w UE osiągnął co najmniej 27 % do 2030 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów we wszystkich trzech sektorach: energii elektrycznej (ze źródeł odnawialnych), ogrzewania i chłodzenia (ze źródeł odnawialnych i wysokosprawnej kogeneracji) oraz transportu (ze źródeł odnawialnych), przy uwzględnieniu następujących celów szczegółowych:

- zmniejszanie niepewności inwestycyjnej w taki sposób, aby uwzględnić średnio- i długoterminowe cele dotyczące obniżenia emisyjności;
- zapewnienie racjonalnego pod względem kosztów rozpowszechniania i integracji rynkowej energii ze źródeł odnawialnych;
- zapewnienie wspólnego osiągnięcia ogólnounijnego celu dotyczącego energii odnawialnej w 2030 r. oraz stworzenie ram polityki skoordynowanych z systemem zarządzania unią energetyczną w celu uniknięcia ewentualnych luk;
- rozwój potencjału zaawansowanych biopaliw pod względem obniżania emisyjności oraz sprecyzowanie roli biopaliw produkowanych z roślin spożywczych po roku 2020;
- rozwój potencjału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze grzewczym i chłodniczym.

Środki zawarte we wniosku mają zatem na celu rozwiązywanie, w sposób proporcjonalny, dotychczasowych problemów utrudniających rozpowszechnianie energii odnawialnych, takich jak niepewność inwestycyjna, przeszkody administracyjne, potrzeba zwiększenia opłacalności wprowadzania odnawialnych źródeł energii, potrzeba aktualizacji ram politycznych oraz ryzyko utraty zaangażowania obywateli w okresie transformacji przed rokiem 2030.

1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wniosek jest spójny z wnioskami w sprawie struktury rynku i zarządzania unią energetyczną, a także z przeglądem dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, z wnioskiem w sprawie EU ETS z lipca 2015 r. oraz z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku

redukcyjnego i rozporządzenia w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) z lipcu 2016 r.

Wniosek należy odczytywać wspólnie z wymienionymi wyżej inicjatywami, które nie są same w sobie wystarczające, aby umożliwić UE osiągnięcie wspólnie co najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w zużyciu energii końcowej do 2030 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów.

Wniosek opiera się na rozwoju rynku energii elektrycznej odpowiedniego dla energii odnawialnej na podstawie **inicjatywy dotyczącej struktury rynku**, zgodnie z którą rynki krótkoterminowe są w pełni rozwinięte i zintegrowane, elastyczność odgrywa kluczową rolę w zwiększaniu wartości rynkowej energii ze źródeł odnawialnych, a wytwórcy energii odnawialnej mogą czerpać większą część swoich przychodów z rynków energii, co zmniejsza zapotrzebowanie na wsparcie publiczne. Ponadto wniosek jest uzupełnieniem inicjatywy w sprawie struktury rynku, ponieważ wprowadza różne środki w celu przyciągania niezbędnych inwestycji w opłacalny sposób i w odpowiednim czasie oraz jeszcze bardziej ogranicza obciążenie administracyjne dla producentów energii odnawialnej, w tym konsumentów produkujących ciepło i energię elektryczną z odnawialnych źródeł na potrzeby własne.

Wniosek stanowi uzupełnienie **zarządzania unią energetyczną**, ponieważ w trzech sektorach (energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia oraz transportu) tworzy warunki sprzyjające wspólnemu osiągnięciu unijnego celu. Jednocześnie inicjatywa dotycząca zarządzania usprawnia i konsoliduje obecne zobowiązania w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania dorobku prawnego w dziedzinie energii, w tym zobowiązania dotyczące energii ze źródeł odnawialnych po roku 2020, co pomoże w śledzeniu postępów w osiąganiu ogólnounijnego celu, umożliwi rewizję poziomu ambicji w planach krajowych i uruchomienie pewnych elementów w przypadku luki we wspólnym poziomie ambicji lub rozbieżności w poziomie realizacji celu.

Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków mają na celu, odpowiednio, ułatwienie osiągnięcia celu w zakresie efektywności energetycznej i poprawę charakterystyki energetycznej budynków. Przepisy dotyczące ogrzewania i chłodzenia we wnioskach dotyczących tych dyrektyw będą uzupełnieniem starań państw członkowskich na rzecz łatwiejszego upowszechnienia energii odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia na podstawie działających łącznie przepisów zawartych w niniejszym wniosku i w rozporządzeniu w sprawie zarządzania. Pozwoli to zachować jak największą elastyczność w celu uwzględnienia krajowych różnic w takich systemach, a jednocześnie zapewnić niezbędny wkład w osiągnięcie ogólnego celu na 2030 r.

W kontekście reformy **unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS)** na okres po 2020 r. wzmocniony EU ETS będzie odgrywał coraz większą rolę w zapewnianiu silniejszych sygnałów inwestycyjnych w przypadku technologii niskoemisyjnych, w tym odnawialnych źródeł energii, oraz zapewni maksymalne wykorzystanie synergii między strategiami w zakresie klimatu i energii odnawialnej. Ceny uprawnień do emisji w ramach zreformowanego ETS nie będą jednak wystarczające, aby osiągnąć unijny wiążący cel dotyczący co najmniej 27-procentowego udziału energii odnawialnych. Przepisy dotyczące wsparcia dla energii odnawialnej w sektorze energetycznym zagwarantują, że takie mechanizmy będą w pełni komplementarne z ETS i zminimalizują wszelki potencjalnie niekorzystny wpływ na cenę emisji dwutlenku węgla.

Ponadto proponowane **rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego** zawiera propozycje ustalenia wiążących celów krajowych w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach poza EU ETS i w zakresie LULUCF, nie wskazuje jednak, jak cele te mogłyby zostać osiągnięte w najbardziej opłacalny sposób. Według prognoz dotyczących systemu energetycznego w UE strategii w zakresie odnawialnych źródeł energii w sektorach energii, ogrzewania i chłodzenia oraz transportu, są niezbędne, aby osiągnąć nieobjęty ETS cel i uczynić to w sposób racjonalny pod względem kosztów.

Wniosek dotyczący **rozporządzenia w sprawie LULUCF** ma na celu włączenie emisji dwutlenku węgla i jego pochłaniania z sektora rolnictwa i leśnictwa do unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030. Ulepszone unijne kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące bioenergii mają być nadal gwarancją zrównoważonego charakteru biomasy wykorzystywanej w sektorze energetycznym, także dzięki wymogowi LULUCF zapewniającemu właściwe rozliczanie emisji dwutlenku węgla wynikających z wykorzystania biomasy leśnej do wytwarzania energii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

•2.1. Podstawa prawna

Podstawę wniosku stanowi art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stanowiący podstawę prawną środków w dziedzinie energii. Ponieważ Traktat zawiera konkretną podstawę prawną dotyczącą energii, należy z niej skorzystać.

•2.2. Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ Unia nie ma wyłącznych kompetencji w zakresie polityki dotyczącej energii odnawialnej. Wniosek opiera się na rosnącym znaczeniu energii jako wyzwania politycznego i gospodarczego i jej ścisłym związku z obszarami bezpieczeństwa dostaw energii, zmiany klimatu, rynku wewnętrznego oraz rozwoju gospodarczego i społecznego.

Konieczność działań na poziomie UE

Działanie na poziomie UE jest konieczne, aby zapewnić wkład państw członkowskich w realizację wiążącego celu unijnego dotyczącego co najmniej 27-procentowego udziału energii odnawialnej oraz aby cel ten został osiągnięty wspólnie i w sposób racjonalny pod względem kosztów. Państwa członkowskie są proszone o określenie swoich poziomów ambicji, w tym kursów, które odpowiadają ich krajowym uwarunkowaniom i preferencjom. Ogólnounijny kurs określony w sposób liniowy pomoże w śledzeniu postępów w osiąganiu unijnego celu, przy czym nie jest on wiążący dla poszczególnych państw członkowskich. Stopniowe otwieranie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest niezbędne, aby zaradzić rozdrobnieniu rynku wewnętrznego i zapewnić możliwości handlu transgranicznego, szczególnie w odniesieniu do wspólnych zasad dotyczących paliw transportowych.

Jeśli chodzi o sektor energii elektrycznej, UE utworzyła jednolity zintegrowany rynek energii, którego główne zasady oraz przepisy dotyczące wspólnych problemów i aspektów transgranicznych są stanowione na poziomie UE. W związku z tym również w przypadku odnawialnych źródeł energii aspekty transgraniczne należy uregulować na poziomie UE za pomocą szczegółowych przepisów.

Niektóre z zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju związanych z rozwojem bioenergii mają wymiar transgraniczny i dlatego można zajmować się nimi skuteczniej na poziomie UE. Dotyczy to w szczególności wpływu na środowisko, takiego jak zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej. Ponadto istnieje potrzeba wprowadzenia zharmonizowanych unijnych ram zrównoważonego rozwoju dotyczących biomasy wykorzystywanej do wytwarzania ciepła i energii, aby ułatwić handel biomasą i wspierać rynek wewnętrzny paliw z biomasy.

Z analizy wynika, że działanie wyłącznie na poziomie państw członkowskich mogłoby prowadzić do zakłóceń i rozdrobnienia wewnętrznego rynku energii, co spowodowałoby ogólne podniesienie kosztów i mniejsze rozpowszechnianie energii odnawialnej w Unii.

Europejska wartość dodana

Jeśli chodzi o sektor grzewczy i chłodniczy, zużywa on blisko 50 % energii w UE, a 75 % zużycia energii w tym sektorze w UE nadal opiera się na paliwach kopalnych. Brak unijnej strategii spotęgował niepewność inwestorów i doprowadził do rozdrobnienia lokalnych rynków, na których konsumenci napotykają trudności w dokonywaniu wyborów według swoich preferencji, oraz do braku strategii regulacyjnych tworzących zachęty do zdecentralizowanej produkcji energii. Wytyczne UE w tym sektorze mogłoby przyczynić do utworzenia zintegrowanego unijnego rynku energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia. Dlatego też państwom członkowskim przedstawia się możliwości zagospodarowania niewykorzystanego potencjału w tym sektorze.

Z uwagi na lokalny wymiar ogrzewania i chłodzenia we wniosku określono ogólne ramy tworzenia zachęt do stosowania odnawialnych źródeł energii w tym sektorze, pozostawiając państwom członkowskim możliwość dostosowania ich do lokalnych warunków w sposób najbardziej racjonalny pod względem kosztów.

Transport odpowiada za około jedną trzecią łącznego zapotrzebowania na energię w UE, a zapotrzebowanie to jest niemal całkowicie zaspokajane ropą. Chociaż przechodzenie na niskoemisyjną alternatywną energię w transporcie już się rozpoczęło, m.in. pod wpływem dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, sektor ten pozostaje daleko w tyle ze innymi sektorami z różnych powodów, takich jak brak silnych zachęt do innowacji w dziedzinie energii i technologii, niezbędnych do długoterminowej dekarbonizacji i dywersyfikacji energii w transporcie, a także problemy infrastrukturalne związane z elektryfikacją (które są uwzględniane dzięki wdrażaniu dyrektywy w sprawie paliw alternatywnych oraz proponowanych środków w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków).

Dzięki wspólnemu działaniu UE cele polityki (np. rozwijanie potencjału zaawansowanych biopaliw w zakresie dekarbonizacji) są osiągane zbiorowo przy jak najniższych kosztach.

Ogólnounijne ramy energetyczno-klimatyczne na rzecz energii odnawialnej w 2030 r. również pomogą w monitorowaniu i wspieraniu polityki energetycznej państw członkowskich w celu stworzenia zrównoważonego, bezpiecznego i przystępnego cenowo systemu energetycznego dla obywateli Unii. Dzięki przewidywalnym unijnym ramom regulacyjnym prowadzącym sektor energii odnawialnych ku realizacji celów na 2030 r. i wspierającym europeizację polityki dotyczącej odnawialnych źródeł energii, w szczególności zwiększającym rolę podejścia rynkowego do odnawialnych źródeł energii i promującym otwieranie transgranicznego wsparcia, państwom członkowskim jest łatwiej kształtować

krajowe strategie osiągnięcia celu na rok 2020, dzięki czemu polityka w zakresie energii odnawialnej jest spójna z innymi celami w zakresie energii i klimatu, tj. ETS, rozporządzeniem w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego oraz unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r. Określone na poziomie UE ramy obejmujące nadrzędne zasady dotyczące systemów wsparcia również przyniosłyby pewność inwestycyjną, którą w przeszłości mogła naruszyć polityka typu „stop and go” – a czasami także środki retroaktywne – stosowane przez niektóre państwa członkowskie.

Działanie na poziomie UE pozwoli usunąć kilka barier dla inwestycji publicznych i prywatnych (np. związanych z procedurami udzielania zezwoleń) oraz zaradzić brakom koordynacji między różnymi organami wydającymi zezwolenia na poziomie krajowym i zwiększyć zdolności administracyjne pod względem wdrażania projektów transgranicznych i systemów wsparcia.

Działanie na poziomie UE da również inwestorom pewność co do unijnych ram regulacyjnych, zapewni spójne i racjonalne pod względem kosztów wdrażanie energii odnawialnej w całej UE oraz skuteczne funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii przy jednoczesnym uwzględnieniu potencjału państw członkowskich w zakresie produkcji różnych rodzajów energii odnawialnej w zależności od wybranego koszyka energetycznego.

Pod tym względem państwa członkowskie zachowują szeroką swobodę uznania i elastyczność we wspieraniu rozwoju energii odnawialnej w każdym sektorze gospodarki w sposób, jaki najlepiej odpowiada ich potencjałowi i krajowym uwarunkowaniom; dotyczy to również możliwości osiągnięcia unijnego celu poprzez wspieranie rozpowszechniania energii odnawialnej w innych państwach członkowskich, zgodnie z proponowanymi przepisami dotyczącymi struktury rynku.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

2.3. Zasada proporcjonalności i wybór instrumentów

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ określa działania na poziomie UE, które zapewnią realizację unijnego celu zakładającego co najmniej 27-procentowy udział energii odnawialnej, ale zapewnia państwom członkowskim elastyczność we wdrażaniu planowanych działań i rozwoju sektora energii odnawialnej w sposób najlepiej odpowiadający ich sytuacji krajowej, preferencjom i potencjałowi, pod warunkiem że wspólnie osiągną cel wynoszący co najmniej 27 %.

Wyznaczenie celu na poziomie Unii Europejskiej wiąże się z koniecznością zasadniczej zmiany ram polityki na okres do 2030 r. – przejścia od prawnie wiążących celów krajowych, dających państwom członkowskim dużą swobodę co do środków krajowych, do prawnie wiążącego celu ustalonego na poziomie UE. W tej sytuacji stosowanie wyłącznie krajowych środków doprowadziłyby do nieopłacalnych i nierównomiernie rozłożonych działań w UE powodujących niewystarczające rozpowszechnienie odnawialnych źródeł energii na wewnętrznym rynku energii UE oraz groźbę niezrealizowania ustalonego celu. W związku z tym stosowanie tylko środków krajowych koordynowanych za pomocą proponowanych mechanizmów nie daje wystarczającej gwarancji, że cel zostanie zrealizowany, że zostanie on osiągnięty w jak najbardziej opłacalny sposób, że państwa członkowskie nie będą unikać wnoszenia wkładu, a rozdrobnienie rynku zostanie ograniczone. Działanie na poziomie UE może zatem pozwolić na stworzenie mocnych i stabilnych ram, które umożliwią wspólne i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie wiążącego celu unijnego dotyczącego co

najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych do 2030 r. przy sprawiedliwym podziale wysiłków państw członkowskich i bez wychodzenia poza środki niezbędne dla zapewnienia optymalnych kosztów wspólnych działań.

Jeśli chodzi o szczegółowe przepisy sektorowe, na ogrzewanie i chłodzenie zużywa się blisko 50 % energii w UE, a 75 % unijnego zapotrzebowania na paliwo w tym sektorze nadal pokrywane jest przez paliwa kopalne. W tej sytuacji dekarbonizacja sektora ogrzewania i chłodzenia jest niezwykle istotna, aby UE mogła nadal dążyć do realizacji długoterminowych celów w zakresie dekarbonizacji i zwiększyć bezpieczeństwo dostaw energii. Do 2030 r. blisko połowa³ wkładu w realizację unijnego celu dotyczącego energii odnawialnej powinna pochodzić z sektora ogrzewania i chłodzenia. Jest to skala, która świadczy o konieczności podjęcia działań w tym konkretnym sektorze. Zawarte we wniosku propozycje dotyczące ogrzewania i chłodzenia stanowią dla państw członkowskich wytyczne przy wyborze metod ułatwiania rozwoju odnawialnych źródeł energii w tym sektorze pozwalających osiągnąć ten udział w opłacalny sposób, a jednocześnie zapewniają pełną elastyczność przy opracowywaniu zintegrowanych planów w zakresie klimatu i energii. Gdyby wszystkie państwa członkowskie przyjęły sugerowany środek, umożliwiłoby to zniwelowanie około jednej czwartej różnicy między sytuacją w przypadku kontynuacji dotychczasowej polityki a unijnym poziomem docelowym wynoszącym 27 % udziału energii odnawialnej.

Istotne prerogatywy krajowe, takie jak prawo państwa członkowskiego do określenia warunków wykorzystania jego zasobów energetycznych, prawo do wyboru spośród różnych technologii energetycznych oraz ogólnej struktury jego zaopatrzenia w energię, pozostają nienaruszone. Ponadto unijne ramy zrównoważonego rozwoju bioenergii obejmują minimalne kryteria, według których wykazuje się zrównoważony charakter produkcji i efektywne wykorzystanie biomasy w sektorach transportu, ogrzewania i energetyki. Nowe przepisy dotyczące zrównoważonego rozwoju są zgodne z podejściem opartym na ryzyku i mają zastosowanie wyłącznie do dużych systemów kogeneracyjnych.

Wreszcie proporcjonalność zapewniona jest dzięki osiągnięciu równowagi między celami dotyczącymi konkurencyjności, bezpieczeństwa dostaw energii i zrównoważonego rozwoju, oraz dzięki uwzględnieniu długoterminowych, wykraczających poza 2030 r. korzyści wynikających z proponowanego kierunku działań, a nie tylko krótko- i długoterminowych skutków.

Poziom nałożonych ograniczeń jest zatem proporcjonalny do celu.

2.4. Wybór instrumentu

Wybrany instrumentem jest dyrektywa, która musi zostać wdrożona przez państwa członkowskie. Dyrektywa jest odpowiednim instrumentem do wspierania odnawialnych źródeł energii, ponieważ jasno określa unijne cele, jakie należy osiągnąć, a jednocześnie pozostawia państwom członkowskim na tyle dużo swobody, aby mogły wdrożyć jej przepisy w sposób najlepiej dostosowany do ich specyficznych uwarunkowań krajowych. Dlatego też jedyne zawarte we wniosku przepisy nakazujące obowiązkowe działania mają na celu zwiększenie koniecznego, optymalnego pod względem kosztów rozpowszechniania energii ze źródeł odnawialnych w Unii (np. art. 5 wniosku dotyczący częściowego obowiązkowego otwarcia systemów wsparcia).

³ 40 % zużycia energii końcowej według scenariusza PRIMES EUCO27.

Wniosek wiąże się z zmianą merytoryczną dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, a technika przekształcenia pozwala na przyjęcie jednego tekstu prawnego, który jednocześnie wprowadza pożądane zmiany, kodyfikuje te zmiany z niezmienionymi przepisami wcześniejszego aktu i uchyla ten akt. Dlatego przekształcona dyrektywa jest odpowiednim instrumentem i pozostaje w zgodzie z zobowiązaniem Komisji w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁴.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

3.1. Ocena REFIT

Ocena dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) została przeprowadzona w latach 2014–2016. Wyniki tej oceny są przedstawione w oddzielnym dokumencie roboczym służb Komisji dotyczącym oceny REFIT, przedstawionym wraz z oceną skutków towarzyszącą wnioskowi.

W ocenie REFIT stwierdzono, że cel dotyczący zwiększenia – w sposób zrównoważony – udziału energii odnawialnej w zużyciu energii końcowej w UE jest realizowany z powodzeniem. Wiążące cele krajowe, krajowe plany działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i dwuletnie monitorowanie przewidziane w dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych okazały się wyjątkowo skuteczne, jeśli chodzi o zwiększanie przejrzystości dla inwestorów i innych podmiotów gospodarczych oraz zapewniły wysokiej jakości informacje o rynkach energii odnawialnej i polityce w tym zakresie w państwach członkowskich. Świadczy o tym szybkie tempo rozpowszechniania energii odnawialnych po dacie przyjęcia dyrektywy – z udziału wynoszącego 10,4 % w 2007 r. do 17 % w 2015 r.

Jej przepisy prawne, wraz z dodatkowymi krajowymi politykami i innymi środkami nieregulacyjnymi, przyczyniły się do ogólnego osiągnięcia celów unijnej polityki energetyczno-klimatycznej, co skutkuje ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych, wzrostem bezpieczeństwa dostaw energii, wiodącą pozycją UE w dziedzinie innowacji, tworzeniem miejsc pracy, społeczną akceptacją i rozwojem regionalnym. Okazały się zgodne z zasadami skuteczności, wydajności, europejskiej wartości dodanej, adekwatności i spójności, co sprzyja realizacji ogólnych celów UE w zakresie energii i zmiany klimatu. Energia ze źródeł odnawialnych stanowi obecnie jedyną szansę obniżenia emisyjności w sektorze energetycznym, jeżeli będzie rozpowszechniana w tempie zbliżonym do tego, które jest wymagane na podstawie długoterminowych scenariuszy Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE), zakładających ograniczenie wzrostu temperatury na świecie do 2 °C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej.

Jeżeli jednak nawet UE jako całość i wszystkie, z wyjątkiem jednego, państwa członkowskie znajdują się obecnie na dobrej drodze do osiągnięcia ogólnych celów dotyczących energii odnawialnych na 2020 r., osiągnięcie celu do 2020 r. będzie zapewnione wyłącznie wówczas, gdy państwa członkowskie będą nadal wspierać wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii w celu utrzymania coraz ambitniejszego kursu. Ponadto konieczne są dodatkowe starania na rzecz przyspieszenia tempa rozpowszechniania użycia odnawialnych źródeł energii w transporcie, aby doprowadzić do realizacji celu sektorowego wynoszącego 10 % udziału energii odnawialnej. Negatywny wpływ na rozpowszechnianie odnawialnych źródeł energii w transporcie miała w szczególności niepewność regulacyjna spowodowana długim

⁴ Dz.U. L 123 z dnia 12 maja 2016 r., s. 1.

okresem politycznej debaty na temat sposobu obniżenia ryzyka pośredniej zmiany użytkowania gruntów (ILUC), związanego z biopaliwami produkowanymi z roślin spożywczych.

3.2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

3.2.1. Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

W przygotowanie wniosku zaangażowanych było wiele różnych zainteresowanych podmiotów, w tym państwa członkowskie i krajowe organy regulacyjne. W ramach tego procesu odbyły się 12-tygodniowe konsultacje społeczne, w dniu 5 lutego 2016 r. przeprowadzono warsztaty dla zainteresowanych podmiotów, przeprowadzono również specjalną debatę w ramach Europejskiego Forum Organów Nadzoru Energii Elektrycznej we Florencji oraz wiele dyskusji dwustronnych.

Konsultacje społeczne rozpoczęły się w dniu 18 listopada 2015 r. i trwały do 10 lutego 2016 r. Komisja otrzymała łącznie 614 odpowiedzi. 340 odpowiedzi, czyli 58 %, pochodziło od krajowych i unijnych stowarzyszeń. W tej liczbie 110 respondentów stanowiły stowarzyszenia branżowe (18 % wszystkich odpowiedzi), a 90 odpowiedzi pochodziło od przedstawicieli branży energii odnawialnej (15 %). Ponadto otrzymano 186 odpowiedzi bezpośrednio od przedsiębiorstw (30 %). W konsultacjach udział wzięło również 19 organów administracji krajowych i 22 organy administracji regionalnej lub lokalnej. Należy odnotować również wysoki stopień uczestnictwa indywidualnych obywateli, kooperatyw energetycznych i organizacji pozarządowych.

Komisja przeprowadziła również internetowe konsultacje społeczne dotyczące zrównoważonego rozwoju bioenergii, które trwały od 10 lutego do 10 maja 2016 r. i w ramach których otrzymano ponad 950 odpowiedzi. Uzupełnieniem konsultacji była konferencja z udziałem zainteresowanych podmiotów, która odbyła się w dniu 12 maja 2016 r.

3.2.2. Podsumowanie opinii zainteresowanych podmiotów

Szczegółowa analiza odpowiedzi na konsultacje społeczne potwierdza szeroki konsensus wśród respondentów co do różnych kwestii podniesionych w trakcie konsultacji, w tym między innymi potrzeby stabilnych i przewidywalnych unijnych ram prawnych dotyczących odnawialnych źródeł energii, istotnej roli określenia uzupełniających środków w przekształconej dyrektywie w celu osiągnięcia wiążącego celu zakładającego co najmniej 27-procentowy udział energii odnawialnych na poziomie UE oraz potrzeby rozwoju rynku przygotowanego na energię ze źródeł odnawialnych. Respondenci byli jednak podzieleni w innych kwestiach, takich jak geograficzny zasięg systemów wsparcia i poddawanie odnawialnych źródeł energii warunkom rynkowym (np. priorytet przy dysponowaniu jednostkami wytwórczymi i odpowiedzialność za bilansowanie).

Jeśli chodzi o rolę podmiotów publicznych i prywatnych na rynku energii elektrycznej, istnieje silne poparcie dla dodatkowych działań UE mających na celu upodmiotowienie konsumentów energii i samorządów lokalnych. W znakomitej większości odpowiedzi popierano wzmocnienie unijnych przepisów gwarantujących konsumentom możliwość produkowania i magazynowania własnej energii cieplnej i energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz udziału we wszystkich odpowiednich rynkach energii w prosty i niedyskryminujący sposób, w tym za pośrednictwem koncentratorów. Wielu respondentów popiera zwiększenie krótkoterminowej ekspozycji rynkowej dla systemów prosumenckich w

drodze wyceny nadwyżek energii elektrycznej wprowadzanej do sieci według cen na rynku hurtowym. Niektórzy wytwórcy energii odnawialnej podkreślają jednak, że rynkowe systemy wsparcia są nadal potrzebne w przypadku małych systemów prosumenckich w okresie przechodzenia na zreformowaną strukturę rynku. Część respondentów popiera ułatwienie dostępu do finansowania lokalnym inicjatywom z zakresu energii ze źródeł odnawialnych.

Zainteresowane podmioty podkreślają, że należy dopilnować, by w systemach wsparcia nie wprowadzono zmian o skutku wstecznym. Za istotne dla poprawy stabilności inwestycji uznano również inne elementy, takie jak usunięcie barier administracyjnych, głębsza integracja rynkowa i wzmocnienie systemu ochrony inwestycji, wykraczające poza Traktat karty energetycznej. Niektórzy respondenci domagają się szybkiego wdrożenia przekształconej dyrektywy, w terminie o wiele krótszym niż do 2021 r., aby w odpowiednim czasie wysłać sygnały polityczne i zapewnić perspektywy dla inwestorów.

Kilka państw członkowskich podkreśliło w szczególności, że – zwłaszcza przy projektowaniu systemów wsparcia – należy zagwarantować prawo państw członkowskich do wyboru własnego koszyka energetycznego i rozwoju wybranych technologii wykorzystujących energię odnawialną np. ze względu na dywersyfikację. Podkreślają one również, że integrację rynkową energii ze źródeł odnawialnych należy organizować w skoordynowany sposób i nie można opierać jej na rozdrobnionych procedurach zależnych od indywidualnych systemów powiadomień państw członkowskich.

Na koniec, co równie istotne, uznano, że solidne ramy prawne zawarte w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia unijnego celu dotyczącego co najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych do roku 2030. Większość respondentów opowiada się za środkami mającymi zapobiegać powstaniu różnic w stopniu realizacji celu, widzi również potrzebę wdrożenia działań naprawczych, jeżeli różnice te jednak powstaną. Niektóre zainteresowane podmioty, takie jak organy regulacyjne sektora energetycznego, podkreślają potrzebę zapewnienia spójności wszelkich środków uzupełniających z krajowymi systemami wsparcia.

Konsultacje społeczne uwiaryściły, że głównymi przeszkodami dla wzrostu wykorzystania energii odnawialnych w transporcie są między innymi brak stabilnych ram polityki na okres po 2020 r., wydłużona debata na temat wpływu biopaliw na zrównoważony rozwój oraz wysokie ceny pojazdów elektrycznych. Znaczna większość respondentów wskazała również, że ogólnounijny obowiązek włączania składników pochodzących ze źródeł odnawialnych do paliw byłoby skutecznym lub bardzo skutecznym sposobem promowania zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju paliw opartych na energii odnawialnej w sektorze transportu w UE oraz rozpowszechnienia pojazdów elektrycznych.

Ponadto podczas Europejskiego Forum Organów Nadzoru Energii Elektrycznej, które odbyło się we Florencji w dniach 13–14 czerwca 2016 r. z udziałem państw członkowskich, krajowych organów regulacyjnych i kluczowych zainteresowanych podmiotów, stwierdzono, że ramy dotyczące odnawialnych źródeł energii na okres po 2020 r. powinny opierać się na ulepszonej strukturze rynku odpowiedniej dla pełnej integracji odnawialnych źródeł energii i na silnym sygnale cenowym dotyczącym emisji dwutlenku węgla dzięki wzmocnieniu ETS, a także że wsparcie specjalne dla odnawialnych źródeł energii, w razie potrzeby, powinno mieć charakter rynkowy i minimalizować zakłócenia rynku. W tym celu forum zachęciło Komisję do opracowania wspólnych zasad dotyczących systemów wsparcia w ramach rewizji dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, aby ułatwić przyjęcie rynkowego i bardziej zregionalizowanego podejścia do odnawialnych źródeł energii.

Konsultacje społeczne dotyczące zrównoważonego rozwoju bioenergii pokazują, że opinie na temat korzyści i zagrożeń związanych z bioenergią oraz potrzeby nowej polityki UE są podzielone. Niemniej jednak zdecydowana większość respondentów określała łagodzenie zmiany klimatu jako główny cel polityki zrównoważonego rozwoju bioenergii.

Pewna liczba organów publicznych i przedsiębiorstw publicznych, a także producentów biopaliw i biopłynów oraz przedsiębiorstw leśnych, oraz kilka państw członkowskich, opowiedziały się za scenariuszem odniesienia, tj. niewprowadzaniem przez UE dodatkowych wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednym z głównych uzasadnień tego podglądu jest istnienie innych przepisów, które uwzględniają potencjalne zagrożenia związane ze stosowaniem biomasy do celów energetycznych, a także ryzyko nadmiernego obciążenia administracyjnego.

Z drugiej strony, wielu producentów bioenergii w UE, a także część państw członkowskich popiera dodatkowe działania UE mające na celu rozszerzenie unijnych kryteriów zrównoważonego rozwoju na biomasę stosowaną do ogrzewania/chłodzenia i produkcji energii elektrycznej. W swojej ostatniej opinii unijny Stały Komitet ds. Leśnictwa, grupa doradcza ds. leśnictwa UE, popiera możliwość wprowadzenia kryterium zrównoważonego rozwoju opartego na analizie ryzyka w odniesieniu do biomasy.

Wymogi dotyczące skuteczności przetwarzania biomasy w energię znalazły poparcie wielu zainteresowanych podmiotów, w tym w szczególności przedstawicieli branży przetwórstwa drewna, w tym producentów pulpy papierowej i papieru, oraz organizacji pozarządowych zajmujących się ochroną środowiska. Organizacje pozarządowe popierają również ograniczenie ogólnego wykorzystania bioenergii, a także restrykcje dotyczące niektórych surowców lub źródeł oraz środowiskowe i społeczne wymogi dotyczące produkcji biomasy.

Ogólnie rzecz biorąc, zainteresowane podmioty wyrażały potrzebę równego traktowania przy nakładaniu środków, które dotyczą poszczególnych surowców, bez względu na ich ostateczne wykorzystanie: oznacza to na przykład, że zasady powinny być takie same w przypadku biomasy rolniczej stosowanej do produkcji biopaliw jak w przypadku biogazu stosowanego do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej.

3.3. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Główne ekspertyzy zamówione u zewnętrznych wykonawców były następujące:

- Study on the impact assessment for a new Directive mainstreaming deployment of renewable energy and ensuring that the EU meets its 2030 renewable energy target – ECN, Oeko Institute, Eclareon, REBEL, SUER, BBH.
- Study on Technical Assistance in Realisation of the 2016 Report on Renewable Energy, in preparation of the Renewable Energy Package for the Period 2020-2030 in the European Union – Öko-Institut, E3-Modelling, Observ'ER, COWI.
- Supporting investments into renewable electricity in context of deep market integration of RES-e after 2020: Study on EU-, regional- and national-level options – Cambridge Economic Policy Associates (CEPA).
- Study on the sustainable and optimal use of biomass for energy in the EU beyond 2020 – PricewaterhouseCoopers, Vito, TU Wien, Utrecht University, INFRO, Rutter Soceco.

- Carbon impacts of biomass consumed in the EU – Forest Research UK, VTT, North Energy, Alterra.
- Study on impacts on resource efficiency on future EU demand for bioenergy, IISA, Idufor, EFI, Oeko Institute, IEEP.

3.4. Ocena skutków

Ocena skutków towarzysząca wnioskowi nie zawierała zestawu preferowanych wariantów, lecz obejmowała szczegółową analizę każdego wariantu strategicznego przy podejściu stopniowanym – od dotychczasowego scenariusza postępowania (wariant 0), polegającego na kontynuacji środków krajowych, lecz wykluczającego dodatkowe działania na poziomie UE, do scenariuszy alternatywnych, zakładających bardziej kompleksowe środki unijne w pięciu obszarach określonych poniżej.

W dniu 16 września 2016 r.⁵ Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała swoją pierwszą opinię na temat oceny skutków i poprosiła o jej ponowne przedstawienie. Została ona następnie zrewidowana i w dniu 17 października 2016 r. ponownie przedłożona Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej, która wydała drugą negatywną opinię w dniu 4 listopada 2016 r., lecz nie poprosiła o ponowną rewizję i przedłożenie nowej wersji oceny skutków.

W tym kontekście Komisja uznała za stosowne przygotowanie wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym należytym uwzględnieniu zastrzeżenia wyrażonego przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej w jej drugiej opinii. W szczególności opowiedziała się za bardziej proporcjonalnymi i mniej uciążliwymi przepisami dotyczącymi sektora ogrzewania i chłodzenia w połączeniu z lepiej opracowanymi przepisami w zakresie zarządzania mającymi na celu osiągnięcie celów na rok 2030. Zapewniła również pełną zgodność i komplementarność przepisów zawartych we wniosku z zasadami pomocy państwa oraz dopilnowała, aby nie naruszały one kompetencji Komisji w dziedzinie pomocy państwa. Proponowane przepisy są ogólnymi zasadami wymagającymi stosowania (w razie potrzeby) rynkowych systemów racjonalnych pod względem kosztów. Jest to w pełni zgodne z nową strukturą rynku i przyczynia się do minimalizacji kosztów dla podatników i konsumentów energii elektrycznej. Przepisy umacniają pewność inwestycyjną w okresie 2021–2030. Komisja wzięła pod uwagę wszystkie cele unii energetycznej. Uwzględniła również nieuniknioną niepewność oszacowania wielkości różnicy, którą należy zniwelować, oraz fakt, że wiążący cel na poziomie UE-27 ma charakter minimalny, i potrzebę zapewnienia stabilnych i wprowadzonych w odpowiednim momencie zachęt do inwestycji z długimi terminami realizacji. Z uwagi na powyższe Komisja uważa, że odpowiednim rozwiązaniem stojących przed nią problemów jest wprowadzenie ogólnego pakietu środków. Więcej szczegółowych informacji na ten temat przedstawiono w niniejszym rozdziale.

(i) Warianty zwiększenia udziału energii odnawialnej w sektorze energii elektrycznej (RES-E)

a) Wspólne europejskie ramy dla systemów wsparcia: 1) wykorzystanie wyłącznie mechanizmów rynkowych; 2) europejskie ramy wsparcia opartego na rynku i racjonalnego pod względem kosztów; 3) obowiązkowe przejście na pomoc inwestycyjną.

⁵ Opinie są dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm. Bardziej szczegółowe uwagi na temat opinii Rady można znaleźć w załączniku I do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi.

W dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii dopuszcza się możliwość stosowania systemów wsparcia, ale ich wybór pozostawia się państwom członkowskim. Doprowadziło to do niezadowolającej sytuacji, w której państwa członkowskie wprowadziły systemy wsparcia, które zostały następnie w wielu przypadkach zmienione lub wycofane z mocą wsteczną. Sytuacja ta z kolei negatywnie wpłynęła na zaufanie inwestorów. W wersji przekształconej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii konieczne są zatem jaśniejsze przepisy, które pozwolą podnieść zaufanie inwestorów.

W tym kontekście wariant 2 wiąże się z wprowadzeniem zasad dotyczących systemów wsparcia, które mogą wprowadzać państwa członkowskie i które są wciąż potrzebne w celu przyciągnięcia inwestycji wystarczających do osiągnięcia unijnego celu na 2030 r. Wariant ten obejmuje zasady projektowania systemów wsparcia przez państwa członkowskie oraz ochrony inwestorów przed zmianami mającymi moc wsteczną. Zasady takie nie naruszają zasad pomocy państwa.

W odniesieniu do tego sektora Rada ds. Kontroli Regulacyjnej stwierdziła, że dotychczasowe wytyczne dotyczące pomocy państwa już uwzględniają większość problemów poruszonych w ocenie skutków i uznają cele w zakresie klimatu i energii na 2030 r.

Wcielenie tych zasad do prawodawstwa jest wyborem politycznym. W ten sposób przepisy te przyczynią się do europeizacji polityki dotyczącej energii odnawialnej, dostosowując odnawialne źródła energii do warunków rynkowych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu pewności inwestorom do roku 2030. Więcej szczegółów można znaleźć w załączniku I do oceny skutków. W tym kontekście proponowane przepisy zawierają zasady projektowania systemów, które (i) dają inwestorom wystarczającą pewność w okresie 2021–2030 oraz (ii) wymagają stosowania (w razie potrzeby) rynkowych i racjonalnych pod względem kosztów systemów opracowanych według nowych najlepszych praktyk. Zasady określone w niniejszym wniosku są w pełni zgodne z kierunkami przyjętymi już przez Komisję w wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią (EEAG) i stanowią ich dalsze rozwinięcie w kolejnych obszarach, zwłaszcza w dziedzinie działalności o charakterze transgranicznym.

Ponadto ramy te mogą skutecznie zagwarantować wystarczającą pewność inwestorom, ponieważ określają ogólne zasady projektowania systemów zgodnie z zasadami rynkowymi i w oparciu o najlepsze praktyki, które będą obowiązywać w okresie 2021–2030.

Jednocześnie ramy ustalone w dyrektywie są proporcjonalne i nie nadmierne, ponieważ zasady mają charakter ogólny; są również zgodne z zasadą pomocniczości, gdyż w pełni uwzględniają prawo państw członkowskich do określania swojego koszyka energetycznego. W związku z tym w obecnych ramach regulacyjnych należy zdefiniować relację między, z jednej strony, prawem państw członkowskich do wyboru własnego koszyka energetycznego i do rozwoju technologii odnawialnych, które państwa te wybrały np. ze względu na dywersyfikację, a, z drugiej strony, celem, jakim jest zapewnienie pewnego poziomu konkurencji między tymi technologiami. Przedstawienie tych podstawowych zasad ram energetycznych dla Europy do zatwierdzenia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu pozwoli na legitymizację i budowę akceptacji społecznej dla programu integracji rynkowej.

Ponadto różne zainteresowane podmioty, w tym organy regulacyjne⁶, a także niektóre państwa członkowskie zgłosiły potrzebę wprowadzenia takich ram do niniejszego wniosku jako uzupełnienia mających zastosowanie zasad pomocy państwa.

b) Lepiej skoordynowane podejście regionalne: 1) obowiązkowe wsparcie regionalne; 2) obowiązkowe częściowe wprowadzenie transgranicznego charakteru systemów wsparcia.

Ta propozycja odpowiada drugiemu wariantowi (wariant 1 w sprawozdaniu dotyczącym oceny skutków) w celu wprowadzenia obowiązku częściowego otwarcia systemów wsparcia produkcji energii ze źródeł odnawialnych na transgraniczne uczestnictwo. Wariant ten umożliwia obniżenie ogólnych kosztów systemu i kosztów wsparcia, ponieważ umożliwia lokalizację inwestycji przede wszystkim tam, gdzie istnieje najlepszy potencjał, a warunki są najbardziej sprzyjające. Wyniki oceny skutków wskazują, że środek ten przyniosłby obniżenie kosztów systemów energetycznych o 1 mld EUR rocznie w latach 2021–2030, a koszty wsparcia energii odnawialnej ponoszone przez konsumentów spadłyby o 3 %.

Wariant ten jest proporcjonalny, ponieważ zakłada jedynie stopniowe, częściowe otwarcie, będące odzwierciedleniem poziomu fizycznych wzajemnych połączeń transgranicznych. Jest on zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ nie ogranicza państwom członkowskim możliwości projektowania własnych systemów wsparcia i nie stoi w sprzeczności z ich prawem do określenia swojego koszyka energetycznego.

c) Instrument finansowy na rzecz energii odnawialnych: 1) unijny instrument finansowy o szerokich kryteriach kwalifikowalności; 2) unijny instrument finansowy wspierający projekty OZE podwyższonego ryzyka.

W tym obszarze celem jest zwiększenie wykorzystania środków w ramach dotychczasowych lub nowych instrumentów finansowych w celu wsparcia realizacji wysokich ambicji państw członkowskich w zakresie rozpowszechniania odnawialnych źródeł energii. Szczegóły tego rodzaju ram wspierających działalność należy ustalić w kontekście przygotowania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

d) Uproszczenia administracyjne: 1) ulepszone przepisy dzięki wprowadzeniu punktu kompleksowej obsługi, terminów i ułatwionych procedur rozbudowy źródła energii (repowering); 2) skrócenie procedur wydawania zezwoleń dzięki automatycznemu zatwierdzeniu i prostym powiadomieniom w przypadku małych projektów.

W niniejszym wniosku preferowane jest połączenie wariantów 1 i 2, pozwalające na wprowadzenie procedury udzielania zezwoleń dla projektów z zakresu energii odnawialnej przez jeden wyznaczony organ (punkt kompleksowej obsługi), maksymalnego czasu trwania procedur udzielania zezwoleń, systemu prostych powiadomień operatorów systemów dystrybucyjnych w przypadku małych projektów oraz przepisu szczegółowego dotyczącego przyspieszenia procedury wydawania zezwoleń na rozbudowę źródła energii w istniejących elektrowniach wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Wariant ten wprowadza klarowniejsze, bardziej przejrzyste, przewidywalne i mniej czasochłonne dla wnioskodawców procedury wydawania zezwoleń.

⁶ Zob. np. konkluzje z posiedzenia Europejskiego Forum Organów Nadzoru Energii Elektrycznej, które odbyło się w dniach 13–14 czerwca 2016 r.: „Forum zachęca Komisję do opracowania wspólnych zasad dotyczących systemów wsparcia w ramach rewizji dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, które to zasady ułatwią przyjęcie rynkowego i bardziej zregionalizowanego podejścia do odnawialnych źródeł energii”.

Wariant ten jest odpowiedni, ponieważ stanowi w znacznym stopniu wdrożenie procedur należących do najlepszych praktyk istniejących już w niektórych państwach członkowskich. Nie pociąga za sobą znacznych kosztów. Ponadto jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ pozostawia państwom członkowskim wybór sposobu organizacji punktów kompleksowej obsługi. Nie powoduje również ingerencji w przebieg procedur wydawania zezwoleń.

(ii) Warianty mające na celu promowanie wzrostu wykorzystania energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia:

a) wprowadzanie energii odnawialnych do systemów ogrzewania i chłodzenia: 0) kontynuacja obecnych krajowych środków bez podejmowania działań na poziomie UE; 1) wprowadzenie obowiązku stosowania odnawialnych źródeł energii w sektorze ogrzewania i chłodzenia dla dostawców paliw kopalnych; 2) ten sam obowiązek dla wszystkich dostawców paliw.

Preferowanym wariantem jest wariant 2, w którym dostawcy wyznaczeni przez państwa członkowskie i pokrywający co najmniej 50 % zapotrzebowania na energię byłoby zobowiązani do stopniowego zwiększania ilości energii odnawialnej wprowadzanej do całkowitej sprzedaży rocznej do 2030 r. (o 1 punkt procentowy rocznie).

W odniesieniu do tego sektora Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wyraziła wątpliwość co do proporcjonalnego charakteru takiego obowiązku nałożonego na dostawców energii cieplnej i chłodniczej. W związku z tymi wątpliwościami w niniejszym wniosku obowiązek zastąpiono kilkoma wariantami wyboru dostępnymi dla państw członkowskich, co daje im możliwość elastycznego wdrażania wymogów na poziomie krajowym.

Ze względu na to, że na ogrzewanie i chłodzenie przypada niemal połowa zużycia energii końcowej w UE⁷ oraz że, chociaż udział energii ze źródeł odnawialnych w produkcji energii elektrycznej zwiększył się o ponad 8 punktów procentowych w latach 2009–2015, udział odnawialnych źródeł energii w sektorze ogrzewania i chłodzenia podniósł się w tym samym okresie o niespełna 3 punkty procentowe, istnieje potrzeba zastosowania ambitnego, lecz elastycznego środka w tym sektorze.

Wariant ten jest proporcjonalny, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do zwiększenia wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia na poziomie UE i nie stanowi dużego obciążenia dla MŚP.

Wariant ten jest spójny z dyrektywą w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywą w sprawie charakterystyki energetycznej budynków oraz stanowi ich uzupełnienie. Efektywność energetyczna w sektorze ogrzewania i chłodzenia jest zwiększana dzięki oszczędności energii i modernizacji, zwłaszcza w sektorze budowlanym. Jednocześnie warianty dotyczące ogrzewania i chłodzenia pomogłyby przyspieszyć przejście z paliw kopalnych na energię odnawialną w sektorze ogrzewania i chłodzenia oraz zająć się również istniejącymi zasobami budowlanymi. Specjalne środki w zakresie energii odnawialnej w ogrzewaniu i chłodzeniu oraz w zakresie zużycia energii na poziomie budynków pozwolą na zmniejszenie ryzyka blokady technologicznej, tj. sytuacji gdy podejście skoncentrowane na efektywności energetycznej prowadzi jedynie do zastępowania technologii paliw kopalnych przez rozwiązania bardziej efektywne, lecz wciąż oparte na paliwach kopalnych.

⁷ „Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia” (COM (2016) 51 final).

b) Ułatwienie rozpowszechniania energii odnawialnej i ciepła odpadowego w systemach lokalnego ogrzewania i chłodzenia: 1) wymiana najlepszych praktyk; 2) świadectwa charakterystyki energetycznej i otwarcie dostępu do lokalnych systemów ogrzewania i chłodzenia; 3) środki określone w pkt 1 i 2 w połączeniu z dodatkowymi ulepszonymi regulacjami w zakresie praw konsumentów.

W niniejszym wniosku preferowany jest wariant 3. Daje on konsumentom możliwość produkowania energii cieplnej ze źródeł odnawialnych na poziomie lokalnym oraz wykorzystania odnawialnych lokalnych systemów ciepłowniczych i chłodniczych opartych na odnawialnych źródłach energii do tworzenia lokalnych synergii z innymi użytkownikami, co ma pozytywne skutki społeczne. Możliwość odłączenia pozwoliłaby na dodatkową produkcję energii cieplnej ze źródeł odnawialnych w okresie 2020–2030, co przyczyniłoby się do łagodzenia zmiany klimatu. Nawet gdyby umożliwienie odłączenia miało negatywne skutki dla strumieni przychodów przedsiębiorstw będących lokalnymi dostawcami energii cieplnej i chłodniczej, zrównoważyłyby je pozytywne skutki społeczne i środowiskowe.

Wariant ten jest również proporcjonalny, ponieważ obciążenie administracyjne będzie bezpośrednio powiązane z poziomem rozpowszechnienia systemów lokalnego ogrzewania na poziomie krajowym. Szczególnie państwa członkowskie o niskim udziale systemów lokalnego ogrzewania będą odczuwać niewielkie obciążenie związane z certyfikacją i prawdopodobnie umiarkowane zapotrzebowanie na odłączenie.

Systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia odpowiadają obecnie za około 10 % dostaw energii w Unii. Systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia pomagają w zwiększaniu udziału energii odnawialnej w systemie energetycznym UE. Istnieje na przykład ogromny niezagospodarowany potencjał wykorzystania pomp ciepła na skalę przemysłową w systemach lokalnego ogrzewania i szacuje się, że ponad 25 % ludności UE zamieszkuje obszary nadające się do zastosowania geotermalnych systemów ciepłowniczych. Ponadto systemy lokalnego ogrzewania dysponują ważną pod względem infrastrukturalnym technologią, która może pomóc w zwiększeniu całkowitej sprawności instalacji przetwarzających odpady w energię⁸.

Starsze systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia muszą ewoluować, aby dostosować się do coraz większej ilości dostarczanej energii odnawialnej. Obecny poziom inwestycji w systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia nie pozwala jednak na przejście na efektywne dostarczanie energii ze źródeł odnawialnych.

Środki w zakresie efektywności energetycznej wymagają stosunkowo prostego wsparcia administracyjnego, ale potencjalnie mogłyby znacznie pomóc w rozpowszechnieniu energii odnawialnych, a zatem również zwiększyć efektywność środka.

Ponadto wariant ten jest również proporcjonalny (ponieważ stwarza równe warunki działania dla operatorów lokalnych systemów ogrzewania i chłodzenia oraz użytkowników ciepła w ramach przejrzystego, a przy tym porównywalnego systemu) oraz jest zgodny z zasadą pomocniczości (zakłada wprowadzenie zasad, lecz z uwzględnieniem roli organów krajowych i lokalnych w tworzeniu systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia).

(iii) Warianty mające na celu zwiększenie udziału energii niskoemisyjnych i energii odnawialnych w sektorze transportu:

⁸ Persson & Muenster (2016). Current and future prospects for heat recovery from waste in European district heating systems: A literature and data review. Energy. Wrzesień 2016 r.

1) unijny obowiązek włączania energii ze źródeł odnawialnych do produkcji zaawansowanych paliw odnawialnych; 2) unijny obowiązek włączania energii ze źródeł odnawialnych do produkcji zaawansowanych odnawialnych paliw transportowych (w tym zaawansowanych biopaliw) w połączeniu z ograniczeniem wykorzystania biopaliw produkowanych z roślin spożywczych (różne warianty dotyczące tempa i zakresu redukcji); 3) na bazie wariantu 2 – specjalny unijny obowiązek włączania energii odnawialnej do produkcji odnawialnych paliw lotniczych i żeglugowych; 4) obowiązek redukcji emisji gazów cieplarnianych (kontynuacja dyrektywy w sprawie jakości paliw).

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej uznała, że zrównoważony charakter biopaliw i ich potencjalny wkład w realizację unijnego celu powinny zostać jasno określone i ocenione w taki sam sposób, jak to się dzieje w przypadku innych form bioenergii. Poprosiła również o rozważenie dodatkowego wariantu polegającego na zastosowaniu udoskonalonych kryteriów zrównoważonego rozwoju do wszystkich biopaliw.

W ocenie skutków przeanalizowano cztery warianty polityki dotyczące działania na poziomie UE mającego na celu dekarbonizację i dywersyfikację źródeł energii w przypadku paliw transportowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu problemu pośredniej zmiany użytkowania gruntów związanej z biopaliwami produkowanymi z roślin spożywczych. W związku z tym ocena skutków opiera się ona na analizie przeprowadzonej w ocenie skutków do dyrektywy w sprawie pośredniej zmiany użytkowania gruntów, i oceniono w niej warianty dotyczące ulepszenia dotychczasowych ram zrównoważonego rozwoju dla biopaliw, np. poprzez przedłużenie i dalsze obniżenie dotychczasowego limitu dla biopaliw produkowanych z roślin spożywczych na okres po 2020 r. w celu zminimalizowania emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Ponadto w ocenie skutków dotyczącej bioenergii oceniono warianty ulepszenia ogólnych kryteriów zrównoważonego rozwoju dla bioenergii, w tym nowe kryterium zrównoważonego rozwoju dla biomasy leśnej (stosowanej również do produkcji biopaliw) oraz rozszerzenie kryteriów zrównoważonego rozwoju na biomasę wykorzystywaną do produkcji ciepła i energii.

W niniejszym wniosku preferowany jest wariant 2, ponieważ opiera się na praktyce 25 państw członkowskich, które wprowadziły obowiązek dodawania domieszki biopaliw, i gwarantuje przedstawicielom branży większą pewność co do przyszłego popytu/podaży zaawansowanych biopaliw, co jest konieczne, aby zapewnić inwestycje na dużą skalę i innowacje w sektorze. Wariant ten umożliwi również stopniowe ograniczenie stosowania biopaliw produkowanych z roślin spożywczych, jak określono w europejskiej strategii na rzecz mobilności niskoemisyjnej⁹.

Proponowane ograniczenie ma przebiegać z uwzględnieniem ważnych inwestycji zrealizowanych do tej pory i zgodnie z rzeczywistym tempem wchodzenia zaawansowanych biopaliw na rynek. Wariant ten jest łatwiejszy i prostszy w realizacji, ponieważ opiera się on na bogatych doświadczeniach politycznych i administracyjnych uzyskanych na szczeblu krajowym.

Preferowany wariant odnosi się do emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i sprzyja poprawie parametrów zaawansowanych biopaliw pod względem emisji gazów cieplarnianych. Pośrednia zmiana użytkowania gruntów może zostać znacząco zmniejszona dzięki stopniowemu ograniczeniu stosowania konwencjonalnych biopaliw do roku 2030, w szczególności w przypadku biopaliw na bazie roślin oleistych, które mają większy wpływ na pośrednią zmianę użytkowania gruntów. Ponadto wymóg minimalnego

⁹ „Europejska strategia na rzecz mobilności niskoemisyjnej” (COM(2016) 501 final).

poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych pomógłby osiągnąć optymalną emisyjność nowych instalacji do produkcji biopaliw.

W swojej strategii na rzecz mobilności niskoemisyjnej Komisja zaznaczyła, że biopaliwa produkowane z roślin spożywczych odgrywają niewielką rolę w dekarbonizacji sektora transportu ze względu na obawy związane z ich rzeczywistym wkładem w obniżenie emisyjności tego sektora. We wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie pośredniej zmiany użytkowania gruntów współprawodawcy zaproponowali i przyjęli podejście ostrożnościowe ograniczające wkład biopaliw produkowanych z roślin spożywczych do maksymalnie 7 % do 2020 r. Niepewność regulacyjna towarzysząca przygotowywaniu i negocjowaniu przepisów dyrektywy w sprawie pośredniej zmiany użytkowania gruntów zniechęciła inwestorów do nowych inwestycji w tym sektorze.

Stopniowe ograniczanie biopaliw produkowanych z roślin spożywczych i zastępowanie ich bardziej zaawansowanymi biopaliwami pozwoli wykorzystać potencjał dekarbonizacji sektora transportu. Przy ustalaniu przebiegu ograniczania konwencjonalnych biopaliw ważne jest jednak, aby nie naruszać z mocą wsteczną modeli biznesowych wspieranych przepisami istniejącej dyrektywy. Proponuje się zatem stopniowe zmniejszenie udziału konwencjonalnych biopaliw w celu zapobiegania powstawaniu aktywów osieroconych i niezamierzonej utracie miejsc pracy przy uwzględnieniu ważnych inwestycji zrealizowanych do tej pory oraz zgodnie z rzeczywistym tempem wchodzenia zaawansowanych biopaliw na rynek. Dokładna ścieżka stopniowego ograniczania określona w niniejszym wniosku odzwierciedla przemyślaną analizę polityczną wyważonego podejścia do stabilności inwestycji i redukcji emisji gazów cieplarnianych w transporcie.

(iv) Warianty dotyczące upodmiotowienia i informowania konsumentów energii odnawialnej:

a) Upodmiotowienie konsumenta tak, aby mógł wytwarzać, przeznaczać na użytek własny oraz magazynować energię elektryczną ze źródeł odnawialnych: 1) unijne wytyczne dotyczące prosumpcji; 2) upodmiotowienie obywateli, aby mogli przeznaczać na użytek własny oraz magazynować wytworzoną przez siebie energię elektryczną ze źródeł odnawialnych; 3) prosumpcja na odległość dla gmin;

W niniejszym wniosku preferowany jest wariant 2, ponieważ zapewnia on maksymalne upodmiotowienie konsumenta i jego potencjalne uczestnictwo, zmniejsza koszty rozmieszczenia sieci dystrybucyjnej i problemy dystrybucyjne związane z kosztami sieci oraz pozwala zwiększyć wkład dachowych instalacji fotowoltaicznych w realizację celu w zakresie energii odnawialnej.

Wariant ten jest również proporcjonalny (nie zakłada powszechnego prawa do prosumpcji) i zgodny z zasadą pomocniczości (nie odbiera państwom członkowskim swobody wyboru konkretnych technologii, lecz jedynie stwarza odpowiednie ramy umożliwiające wchodzenie na rynek zdecentralizowanej produkcji energii odnawialnej).

b) Ujawnianie informacji w odniesieniu do energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych: 1) konsolidacja systemu gwarancji pochodzenia; 2) na bazie wariantu 1 – wprowadzenie obowiązku udostępniania gwarancji pochodzenia; 3) na bazie wariantu 2 – rozszerzenie gwarancji pochodzenia na wszystkie źródła energii do wytwarzania energii elektrycznej.

W niniejszym wniosku preferowane jest połączenie wariantu 1 i wariantu 2 w celu skonsolidowania systemu i zastosowania obowiązku udostępniania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. W ten sposób zostaje osiągnięta równowaga i

zwiększa się przejrzystość oraz zaufanie do systemu bez ponoszenia dodatkowych kosztów administracyjnych, które wynikałyby z rozszerzenia systemu na wszystkie źródła wytwórcze.

Wariant ten jest również proporcjonalny, ponieważ nie pociąga za sobą nadmiernych obciążeń administracyjnych związanych z zarządzaniem systemem (zwłaszcza w przypadku małych producentów). Jest on także zgodny z zasadą pomocniczości i pozwala państwom członkowskim na wybór preferowanej metody zarządzania systemem.

c) Identyfikacja pochodzenia paliw odnawialnych wykorzystywanych w ogrzewaniu i chłodzeniu oraz w transporcie: 1) rozszerzenie gwarancji pochodzenia na odnawialne paliwa gazowe; 2) rozszerzenie gwarancji pochodzenia na odnawialne paliwa ciekłe i gazowe; 3) opracowanie alternatywnego systemu identyfikacji w przypadku odnawialnych paliw ciekłych i gazowych.

W niniejszym wniosku preferowany jest wariant 1 w przypadku paliw gazowych i wariant 3 w przypadku paliw ciekłych. Pomogą one w bardziej skutecznej identyfikacji paliw odnawialnych z korzyścią dla konsumentów i w obniżeniu ryzyka nadużyć, zwłaszcza w przypadku biopaliw ciekłych. Ponadto takie systemy powinny również ułatwić transgraniczny handel paliwami odnawialnymi. Wariant 3 natomiast wydaje się lepszy niż wariant 2 w przypadku paliw ciekłych, ponieważ lepiej odpowiada obecnym systemom administracyjnym stosowanym do identyfikacji zrównoważonego charakteru tych paliw.

Wariant ten jest również proporcjonalny (ponieważ opiera się na systemach obowiązujących obecnie w przypadku biopaliw i zakłada stosowanie najprostszej metody ułatwienia handlu transgranicznego odnawialnymi paliwami gazowymi) oraz jest zgodny z zasadą pomocniczości (ponieważ uzupełnia istniejące systemy rejestracji w przypadku odnawialnych paliw ciekłych i gazowych na poziomie krajowym).

(v) Warianty mające zapewnić osiągnięcie celu dotyczącego co najmniej 27-procentowego udziału energii odnawialnej w 2030 r.:

a) cele krajowe na 2020 r.: cele krajowe na 2020 r.: poziom wyjściowy czy poziom bazowy.

W niniejszym wniosku preferuje się wariant 1, tj. zagwarantowanie, że cele na 2020 r. będą stanowiły poziom bazowy dla okresu po 2020 r. Wariant zakładający utrzymanie celu na 2020 r. jako poziomu bazowego stanowi zabezpieczenie i nie powinien wymagać dodatkowych wysiłków przy założeniu, że państwa członkowskie w ogóle osiągnęły ten cel.

Wariant ten jest również proporcjonalny (ponieważ nie powinien wymagać dodatkowych wysiłków przy założeniu, że państwa członkowskie w ogóle osiągnęły swój cel) i jest zgodny z zasadą pomocniczości (stanowi tylko przedłużenie czasu obowiązywania celów uzgodnionych już przez państwa członkowskie).

Należy zauważyć, że wszystkie pozostałe warianty związane z osiągnięciem celu zakładającego przynajmniej 27-procentowy udział energii odnawialnych w 2030 r. zostały uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną, natomiast obowiązek osiągnięcia celu co najmniej 27-procentowego udziału jest ustanowiony w niniejszym wniosku.

b) Kurs: liniowy czy nieliniowy.

W niniejszym wniosku preferowany jest wariant 1, zakładający wytyczenie liniowego kursu od celu na 2020 r. do 2030 r. Daje on większą pewność i powinien pomóc obniżyć koszty oraz uniknąć ryzyka związanego z osiągnięciem celu na 2030 r.

Wariant ten jest również proporcjonalny (ponieważ ma on niewielki wpływ na koszty wdrażania, w momencie gdy wiedza technologiczna została w dużej mierze opanowana w przypadku najbardziej zaawansowanych technologii) i jest zgodny z zasadą pomocniczości (stanowi jedynie metodę pomiaru postępu w realizacji unijnego celu wyznaczonego przez państwa członkowskie).

c) Mechanizmy służące zniwelowaniu różnic w poziomie ambicji w dążeniu do realizacji unijnego celu w zakresie energii odnawialnej: 1) rewizja poziomu ambicji planów krajowych; 2) wprowadzenie klauzuli przeglądowej pozwalającej zaproponować (w razie potrzeby) dodatkowe mechanizmy realizacji celu na poziomie UE; 3) podniesienie poziomu ambicji środków ogólnounijnych; 4) wprowadzenie wiążących celów krajowych.

We wniosku dotyczącym zarządzania unią energetyczną preferowane było połączenie wariantów 1 i 2, które opierają realizację celu dotyczącego co najmniej 27-procentowego udziału energii odnawialnej na procesie zarządzania, oraz klauzuli przeglądowej umożliwiającej zaproponowanie dodatkowych środków unijnych. Pozostałe warianty nie zostały uznane za wykonalne pod względem politycznym, a uzgodnienie ich może być niemożliwe, dopóki nie zostaną ustalone kolejne średniookresowe ramy budżetowe.

Podejście to jest również proporcjonalne (ponieważ nie powoduje automatycznie konieczności zastosowania dodatkowych środków wymagających finansowania na szczeblu UE) i jest zgodne z zasadą pomocniczości (gdyż pozostawia państwom członkowskim swobodę co do podjęcia dodatkowych starań).

d) Mechanizmy pozwalające uniknąć i zniwelować różnice w stopniu realizacji celu: 1) rewizja planów krajowych; 2) wprowadzenie klauzuli przeglądowej pozwalającej zaproponować (w razie potrzeby) dodatkowe mechanizmy realizacji celu na poziomie UE; 3) podniesienie poziomu ambicji środków ogólnounijnych; 4) wprowadzenie wiążących celów krajowych.

We wniosku dotyczącym zarządzania unią energetyczną preferowany jest wariant 3, ponieważ uznano go za najbardziej praktyczny sposób zniwelowania różnic w stopniu realizacji celu. Wsparciem tego wariantu byłby wariant 1 (rewizja wykonania planów krajowych), który również powinien zostać zrealizowany w ramach procesu zarządzania unią energetyczną.

Wariant ten jest również proporcjonalny (ponieważ nie powoduje konieczności zastosowania dodatkowych środków wymagających finansowania na szczeblu UE) i jest zgodny z zasadą pomocniczości (gdyż pozostawia państwom członkowskim swobodę co do podjęcia dodatkowych starań).

(vi) Warianty ulepszenia unijnych ram zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do bioenergii:

Ponadto w ocenie skutków dotyczącej zrównoważonego rozwoju bioenergii zbadano możliwości zapewnienia zrównoważonego charakteru biomasy wykorzystywanej do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej: 1) scenariusz odniesienia: wykorzystanie innych elementów ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, a także polityk krajowych

w celu zapewnienia zrównoważonego charakteru biomasy wykorzystywanej do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej; 2) rozszerzenie obecnych kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dotyczących biopaliw w transporcie na stałe i gazowe paliwa z biomasy wykorzystywane do wytwarzania ciepła i energii elektrycznej; 3) w oparciu o wariant 2 – dalszy rozwój wymogów dotyczących zrównoważonego rozwoju dla biomasy leśnej wraz z wymogiem włączenia emisji LULUCF do zobowiązań krajowych podjętych w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża; 4) w oparciu o wariant 2 albo 3 – wprowadzenie wymogu dotyczącego efektywności energetycznej dla instalacji kogeneracyjnych; 5) w oparciu o wariant 2 albo 3 – wprowadzenie limitu wykorzystania niektórych surowców (np. drewna okrągłego) do wytwarzania energii.

W niniejszym wniosku preferowany był wariant 3, ponieważ uznano go za najbardziej racjonalny pod względem kosztów sposób zagwarantowania, że wykorzystanie energii w UE okresie po 2020 r. przyniesie optymalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przy jednoczesnym zminimalizowaniu ryzyka niekorzystnego wpływu na środowisko zwiększonego pozyskiwania biomasy leśnej. Wariant ten jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ, jako podejście wykorzystujące analizę ryzyka, opiera się on przede wszystkim na prawach i normach krajowych w celu wykazania zrównoważonego charakteru produkcji biomasy leśnej wykorzystywanej do wytwarzania energii. Jest on również proporcjonalny, ponieważ ma zastosowanie tylko do dużych układów kogeneracyjnych wykorzystujących biomasę.

3.5. Zastosowane modele

Wniosek opiera się na wariantach strategicznych ocenionych względem wyników modelowania scenariuszy dotyczących systemów energetycznych. Dokładniej mówiąc, punktem wyjściowym zastosowanym w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi jest unijny scenariusz odniesienia na 2016 r. (REF2016), w którym przedstawiono prognozy dotyczące systemu energetycznego na 2030 r. oparte na obecnych tendencjach i politykach.

3.5.1. Scenariusze odniesienia

W oparciu o REF2016 i EUCO27 (zob. pkt 3.5.2.) zastosowano szczegółowe scenariusze odniesienia, w których podkreśla się oczekiwane skutki kontynuacji obecnej polityki i praktyk dla określonych sektorów podlegających interwencji politycznej, przyjmując, że wszystkie pozostałe sektory i polityki są zgodne z głównym scenariuszem strategicznym.

3.5.2. Scenariusze strategiczne

Wykorzystano również główny scenariusz strategiczny opracowany na potrzeby oceny skutków towarzyszącej wnioskowi dotyczącemu rewizji dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej oraz wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego. Scenariusz ten (zwany „EUCO27”) zawiera prognozę oczekiwanych postępów w poszczególnych sektorach w osiąganiu celów na 2030 r. oraz pomaga określić skalę ekonomicznych i środowiskowych wyzwań związanych z osiąganiem w sposób opłacalny celu dotyczącego co najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych.

Podejście to, oparte na wspólnym scenariuszu strategicznym i zakładające rozwiązywanie kolejnych problemów pojedynczo, zostało uznane za jedyne wykonalne sposoby oceny skutków poszczególnych wariantów strategicznych w ogólnym kontekście różnego rodzaju dalekosiężnych inicjatyw zaproponowanych przez Komisję w ramach inicjatyw unii energetycznej w 2016 r.

3.5.3. Zastosowany model

Zestaw modeli zastosowanych do oceny wariantów strategicznych stanowiących podstawę niniejszego wniosku jest tym samym zestawem, który zastosowano do pakietu klimatyczno-energetycznego na 2020 r., a także do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030.

Zestaw modeli obejmuje modele (PRIMES, PRIMES- TAPEM & PRIMES-TREMOVE, PRIMES Biomass Supply, GAINS, GLOBIOM-G4M, Prometheus i CAPRI) powiązane ze sobą w formalny sposób w celu zapewnienia spójności przy opracowywaniu scenariuszy. Wzajemne powiązania są niezbędne, aby zapewnić główny element analizy, którym są tendencje w zakresie energii, transportu i emisji gazów cieplarnianych, w tym:

- cały system energetyczny (zapotrzebowanie na energię, zaopatrzenie w energię, ceny i inwestycje) oraz całość emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych;
- zasięg czasowy 1990–2050 (w przedziałach 5-letnich);
- zasięg geograficzny: wszystkie państwa członkowskie UE (indywidualnie), państwa kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, Norwegia, Szwajcaria oraz Bośnia i Hercegowina;
- skutki: dla energetyki, transportu i przemysłu (PRIMES), rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów (GLOBIOM-G4M), dyspersji w atmosferze, zdrowia i ekosystemów (zakwaszanie, eutrofizacja) (GAINS); dla makroekonomii w wielu sektorach, zatrudnienia i opieki społecznej.

W ocenie skutków dotyczącej zrównoważonego charakteru bioenergii wykorzystano EUCO27 jako scenariusz odniesienia i oceniono warianty strategiczne za pomocą dwóch narzędzi modelowania:

- GLOBIOM (globalny ekonomiczny model użytkowania gruntów) i G4M (model dla sektora leśnictwa), które formułują prognozy dotyczące cen surowców, oddziaływania na grunty oraz emisji gazów cieplarnianych pochodzących z sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa.
- Green-X (model energii odnawialnej w UE) w połączeniu z ArcGIS Network (geoprzestrzenny model dotyczący łańcuchów transportowych biomasy) oraz MULTIREG (model oparty na danych wejściowych/wyjściowych), który modeluje strukturę odnawialnych źródeł energii i surowców bioenergetycznych, a także emisje gazów cieplarnianych z sektora energetycznego, skutki gospodarcze i społeczne, takie jak wartość dodana brutto, inwestycje i miejsca pracy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek stanowi przekształcenie dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii, i przewiduje się, że nowe środki określone w art. 23 i 25 będą miały ograniczone dodatkowe skutki budżetowe i administracyjne dla organów publicznych państw członkowskich z uwagi na konieczność utworzenia nowych struktur administracyjnych. W większości przypadków

koszty związane ze środkami przenoszą się na końcowych odbiorców, którzy z kolei odniosą korzyści z dekarbonizacji. Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. SZCZEGÓŁOWE OBJAŚNIENIA POSZCZEGÓLNYCH PRZEPISÓW WNIOSKU

Najważniejsze przepisy wprowadzające istotne zmiany w dyrektywie 2009/28/WE i nowe elementy:

W art. 1 określono zakres wniosku i wymieniono nowe elementy na okres po 2020 r., takie jak ogólny wiążący cel unijny, presumpcja energii odnawialnej, poprawa zrównoważonego charakteru biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy oraz kryteria dotyczące ograniczania emisji gazów cieplarnianych.

W art. 2 wprowadza się nowe definicje wynikające ze zmian dokonanych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii.

W art. 3 określono unijny cel na 2030 r. Krajowe cele na 2020 r. ustanawia się jako poziom bazowy (tj. począwszy od 2021 r. państwa członkowskie nie mogą zejść poniżej krajowych celów na 2020 r.). Przepis ten zawiera również odniesienie do mechanizmu zapewniającego utrzymanie tego poziomu bazowego i uniknięcie powstania różnic w stopniu realizacji celów, na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania. Ponadto usunięto cel dotyczący 10 % udziału energii odnawialnej w transporcie po 2020.

W art. 4 określono ogólne zasady, które państwa członkowskie mogą stosować przy tworzeniu racjonalnych pod względem kosztów systemów wsparcia, aby ułatwić rynkowe i zeuropeizowane podejście podlegające zasadom pomocy państwa.

Art. 5 dotyczy stopniowego i częściowego wprowadzenia transgranicznego charakteru systemów wsparcia w sektorze energii elektrycznej.

Art. 6 gwarantuje, że poziom wsparcia i warunki obwarowujące wsparcie przyznane przez państwa członkowskie projektom dotyczącym energii odnawialnej nie będą zmienione w sposób, który niekorzystnie wpłynąłby na wspierane projekty.

Art. 7., w którym określono sposób obliczania udziału energii ze źródeł odnawialnych, stanowi o zmniejszeniu maksymalnego udziału biopaliw i biopłynów produkowanych z roślin spożywczych lub pastewnych, począwszy od 2021 r. celem zmniejszenia emisji ILUC. Państwa członkowskie mogą ustanowić niższy limit i wprowadzić rozróżnienie między różnymi rodzajami biopaliw i biopłynów produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych, np. ustalając niższy limit wkładu z paliw na bazie roślin oleistych z uwzględnieniem pośredniej zmiany użytkowania gruntów.

Art. 15 zawiera nową metodę obliczeń (opierającą się na dyrektywie w sprawie charakterystyki energetycznej budynków) minimalnych poziomów energii ze źródeł odnawialnych w nowych i istniejących budynkach poddawanych renowacji.

W art. 16 określono procedurę wydawania zezwoleń dla projektów w zakresie energii odnawialnej z udziałem jednego wyznaczonego organu (punkt kompleksowej obsługi) oraz maksymalny okres trwania procedury wydawania zezwoleń.

W art. 17 wprowadzono system prostego powiadomienia operatorów systemów dystrybucyjnych w przypadku małych projektów i przepis szczegółowy dotyczący przyspieszenia procedury wydawania zezwoleń w przypadku rozbudowy źródła energii w istniejących zakładach produkujących energię ze źródeł odnawialnych.

W art. 19 zawarto pewne modyfikacje systemu gwarancji pochodzenia (i) w celu rozszerzenia go na gaz ze źródeł odnawialnych; (ii) aby wydawanie gwarancji pochodzenia w przypadku ogrzewania i chłodzenia na wniosek producenta było obowiązkowe; (iii) aby stosowanie gwarancji pochodzenia było obowiązkowe w związku z ujawnianiem informacji na temat energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i gazu ze źródeł odnawialnych; (iv) aby umożliwić wydawanie gwarancji pochodzenia objętej wsparciem energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, przydzielanych w wyniku sprzedaży na aukcji, oraz wykorzystywanie przychodów ze sprzedaży do kompensowania kosztów wsparcia energii odnawialnej; oraz (v) aby udoskonalić procedury administracyjne dzięki zastosowaniu normy CEN.

W art. 21 przewidziano upodmiotowienie konsumentów poprzez umożliwienie im prosumpcji bez nadmiernych ograniczeń oraz otrzymywania wynagrodzenia za energię elektryczną, którą wprowadzają oni do sieci.

W art. 22 ustanowiono nowe przepisy dotyczące społeczności energetycznych, aby umożliwić im udział w rynku.

Przepisy art. 23 mają na celu wykorzystanie potencjału odnawialnych źródeł energii w sektorze ogrzewania i chłodzenia, co zapewni racjonalny pod względem kosztów wkład tego sektora w osiągnięcie celów i stworzenie większego rynku dla energii odnawialnej w sektorze ogrzewania i chłodzenia w całej UE. Państwa członkowskie będą zatem dążyć do podnoszenia o co najmniej 1 % rocznie wykorzystania energii odnawialnej w instalacjach grzewczych i chłodniczych. O sposobie spełnienia tego wymogu zadecydują państwa członkowskie.

Przepisy art. 24 wzmacniają pozycję konsumentów energii, ponieważ dają im dostęp do informacji o efektywności energetycznej systemów lokalnego ogrzewania oraz umożliwiają rezygnację z nabywania energii grzewczej/chłodniczej z systemów lokalnego ogrzewania/chłodzenia na poziomie budynku, jeżeli konsumenci, lub podmiot występujący w ich imieniu, są w stanie osiągnąć znaczną poprawę efektywności energetycznej za pomocą środków zastosowanych na poziomie budynku. Otwierają one również lokalne systemy ogrzewania i chłodzenia dla producentów odnawialnej energii grzewczej i chłodniczej oraz ciepła lub chłodu odpadowego oraz stron trzecich działających w ich imieniu.

W art. 25 ustanawia się na poziomie UE obowiązek, aby dostawcy paliw włączali do swoich dostaw pewien odsetek (6,8 % w 2030 r.) niskoemisyjnych i odnawialnych paliw (w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i zaawansowanych biopaliw) w celu wspierania dekarbonizacji i dywersyfikacji energii oraz zapewniania opłacalnego wkładu tego sektora w osiągnięcie ogólnego celu. Kwestie dotyczące ILUC uregulowano w art. 7, który przewiduje zmniejszenie maksymalnego udziału biopaliw i biopłynów produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych począwszy od roku 2021. Przejściu na zaawansowane biopaliwa sprzyja wprowadzenie w ramach obowiązku głównego dodatkowego obowiązku zakładającego roczne zwiększenie ich udziału, aby do 2030 r. wyniósł on 3,6 %. Wreszcie, w artykule tym ujęto przepis przewidujący wprowadzenie krajowych baz danych zapewniających identyfikowalność paliw i ograniczenie ryzyka nadużyć.

W art. 26 ulepszono dotychczasowe unijne kryteria zrównoważonego rozwoju dla bioenergii, m.in. rozszerzając ich zakres na biomasę i biogaz wykorzystywane do ogrzewania i chłodzenia oraz wytwarzania energii elektrycznej. Kryterium zrównoważonego rozwoju mające zastosowanie do biomasy rolniczej jest uproszczone w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego. W nowym tekście przepisu zaostrzono także kryterium ochrony torfowisk, czyniąc je jednocześnie łatwiejszym do weryfikacji. Wprowadzono nowe, oparte na analizie ryzyka kryterium zrównoważonego rozwoju dla biomasy leśnej oraz wymóg dla sektora LULUCF zapewniający właściwe rozliczanie ilości dwutlenku węgla uwalnianego do atmosfery w wyniku stosowania biomasy leśnej do wytwarzania energii. Ponadto wymóg efektywności w ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych mający zastosowanie do biopaliw zwiększono do 70 % w przypadku nowych instalacji, a wymóg ograniczania w przypadku energii elektrycznej, cieplnej i chłodniczej produkowanej z paliw z biomasy wynosi 80 %. W celu uniknięcia nadmiernego obciążenia administracyjnego kryteriów zrównoważonego rozwoju i obniżania emisji gazów cieplarnianych nie stosuje się do małych instalacji produkujących energię elektryczną, ciepłą i chłodniczą z wykorzystaniem biomasy, o mocy w paliwie niższej niż 20 MW. Załącznik V zawiera zaktualizowane wartości standardowe dla biopaliw i biopłynów, dodano również nowy załącznik VI, który zawiera wspólną metodykę rozliczania emisji gazów cieplarnianych w przypadku paliw z biomasy wykorzystywanych do produkcji energii cieplnej i elektrycznej, w tym wartości standardowe.

Art. 27 zawiera objaśnienie systemu bilansu masy i jego modyfikację, tak aby obejmował współfermentację biogazu i wprowadzanie biometanu do sieci gazu ziemnego. Zmieniony artykuł zawiera obowiązkowe uznawanie dowodów pochodzących z krajowych systemów innych państw członkowskich, jeżeli zostały one już zweryfikowane przez Komisję. Aby uprościć unijne kryteria zrównoważonego rozwoju, usuwa się niektóre nieoperacyjne przepisy, w tym możliwość zawierania porozumień dwustronnych z państwami trzecimi oraz możliwość uznawania przez Komisję obszarów ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, uznanych już w ramach umów międzynarodowych lub ujętych w wykazach sporządzonych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody. Ponadto sprecyzowano podstawę prawną pozwalającą Komisji określić metody kontroli do stosowania przez systemy dobrowolne, przy czym duży nacisk położono na zmniejszenie obciążeń administracyjnych. Na koniec dopuszcza się kontrole jednostek certyfikujących, co zwiększa zaangażowanie państw członkowskich w zarządzanie systemami dobrowolnymi.

W art. 28 podano podstawę prawną umożliwiającą Komisji aktualizację metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych. Wyjaśniono również przyszły sposób wykorzystania sprawozdań państw członkowskich dotyczących średniego poziomu emisji z upraw.

W niniejszym wniosku uchyla się art. 3 i 4, art. 16 ust. 1–8 oraz art. 22, 23, 24 i 26 dyrektywy 2009/28/WE. Art. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 25, 25a, 27, 28, 29 dyrektywy 2009/28/EC (art. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 18, 31, 32, 33, 35 i 36 niniejszego wniosku) zostały nieznacznie zmienione (np. z uwagi na szczegóły formalne lub dostosowanie do nowych zmian i przepisów) lub po prostu zmieniono ich numerację.

6. INFORMACJE DODATKOWE

- Uproszczenie i sprawność regulacyjna

Wyznaczenie unijnego celu na 2030 r. daje możliwość wdrożenia całościowego podejścia do rozpowszechniania energii ze źródeł odnawialnych. Podejście to zakłada jeden nadrzędny cel, jakim jest osiągnięcie co najmniej 27-procentowego udziału odnawialnych źródeł energii w zużyciu energii w Unii do 2030 r., bez potrzeby realizacji szczegółowego celu dotyczącego energii odnawialnej w transporcie. Ponadto wniosek zawiera środki dotyczące trzech sektorów energii odnawialnej, zwiększa widoczność inwestycji w energię odnawialną, pozwala ulepszyć ogólne ramy regulacyjne i wykorzystać potencjał we wszystkich sektorach pod względem wkładu we wspólne dążenie do realizacji celu na 2030 r.

Sposób obliczenia końcowego zużycia energii ze źródeł odnawialnych w transporcie przeniesiono do art. 7, aby był on spójny z obliczeniem końcowego zużycia energii ze źródeł odnawialnych w sektorze energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia.

We wniosku przewidziano środki usprawniające obecne ramy wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych (np. art. 4 wniosku) oraz dotyczące rozwiązywania problemów międzysektorowych (np. barier administracyjnych w art. 15, 16 i 17).

- Uchylenie istniejącego prawodawstwa

Przyjęcie wniosku spowoduje uchylenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii z dniem 1 stycznia 2021 r.

- Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera ogólną klauzulę przeglądową, o której mowa w art. 30.

- Przekształcanie

Niniejsze uzasadnienie towarzyszy wnioskowi o przekształcenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii. Przyjęto specjalne podejście, ponieważ przekształcenie wiąże się z wprowadzeniem nowych istotnych zmian i pozostawieniem niektórych przepisów przekształcanego aktu w niezmienionym kształcie.

- Tabela korelacji

Państwa członkowskie mają obowiązek przekazania Komisji tekstu przepisów krajowych przyjętych w celu transpozycji dyrektywy oraz tabeli korelacji między tymi przepisami a dyrektywą.

Ze względu na szeroki zakres niniejszego wniosku oraz liczbę zobowiązań prawnych, które w nim ustanowiono, tabela korelacji jest niezbędna, aby Komisja mogła odpowiednio wykonać swój obowiązek nadzorowania transpozycji dyrektywy.

- Europejski Obszar Gospodarczy (EOG)

Akt prawny, którego dotyczy wniosek, ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien być rozszerzony na Europejski Obszar Gospodarczy.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja
przekształcona)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Wspólnotę Europejską~~ ☒ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ☒, w szczególności jego art. ~~175 ust. 1~~ ☒ ⇒ 194 ust. 2 ☒ ~~oraz art. 95 w związku z art. 17, 18 i 19 niniejszej dyrektywy,~~

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹¹,

stanowiąc zgodnie ~~z~~ ze ☒ zwykłą ☒ procedurą ustawodawczą ~~określoną w art. 251 Traktatu~~¹²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE¹³ została kilkakrotnie znacząco zmieniona¹⁴. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, dyrektywę tę należy przekształcić.

¹⁰ ~~Dz.U. C 77 z 31.3.2009, s. 43.~~

¹¹ ~~Dz.U. C 325 z 19.12.2008, s. 12.~~

¹² ~~Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 6 kwietnia 2009 r.~~

↓ 2009/28/WE motyw 1
(dostosowany)
⇒ nowy

- (2) ⇒ Promowanie odnawialnych form energii jest jednym z celów unijnej polityki energetycznej. ⇐ ~~Kontrola zużycia energii w Europie oraz Zwiększone stosowanie energii ze źródeł odnawialnych wraz z oszczędnością energii i zwiększoną efektywnością energetyczną stanowią istotne elementy pakietu środków koniecznych do redukcji emisji gazów cieplarnianych i spełnienia postanowień Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych~~ ☒ porozumienia paryskiego z 2015 r. ☒ w sprawie zmian klimatu, a także ~~do wywiązania się z innych wspólnotowych i międzynarodowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, wykraczających poza rok 2012~~ ☒ realizacji unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, w tym wiążącego celu, jakim jest zmniejszenie do 2030 r. emisji w Unii o co najmniej 40 % w stosunku do poziomów z 1990 r. ☒ . ~~Elementy te mają~~ ☒ Ma to ☒ również duże znaczenie dla zwiększenia bezpieczeństwa dostaw energii, ~~wspierania~~ rozwoju technologicznego i innowacji, a także dla tworzenia możliwości zatrudnienia i możliwości rozwoju regionalnego, zwłaszcza na obszarach wiejskich i odizolowanych ⇒ lub w regionach o niskiej gęstości zaludnienia ⇐ .

↓ 2009/28/WE motyw 2
(dostosowany)
⇒ nowy

- (3) W szczególności zwiększające się udoskonalenia technologiczne, zachęty do korzystania z transportu publicznego i jego rozwoju, stosowanie technologii energooszczędnych oraz ☒ promowanie ☒ stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⇒ w sektorach energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia, a także w ⇐ ☒ sektorze ☒ transportu ☒ są bardzo skutecznymi narzędziami, ☒ należą do jednych z najskuteczniejszych narzędzi, dzięki którym ☒ które, ☒ ⇒ wraz ze środkami w zakresie efektywności energetycznej, ⇐ ☒ służą zmniejszeniu ☒ Wspólnota może zmniejszyć swoje ⇒ emisji gazów cieplarnianych w Unii i ⇐ uzależnienie ☒ Unii ☒ od importu ⇒ gazu i ⇐ ropy w sektorze transportu, w którym problem bezpieczeństwa dostaw energii jest najdotkliwszy i ma wpływ na rynek paliw w tym sektorze.

↓ nowy

- (4) Dyrektywą 2009/28/WE ustanowiono ramy regulacyjne co celów propagowania wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych; w regulacjach tych wyznaczono krajowe cele, jakie należy osiągnąć do 2020 r., w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w ogólnym zużyciu energii i transporcie. W komunikacie Komisji z dnia 22 stycznia 2014 r.¹⁵ ustanowiono ramy przyszłej unijnej polityki klimatyczno-

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U L 140 z 5.6.2009, s. 16).

¹⁴ Zob. załącznik XI część A.

¹⁵ Ramy polityczne na okres 2020–2030 dotyczące klimatu i energii (COM/2014/015 final).

energetycznej i propagowano wspólne podejście do tworzenia tej polityki po roku 2020. Komisja zaproponowała, aby wyznaczony na 2030 r. cel dotyczący udziału energii odnawialnej w zużyciu energii w Unii wynosił co najmniej 27 %.

- (5) W październiku 2014 r Rada Europejska przyjęła ten cel, podkreślając, że państwa członkowskie mogą wyznaczyć własne, ambitniejsze cele krajowe.
- (6) Parlament Europejski w swoich rezolucjach w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii na lata 2020–2030 oraz w sprawie sprawozdania z postępów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych opowiedział się za wiążącym unijnym celem na 2030 r. przewidującym co najmniej 30 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii końcowej, podkreślając, że cel ten powinien być realizowany w drodze ustalania indywidualnych celów krajowych z uwzględnieniem indywidualnej sytuacji i potencjału poszczególnych państw członkowskich.
- (7) Należy zatem ustanowić wiążący unijny cel osiągnięcia co najmniej 27-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie powinny określić swój wkład w osiągnięcie tego celu w swoich zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu z wykorzystaniem procesu zarządzania określonego w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania].
- (8) Ustanowienie wiążącego unijnego celu dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych na rok 2030 będzie nadal zachętą do rozwijania technologii pozwalających wytwarzać energię odnawialną i gwarantujących pewność inwestycji. Cel wyznaczony na poziomie Unii dałby państwom członkowskim większą elastyczność w realizacji ich celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób najbardziej opłacalny i z uwzględnieniem specyficznej sytuacji państw, ich koszyków energetycznych i możliwości wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.
- (9) Krajowe cele wyznaczone na 2020 r. powinny stanowić minimalny wkład państw członkowskich w nowe ramy na 2030 r. Krajowy udział energii ze źródeł odnawialnych nie powinien w żadnym wypadku spaść poniżej tego wkładu, a jeżeli tak się stanie, zainteresowane państwa członkowskie powinny zastosować właściwe środki, aby utrzymać ten poziom bazowy, a także wnieść wkład w instrument finansowy, o którym mowa w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania].
- (10) Państwa członkowskie powinny zastosować dodatkowe środki, w razie gdyby udział energii ze źródeł odnawialnych na poziomie Unii nie był zgodny z unijnym dążeniem do osiągnięcia co najmniej 27-procentowego udziału energii odnawialnej. Jak określono w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania], jeżeli Komisja podczas oceny zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu stwierdzi istnienie rozbieżności między planowanym a pożądanym zwiększeniem udziału energii ze źródeł odnawialnych, może zastosować środki na poziomie UE umożliwiające osiągnięcie wyznaczonego celu. Jeżeli podczas oceny zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu Komisja stwierdzi istnienie rozbieżności w poziomie realizacji celu, państwa członkowskie powinny zastosować środki określone w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania], które dają im wystarczającą swobodę wyboru stosownych działań.

- (11) Aby wspierać ambitny wkład państw członkowskich w realizację unijnego celu również w drodze zastosowania instrumentów finansowych, należy utworzyć w tych państwach ramy finansowe mające na celu ułatwienie inwestycji w projekty związane z energią odnawialną, aby wspierać ambitny wkład tych państw w realizację unijnego celu również w drodze zastosowania instrumentów finansowych.
- (12) Przy przydziale środków Komisja powinna skoncentrować się na zmniejszeniu kosztu kapitału przy projektach z zakresu odnawialnych źródeł energii, który ma istotny wpływ na koszt projektów dotyczących energii odnawialnej i na ich konkurencyjność.
- (13) Komisja powinna ułatwiać wymianę najlepszych praktyk pomiędzy właściwymi organami i instytucjami krajowymi i regionalnymi, np. organizując regularne spotkania w celu znalezienia wspólnej metody zwiększenia popularności opłacalnych projektów w zakresie energii odnawialnej, zachęcania do inwestycji w nowe, elastyczne i czyste technologie oraz w celu opracowania odpowiedniej strategii wycofywania technologii, które nie przyczyniają się do redukcji emisji lub nie zapewniają dostatecznej elastyczności na podstawie przejrzystych kryteriów i wiarygodnych rynkowych sygnałów cenowych.

↓ 2009/28/WE motyw 7
(dostosowany)
⇒ nowy

- (14) Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych¹⁶~~ oraz dyrektywa 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych¹⁷~~ ⇒ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1099/2008¹⁸ ⇐ zawierają definicje różnych rodzajów energii ze źródeł odnawialnych. Dyrektywa ~~2003/54/WE~~ Parlamentu Europejskiego i Rady ~~XXXX/XX/UE z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej~~ ⊠¹⁹ <⊠> zawiera definicje dotyczące ogólnie sektora energii elektrycznej. W interesie pewności prawa i jasności właściwe jest zastosowanie tych ~~samych lub podobnych~~ definicji w niniejszej dyrektywie.

↓ nowy

- (15) Systemy wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych okazały się skutecznym sposobem propagowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Jeżeli państwa członkowskie zdecydują się na wdrożenie programów wsparcia, wsparcie to powinno być udzielane w formie, która spowodowałaby jak najmniej zakłóceń w funkcjonowaniu rynku energii elektrycznej. W tym celu coraz

¹⁶ Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33).

¹⁷ Dyrektywa 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 42).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

¹⁹ ⊠ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady XXXX/XX/UE z dnia ... dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. L ...). <⊠>

więcej państw członkowskich przyznaje wsparcie w formie pomocy udzielanej jako dodatek do przychodów generowanych na rynku.

- (16) Systemy wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł powinny być wdrażane przy najniższych możliwych kosztach dla konsumentów i podatników. Przy opracowywaniu systemów wsparcia i przy przyznawaniu wsparcia państwa członkowskie powinny dążyć do zminimalizowania ogólnych kosztów wdrażania systemów i w pełni uwzględniać potrzeby w zakresie rozwoju sieci i systemów, wynikły koszt energii oraz długoterminowy potencjał technologii.
- (17) Otwarcie systemów wsparcia dla uczestników transgranicznych zmniejsza negatywne skutki dla wewnętrznego rynku energii i może, pod pewnymi warunkami, pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu unijnego celu w sposób bardziej opłacalny. Wymiar transgraniczny jest również naturalnym następstwem rozwoju unijnej polityki w dziedzinie energii odnawialnej, w sytuacji gdy wiążący cel na poziomie unijnym zastępuje wiążące cele krajowe. Należy zatem zobowiązać państwa członkowskie do stopniowego i częściowego otwierania możliwości uzyskiwania wsparcia dla projektów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich i do określenia kilku sposobów realizacji takiego stopniowego otwierania przy zapewnieniu zgodności z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w tym art. 30, 34 i 110.
- (18) Z zastrzeżeniem modyfikacji systemów wsparcia mających na celu zapewnienie ich zgodności z zasadami pomocy państwa, polityka wspierania energii ze źródeł odnawialnych powinna być stabilna i nie podlegać częstym zmianom. Zmiany mają bezpośredni wpływ na koszty finansowania kapitału, koszty opracowywania projektów, a zatem na ogólne koszty wprowadzania energii odnawialnych w Unii. Państwa członkowskie powinny zapobiegać sytuacjom, w których weryfikacja wsparcia udzielonego projektom w zakresie energii odnawialnej miałaby negatywny wpływ na rentowność tych projektów. W związku z tym państwa członkowskie powinny wspierać racjonalne pod względem kosztów polityki wsparcia i zapewniać ich finansową stabilność.
- (19) Obowiązki państw członkowskich w zakresie sporządzania planów działania w dziedzinie energii odnawialnej i sprawozdań okresowych oraz obowiązek Komisji dotyczący składania sprawozdań z postępów państw członkowskich mają zasadnicze znaczenie, ponieważ pozwalają zwiększyć przejrzystość, zapewnić jasne informacje dla inwestorów i konsumentów oraz prowadzić skuteczne monitorowanie. W rozporządzeniu [w sprawie zarządzania] obowiązki te zostały włączone do systemu zarządzania unią energetyczną, w którym usprawniono planowanie, sprawozdawczość i monitorowanie w dziedzinie energii i klimatu. Platforma przejrzystości w dziedzinie energii odnawialnej została również włączona do szerszej platformy internetowej wprowadzonej w rozporządzeniu [w sprawie zarządzania].

↓ 2009/28/WE motyw 11
(dostosowany)

- (20) Konieczne jest określenie przejrzystych i jednoznacznych zasad obliczania udziału energii ze źródeł odnawialnych i definiowania takich źródeł. ~~W tym kontekście należy uwzględnić energię oceaniczną w oceanach i innych częściach wód w postaci fal, prądów morskich, pływów, oceanicznych gradientów energii ciepła lub gradientów zasolenia.~~

↓ 2009/28/WE motyw 5

~~Aby obniżyć emisje gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmniejszyć jej zależność od importu energii, powinno się ściśle powiązać rozwój energii ze źródeł odnawialnych ze wzrostem wydajności energetycznej.~~

↓ 2009/28/WE motyw 8

~~W komunikacie Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r. pod tytułem „Mapa drogowa na rzecz energii odnawialnej — Energie odnawialne w XXI wieku: budowanie bardziej zrównoważonej przyszłości” wykazano, że cel przewidujący 20 % udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii i 10 % udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie są celami odpowiednimi i osiągalnymi oraz że ramy zawierające cele obowiązkowe powinny zapewnić przedsiębiorstwom długotrwałą pewność potrzebną do dokonywania trwałych inwestycji w sektorze energii odnawialnej, dzięki którym można zmniejszyć zależność od importowanych paliw kopalnych oraz zwiększyć wykorzystanie nowych technologii energetycznych. Powyższe cele istnieją w kontekście 20 % poprawy wydajności energetycznej do roku 2020 określonej w komunikacie Komisji z dnia 19 października 2006 r. zatytułowanym „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału”, popartym przez Radę Europejską w marcu 2007 r. oraz przez Parlament Europejski w jego rezolucji z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie tego planu działania.~~

↓ 2009/28/WE motyw 9

~~Na posiedzeniu Rady Europejskiej w marcu 2007 r. potwierdzono zobowiązanie Wspólnoty do rozwoju energii ze źródeł odnawialnych na terytorium Wspólnoty po roku 2010. Rada poparła obowiązkowy cel przewidujący 20 % udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii we Wspólnocie do 2020 r. i obowiązkowy minimalny cel przewidujący 10 % udział biopaliw w ogólnym zużyciu benzyny i oleju napędowego w transporcie, który wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane osiągnąć do 2020 r. i który należy zrealizować w sposób efektywny pod względem kosztów. Stwierdzono, że wiążący charakter celu dla biopaliw jest właściwy pod warunkiem, że produkcja będzie trwała, biopaliwa drugiej generacji staną się dostępne na rynku i że dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych²⁰ zostanie zmieniona, aby umożliwić właściwe poziomy mieszania. Rada Europejska w marcu 2008 r. powtórzyła, że bardzo ważne jest wypracowanie i spełnianie skutecznych kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i zapewnienie dostępności w handlu biopaliw drugiej generacji. Rada Europejska w czerwcu 2008 r. ponownie odniosła się do kwestii kryteriów zrównoważonego rozwoju i opracowania biopaliw drugiej generacji oraz podkreśliła potrzebę oceny ewentualnego oddziaływania produkcji biopaliw na rolnicze produkty żywnościowe i w miarę konieczności podjęcia działań w celu skorygowania niedociągnięć. Stwierdziła też, że należy w dalszym ciągu oceniać środowiskowe i społeczne konsekwencje produkcji i stosowania biopaliw.~~

²⁰

Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

↓ 2009/28/WE motyw 10

~~W swojej rezolucji z dnia 25 września 2007 r. w sprawie mapy drogowej na rzecz energii odnawialnej w Europie²¹ Parlament Europejski wezwał Komisję do przedstawienia do końca 2007 r. wniosku w sprawie ram prawnych w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, podkreślając znaczenie określenia docelowych udziałów energii ze źródeł odnawialnych na poziomie Wspólnoty oraz na poziomie państw członkowskich.~~

↓ 2009/28/WE motyw 12

~~Wykorzystanie surowców rolnych, takich jak nawóz pochodzenia zwierzęcego czy mokry obornik oraz innych odpadów zwierzęcych i organicznych do wytwarzania biogazu dzięki wysokiemu potencjałowi oszczędności w emisji gazów cieplarnianych daje znaczne korzyści dla środowiska zarówno przy wytwarzaniu energii ciepła i elektrycznej, jak i stosowaniu jako biopaliwo. Instalacje na biogaz dzięki zdecentralizowanemu charakterowi i regionalnej strukturze inwestycyjnej mogą wnieść znaczący wkład w zrównoważony rozwój obszarów wiejskich i stwarzać nowe perspektywy zarobku dla rolników.~~

↓ 2009/28/WE motyw 13

~~W świetle stanowiska zajętego przez Parlament Europejski, Radę i Komisję właściwe jest wyznaczenie obowiązkowych celów krajowych, zgodnie z którymi we Wspólnocie w 2020 r. ze źródeł odnawialnych pochodzić będzie 20 % energii i 10 % w sektorze transportu.~~

↓ 2009/28/WE motyw 14

~~Głównym celem wyznaczenia obowiązkowych krajowych celów jest zagwarantowanie pewności dla inwestorów i zachęcanie do ciągłego rozwijania technologii, które wytwarzają energię ze wszystkich rodzajów źródeł odnawialnych. Nie jest zatem właściwe odkładanie decyzji o tym, czy dany cel jest obowiązkowy, do momentu zaistnienia przyszłego wydarzenia.~~

↓ 2009/28/WE motyw 15

~~Punkty wyjściowe, potencjał poszczególnych państw członkowskich w zakresie energii odnawialnych i ich koszyki energetyczne są różne. Dlatego konieczne jest przełożenie całkowitego celu wspólnotowego na poziomie 20 % na indywidualne cele dla poszczególnych państw członkowskich, z należyтым uwzględnieniem sprawiedliwego i odpowiedniego rozdziału zobowiązań, dostosowanego do zróżnicowanych punktów wyjściowych i potencjałów państw członkowskich, w tym obecnego poziomu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i struktury koszyka energetycznego. Należy dokonać tego przez rozdzielenie wymaganego całkowitego zwiększenia wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych pomiędzy państwa członkowskie w oparciu o równe zwiększenie udziału każdego państwa członkowskiego, ważone PKB i po dostosowaniu w celu odzwierciedlenia ich punktów wyjściowych i przy obliczaniu w odniesieniu do końcowego zużycia energii brutto, biorąc pod uwagę dotychczasowy wysiłek państw członkowskich w zakresie wykorzystania energii ze źródeł energii.~~

²¹ Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 82.

↓ 2009/28/WE motyw 16

~~W odniesieniu do 10 % celu dla energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu właściwe jest natomiast ustalenie takiego samego udziału dla wszystkich państw członkowskich w celu zapewnienia spójności specyfikacji paliw transportowych i ich dostępności. Ponieważ handel paliwami transportowymi nie przysparza trudności, państwa członkowskie nieposiadające w wystarczającym zakresie odpowiednich zasobów będą mogły łatwo uzyskać biopaliwa w inny sposób. Mimo iż osiągnięcie przez Wspólnotę celu w zakresie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w transporcie wyłącznie w oparciu o produkcję wewnątrzwspólnotową byłoby technicznie możliwe, prawdopodobne i pożądane jest, aby cel ten został de facto osiągnięty przez połączenie produkcji wewnątrzwspólnotowej i przywozów. W tym celu Komisja powinna monitorować zaopatrzenie wspólnotowego rynku biopaliw i w razie konieczności proponować odpowiednie środki celem zapewnienia równowagi między produkcją wewnątrzwspólnotową i przywozami, między innymi przy uwzględnieniu przebiegu wielostronnych i dwustronnych negocjacji handlowych, aspektów środowiskowych, społecznych i ekonomicznych, a także względów bezpieczeństwa dostaw energii.~~

↓ 2009/28/WE motyw 17

~~Poprawa efektywności energetycznej jest głównym celem Wspólnoty, a zmierza ona do osiągnięcia poprawy efektywności energetycznej o 20 % do roku 2020. Cel ten, wraz z obowiązującym prawodawstwem obejmującym dyrektywę 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków²², dyrektywę 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię²³ i dyrektywę 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych²⁴, ma do odegrania kluczową rolę w zagwarantowaniu, że cele klimatyczne i energetyczne będą osiągane najmniejszym kosztem, oraz może dać nowe możliwości gospodarek Unii Europejskiej. Strategie polityczne w zakresie efektywności energetycznej oraz oszczędności energii należą do najsukcesowniejszych metod zwiększenia przez państwa członkowskie procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych, a zatem państwa członkowskie będą łatwiej osiągać krajowe cele ogólne oraz dla sektora transportu, dotyczące udziału energii ze źródeł odnawialnych, które zostały określone w niniejszej dyrektywie.~~

↓ 2009/28/WE motyw 18

~~Na państwach członkowskich spoczywać będzie obowiązek znaczącej poprawy efektywności energetycznej we wszystkich sektorach w celu łatwiejszego osiągnięcia celów państw członkowskich dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, wyrażonych w postaci wartości procentowej końcowego zużycia energii brutto. Efektywność energetyczna w sektorze transportu jest niezbędna, gdyż obowiązkowy cel dotyczący procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych będzie prawdopodobnie coraz trudniej osiągnąć w sposób zrównoważony, jeśli całkowity popyt na energię w transporcie wciąż będzie rosł. Obowiązkowy cel 10 % dla transportu, który mają osiągnąć wszystkie państwa członkowskie,~~

²² Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 65.

²³ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.

²⁴ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 64.

~~należy zatem zdefiniować jako tę część końcowego zużycia energii w sektorze transportu, która ma pochodzić ze źródeł odnawialnych jako całości, a nie tylko z biopaliw.~~

↓ 2009/28/WE motyw 19

~~Aby obowiązkowe krajowe cele ogólne zostały osiągnięte, państwa członkowskie powinny pracować w kierunku orientacyjnego kursu, nakreślającego drogę do osiągnięcia obowiązkowych ostatecznych celów. Powinny stworzyć krajowy plan działania w zakresie energii odnawialnej zawierający informacje o celach sektorowych, mając na uwadze fakt, że istnieją różne zastosowania dla biomasy i dlatego kluczowe znaczenie ma zmobilizowanie nowych zasobów biomasy. Ponadto państwa członkowskie powinny ustalić środki służące osiągnięciu tych celów. Każde państwo członkowskie, szacując oczekiwane końcowe zużycie energii brutto w swoim krajowym planie działania w zakresie energii odnawialnych, powinno ocenić, w jakim stopniu środki służące efektywności energetycznej i oszczędności energii mogą przyczynić się do osiągnięcia krajowych celów. Państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę optymalne połączenie technologii z zakresu efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 20

~~Aby umożliwić osiągnięcie korzyści z postępu technologicznego i ekonomii skali, orientacyjny kurs powinien uwzględniać możliwość szybszego wzrostu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w przyszłości. Tym sposobem szczególną uwagę można poświęcić sektorom, które niewspółmiernie cierpią z powodu braku postępu technologicznego i ekonomii skali i pozostają słabo rozwinięte, ale które w przyszłości mogą w znaczący sposób przyczynić się do osiągnięcia celów wyznaczonych na rok 2020.~~

↓ 2009/28/WE motyw 21

~~Punktem wyjściowym dla obranego orientacyjnego kursu powinien być rok 2005, ponieważ jest to ostatni rok, dla którego dostępne są wiarygodne dane dotyczące udziałów energii ze źródeł odnawialnych w poszczególnych krajach.~~

↓ 2009/28/WE motyw 23

~~Państwa członkowskie mogą zachęcać władze lokalne i regionalne do ustanawiania celów przekraczających cele krajowe oraz zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w prace zmierzające do opracowania krajowych planów działania w zakresie energii odnawialnej oraz uświadomienia korzyści płynących z energii ze źródeł odnawialnych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 24

~~Aby w pełni wykorzystać potencjał biomasy, Wspólnota i państwa członkowskie powinny wspierać większą mobilizację istniejących rezerw drewna oraz opracowanie nowych systemów gospodarki leśnej.~~

↓ 2009/28/WE motyw 25

~~Państwa członkowskie mają różny potencjał w zakresie energii odnawialnej i na szczeblu krajowym posługują się różnymi systemami wspierania energii ze źródeł odnawialnych. Większość państw członkowskich stosuje systemy wsparcia, w których korzyści wiążą się wyłącznie ze stosowaniem energii ze źródeł odnawialnych wyprodukowanej na ich terytorium. Aby krajowe systemy wsparcia funkcjonowały właściwie, niezbędna jest możliwość kontrolowania przez państwa członkowskie skutków i kosztów krajowych systemów wsparcia w zależności od ich zróżnicowanego potencjału. Jednym z ważnych środków do osiągnięcia celu niniejszej dyrektywy jest zagwarantowanie właściwego funkcjonowania krajowych systemów wsparcia wynikających z dyrektywy 2001/77/WE, po to, by zachować zaufanie inwestorów oraz pozwolić państwom członkowskim na opracowanie skutecznych środków krajowych pozwalających osiągnąć wyznaczone cele. Celem niniejszej dyrektywy jest ułatwienie transgranicznego wspierania energii ze źródeł odnawialnych bez wpływania na krajowe systemy wsparcia. Wprowadza ona opejonalne mechanizmy współpracy między państwami członkowskimi, pozwalające im ustalić zakres, w jakim jedno państwo członkowskie będzie wspierało wytwarzanie energii w innym państwie członkowskim, oraz zakres, w jakim wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych powinna być zaliczana na poczet krajowych celów ogólnych wyznaczonych dla któregośkolwiek z nich. W celu zagwarantowania skuteczności obu środków służących osiągnięciu celów, tj. krajowych systemów wsparcia oraz mechanizmów współpracy, niezbędne jest, by państwa członkowskie mogły określać, czy i w jakim zakresie ich krajowe systemy wsparcia mają zastosowanie do energii ze źródeł odnawialnych wyprodukowanej w innych państwach członkowskich i by miały możliwość wyrażenia zgody na to przez zastosowanie mechanizmów współpracy przewidzianych w niniejszej dyrektywie.~~

↓ 2009/28/WE motyw 26

~~Pożądane jest, aby ceny energii odzwierciedlały zewnętrzne koszty wytwarzania i zużycia energii, w tym, jeśli jest to stosowne, koszty środowiskowe i społeczne oraz koszty opieki zdrowotnej.~~

↓ 2009/28/WE motyw 27

~~Wsparcie publiczne jest konieczne do osiągnięcia celów Wspólnoty w zakresie rozszerzenia wykorzystania energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, w szczególności tak długo jak ceny energii elektrycznej na rynku wewnętrznym nie będą odzwierciedlały pełnych kosztów i korzyści środowiskowych i społecznych wynikających z wykorzystanych źródeł energii.~~

↓ 2009/28/WE motyw 28

~~Wspólnota i państwa członkowskie powinny dążyć do całkowitej redukcji zużycia energii w transporcie oraz do zwiększenia efektywności energetycznej w transporcie. Główne środki służące obniżeniu zużycia energii w transporcie obejmują planowanie transportu, wspieranie transportu publicznego, zwiększenie udziału pojazdów elektrycznych w produkcji oraz produkcja energooszczędnych pojazdów o mniejszych rozmiarach i mniejszej pojemności silnika.~~

↓ 2009/28/WE motyw 29

~~Państwa członkowskie powinny dążyć do zróżnicowania koszyka energetycznego w zakresie energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich sektorach transportu. Do dnia 1 czerwca 2015 r. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przedstawiające możliwości większego wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich sektorach transportu.~~

↓ 2009/28/WE motyw 30

- (21) Na potrzeby niniejszej dyrektywy przy obliczaniu wkładu energii elektrycznej pochodzącej z elektrowni wodnych i wiatrowych wpływ zmiennych warunków klimatycznych powinien być łagodzony przez zastosowanie zasady normalizacji. Ponadto energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach szczytowych z członem pompowym z wykorzystaniem uprzednio wpompowanej wody nie powinno uznawać się za energię elektryczną wytworzoną z odnawialnych źródeł energii.
-

↓ 2009/28/WE motyw 31

- (22) Pompy ciepła umożliwiające wykorzystanie ciepła (aerothermalnego, geothermalnego lub hydrothermalnego) na użytecznym poziomie temperatury potrzebują energii elektrycznej lub innej energii dodatkowej do funkcjonowania. Dlatego energia używana do zasilania pomp ciepła powinna być odejmowana od całkowitego użytecznego ciepła. Jedynie pompy ciepła, których wydajność znacząco przekracza pierwotną energię potrzebną do ich zasilania, powinny być uwzględniane.
-

↓ 2009/28/WE motyw 32
(dostosowany)

- (23) Systemy ~~energii biernej~~ ☒ pasywne ☒ wykorzystują konstrukcję budynków do spożytkowania energii. Tę energię uważa się za energię zaoszczędzoną. Aby uniknąć podwójnego liczenia, energii spożytkowanej w ten sposób nie powinno się brać pod uwagę do celów niniejszej dyrektywy.
-

↓ 2009/28/WE motyw 33
(dostosowany)

- (24) W niektórych państwach członkowskich lotnictwo ma duży udział w końcowym zużyciu energii brutto. W świetle obecnych ograniczeń technologicznych i regulacyjnych, które uniemożliwiają komercyjne stosowanie biopaliw w lotnictwie, należy częściowo wyłączyć takie państwa członkowskie, nie uwzględniając w obliczeniach ich końcowego zużycia energii brutto w krajowym transporcie lotniczym ilości, o którą przekraczają o 1,5 raza średnią ☒ wartość ☒ ~~Wspólnoty dla~~ końcowego zużycia energii brutto w lotnictwie ☒ w Unii ☒ w 2005 r. według ustaleń Eurostatu, tj. 6,18 %. Cypr i Malta, ze względu na ich wyspiarski i peryferyjny charakter, opierają się na lotnictwie jako środku transportu, który ma podstawowe znaczenie dla ich obywateli i gospodarki. Wskutek tego Cypr i Malta mają końcowe zużycie energii brutto w krajowym transporcie lotniczym niewspółmiernie wysokie, tj. ponad trzy razy wyższe od ☒ unijnej ☒ średniej ~~Wspólnoty~~ w 2005 r., są zatem

niewspółmiernie dotknięte obecnymi ograniczeniami technologicznymi i regulacyjnymi. ~~Dla~~ ☒ W przypadku ☒ tych państw członkowskich należałoby przewidzieć, że to zwolnienie powinno obejmować ilość, o jaką przekraczają średnią ☒ wartość ☒ Wspólnoty dla końcowego zużycia energii brutto w lotnictwie ☒ w Unii ☒ w 2005 r. według ustaleń Eurostatu, tj. 4,12 %.

↓ nowy

- (25) Aby w załączniku IX uwzględnić zasady hierarchii postępowania z odpadami określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE²⁵, unijne kryteria zrównoważonego rozwoju oraz potrzebę zagwarantowania, że przepisy załącznika nie powodują dodatkowego zapotrzebowania na grunty w związku z propagowaniem wykorzystywania odpadów i pozostałości, Komisja przy regularnej ocenie załącznika powinna rozważyć uwzględnienie dodatkowych surowców, które nie powodują istotnych zakłóceń na rynkach produktów (ubocznych), odpadów ani pozostałości.

↓ 2009/28/WE motyw 34

~~Aby osiągnąć model energetyczny stawiający na energię ze źródeł odnawialnych, konieczne jest wspieranie współpracy strategicznej między państwami członkowskimi, z udziałem, w stosownych przypadkach, regionów i jednostek lokalnych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 35

~~Z należyтым uwzględnieniem przepisów niniejszej dyrektywy należy zachęcać państwa członkowskie do prowadzenia wszelkich odpowiednich form współpracy w związku z celami ustalonymi w niniejszej dyrektywie. Taka współpraca może być prowadzona dwustronnie lub wielostronnie na wszystkich szczeblach. Oprócz mechanizmów mających wpływ na obliczanie oraz wypełnianie celów, ustalonych wyłącznie niniejszą dyrektywą, mianowicie transferów statystycznych między państwami członkowskimi, wspólnych projektów i wspólnych systemów wsparcia, taka współpraca może również przyjąć postać na przykład wymiany informacji i najlepszych praktyk, przewidzianych w szczególności w platformie na rzecz przejrzystości ustanowionej niniejszą dyrektywą, oraz dobrowolnej koordynacji wszystkich rodzajów systemów wsparcia.~~

↓ 2009/28/WE motyw 36
(dostosowany)
⇒ nowy

- (26) Aby stworzyć możliwości zmniejszenia kosztów osiągnięcia unijnego celuów określonych w niniejszej dyrektywie ⇒ oraz aby państwa członkowskie mogły w sposób elastyczny przestrzegać swojego obowiązku utrzymania swoich starań po roku 2020 co najmniej na poziomie krajowych celów na 2020 r. ⇐ , należy ułatwić użytkowanie w państwach członkowskich energii ze źródeł odnawialnych w innych państwach członkowskich oraz umożliwić państwom członkowskim uwzględnianie energii ze źródeł odnawialnych, zużytych w innych państwach członkowskich na

²⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

poczet swoich ~~celi~~ ⇒ udziału energii odnawialnej ~~⇒ celów krajowych~~. Dlatego niezbędne są ~~środki zwiększające elastyczność~~ ⇒ mechanizmy współpracy ~~⇒~~, ~~⇒~~ które byłyby uzupełnieniem obowiązków otwierania możliwości uzyskania wsparcia dla projektów zlokalizowanych w innych państwach członkowskich ~~⇒ ale pozostają one w gestii państw członkowskich, tak aby nie wpłynęły na ich zdolność do osiągnięcia celów krajowych~~. Takie ~~środki zwiększające elastyczność~~ ⇒ mechanizmy ~~⇒~~ ~~przybierają postać~~ to m.in. transfery ~~ów~~ statystycznych, ~~wspólnych~~ projektów państw członkowskich lub ~~wspólnych~~ systemów ~~ów~~ wsparcia.

↓ 2009/28/WE motyw 35
(dostosowany)
⇒ nowy

- (27) ~~Z należytnym uwzględnieniem przepisów niniejszej dyrektywy~~ Należy zachęcać państwa członkowskie do prowadzenia wszelkich odpowiednich form współpracy w związku z celami ustalonymi w niniejszej dyrektywie. Taka współpraca może być prowadzona dwustronnie lub wielostronnie na wszystkich szczeblach. Oprócz mechanizmów mających wpływ na obliczanie oraz wypełnianie celów ⇒ w zakresie udziału energii odnawialnej ~~⇒~~, ustalonych wyłącznie niniejszą dyrektywą, mianowicie transferów statystycznych między państwami członkowskimi, wspólnych projektów i wspólnych systemów wsparcia, taka współpraca może również przyjąć postać na przykład wymiany informacji i najlepszych praktyk, przewidzianej ~~w szczególności w~~ platformie internetowej ~~platformie na rzecz przejrzystości ustanowionej ⇒ rozporządzeniem [w sprawie zarządzania] ⇒ niniejszą dyrektywą, oraz dobrowolnej koordynacji wszystkich rodzajów systemów wsparcia.~~

↓ 2009/28/WE motyw 37
(dostosowany)
⇒ nowy

- (28) Powinna istnieć możliwość zaliczania importowanej energii elektrycznej, wyprodukowanej poza terytorium ~~Wspólnoty~~ Unii ~~z~~ z odnawialnych źródeł energii, na poczet ~~realizacji celów~~ ⇒ udziałów energii odnawialnej ~~⇒~~ w państwach członkowskich. ~~Niemniej jednak, aby uniknąć wzrostu netto emisji gazów cieplarnianych w wyniku zmiany wykorzystania istniejących źródeł odnawialnych i ich całościowego bądź częściowego zastąpienia konwencjonalnymi źródłami energii, liczonej powinna być jedynie energia elektryczna wyprodukowana przez instalacje energii odnawialnej, które oddano do eksploatacji po wejściu w życie niniejszej dyrektywy lub przez wzrost zdolności instalacji, która została odnowiona po tej dacie.~~ Aby zagwarantować odpowiednie skutki zastępowania energii konwencjonalnej energią ze źródeł odnawialnych ~~w~~ Unii ~~Wspólnocie~~, a także w państwach trzecich, należy zagwarantować, że taki import może być w miarodajny sposób przesledzony i rozliczony. Uwzględnione zostaną takie umowy z ~~krajami~~ państwami ~~z~~ trzecimi dotyczące organizacji takiego handlu energią elektryczną pochodzącą z odnawialnych źródeł energii. Jeżeli na mocy odpowiedniej decyzji podjętej w ramach Traktatu o Wspólnocie Energetycznej²⁶ umawiające się strony tego traktatu ~~zostaną~~ są związane przepisami niniejszej dyrektywy, zastosowanie

²⁶

Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 18.

~~będą miały~~ ☒ powinny mieć ☒ środki współpracy między państwami członkowskimi przewidziane w niniejszej dyrektywie.

↓ 2009/28/WE motyw 38

~~W przypadku gdy jedno lub więcej państw członkowskich podejmuje z państwem trzecim lub państwami trzecimi wspólne projekty dotyczące wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, te wspólne projekty powinny dotyczyć wyłącznie nowo powstających instalacji lub instalacji, których moc została od nowa zwiększona. Pomoże to zagwarantować, że udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym krajowym zużyciu energii w państwach trzecich nie zostanie ograniczony w związku z importem energii ze źródeł odnawialnych do Wspólnoty. Ponadto zainteresowane państwa członkowskie powinny ułatwiać danemu państwu trzeciemu wykorzystanie na rynku krajowym części wytwarzanej energii pochodzącej z instalacji objętych wspólnym projektem. Zainteresowane państwa trzecie powinny być również zachęcane przez Komisję i państwa członkowskie do opracowywania polityki w zakresie energii ze źródeł odnawialnych obejmującej ambitne cele.~~

↓ 2009/28/WE motyw 39

~~Mając na uwadze, że projekty prowadzone w krajach trzecich i będące niezwykle istotne dla interesów europejskich, takie jak śródziemnomorski plan słoneczny, mogą potrzebować długiego okresu realizacji, zanim zostaną w pełni połączone z terytorium Wspólnoty, należy wesprzeć rozwój tych projektów poprzez umożliwienie państwom członkowskim uwzględnienia w swoich krajowych celach ograniczonej ilości energii elektrycznej produkowanej przez takie projekty w trakcie tworzenia połączenia.~~

↓ 2009/28/WE motyw 40
(dostosowany)

- (29) Przy stosowaniu przepisów w odniesieniu do szczegółowych projektów procedura stosowana ~~przez organy administracji odpowiedzialne za nadzór nad~~ ☒ do celów ☒ autoryzacji, certyfikacji i licencjonowania elektrowni wykorzystujących odnawialne źródła energii musi być obiektywna, przejrzysta, niedyskryminująca i proporcjonalna. W szczególności ~~stosowne jest unikanie~~ ☒ należy unikać ☒ wszelkich zbędnych obciążeń, które mogłyby wynikać z zaklasyfikowania projektów w zakresie energii odnawialnej jako instalacji stwarzających duże zagrożenie dla zdrowia.

↓ 2009/28/WE motyw 42
(dostosowany)

- (30) Z uwagi na korzyści płynące z szybkiego zastosowania energii ze źródeł odnawialnych oraz z uwagi na jej zrównoważony charakter i korzystny wpływ na środowisko państwa członkowskie, stosując przepisy administracyjne, planując struktury i przepisy prawne dotyczące przyznawania pozwoleń na instalacje w odniesieniu do kontroli i redukcji zanieczyszczeń z zakładów przemysłowych, walki z zanieczyszczeniem powietrza oraz zapobiegania przedostawaniu się niebezpiecznych substancji do środowiska lub minimalizacji tego procesu, powinny uwzględnić wkład odnawialnych źródeł energii w realizację celów związanych z ochroną środowiska i

zmianami klimatycznymi ☒ klimatu ☒ , zwłaszcza w porównaniu z instalacjami wytwarzającymi energię ze źródeł nieodnawialnych.

↓ 2009/28/WE motyw 43

~~Aby pobudzić udział poszczególnych obywateli w osiągnięciu celów określonych w niniejszej dyrektywie, odpowiednie organy powinny rozważyć możliwość zastąpienia pozwoleń prostym powiadomieniem właściwych organów o instalowaniu małych zdecentralizowanych urządzeń do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 44
(dostosowany)

- (31) Należy zagwarantować spójność między celami niniejszej dyrektywy oraz innym prawodawstwem ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒ dotyczącym ochrony środowiska. W szczególności w trakcie procedur oceny, planowania lub koncesjonowania instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych państwa członkowskie powinny uwzględniać całość prawodawstwa ~~wspólnotowego~~ ☒ unijnego ☒ w zakresie ochrony środowiska, a także udział odnawialnych źródeł energii w spełnianiu celów dotyczących środowiska i zmiany klimatu, zwłaszcza w porównaniu z instalacjami wytwarzającymi energię ze źródeł nieodnawialnych.

↓ 2009/28/WE motyw 45
(dostosowany)

- (32) Krajowe specyfikacje techniczne i inne wymagania wchodzące w zakres dyrektywy ~~98/34/WE~~ Parlamentu Europejskiego i Rady ☒ (UE) 2015/1535²⁷ ☒ ~~z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego~~²⁸ związane na przykład z poziomami jakości, metodami badań lub warunkami użytkowania nie powinny stwarzać przeszkód dla handlu urządzeniami i systemami wykorzystującymi energię odnawialną. Dlatego systemy wsparcia dla energii ze źródeł odnawialnych nie powinny wyznaczać krajowych specyfikacji technicznych innych od istniejących norm ~~wspólnotowych~~ ☒ unijnych ☒ ani wymagać, aby objęte wsparciem urządzenia lub systemy były certyfikowane lub badane w określonym miejscu lub przez określony podmiot.

↓ 2009/28/WE motyw 46

~~Państwa członkowskie powinny rozważyć mechanizmy promocji systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia zasilanych z energii ze źródeł odnawialnych.~~

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

²⁸ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

↓ 2009/28/WE motyw 47
(dostosowany)

- (33) Na poziomie krajowym i regionalnym zasady i obowiązki dotyczące minimalnych wymogów dotyczących stosowania energii ze źródeł odnawialnych w nowych i wyremontowanych budynkach doprowadziły do znacznego wzrostu użytkowania energii ze źródeł odnawialnych. Działania te powinny być wspierane w szerszym kontekście ☒ unijnym ☒ ~~wspólnym~~, podobnie jak bardziej wydajne zastosowania wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych w przepisach i kodeksach budowlanych.

↓ 2009/28/WE motyw 48
(dostosowany)
⇒ nowy

- (34) W celu ułatwienia i przyspieszenia ustalania minimalnych poziomów zużycia energii ze źródeł odnawialnych w budynkach ~~państwa członkowskie powinny zapewnić, że takie poziomy osiąga się poprzez włączenie czynnika energii ze źródeł odnawialnych w osiąganie minimalnych wymagań wydajności energetycznej zgodnie z dyrektywą 2002/91/WE, odnoszących się do optymalnej z punktu widzenia kosztów redukcji emisji dwutlenku węgla na budynek.~~ ⇒ należy zapewnić spójność obliczania tych minimalnych poziomów w nowych i istniejących budynkach poddawanych generalnemu remontowi z metodyką określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE²⁹. ⇐

↓ nowy

- (35) Ponieważ środki krajowe służące rozwojowi energii cieplnej i chłodniczej ze źródeł odnawialnych powinny opierać się na kompleksowym rozpoznawaniu i analizie krajowego potencjału w zakresie energii odnawialnej i odpadowej oraz zapewniać większy udział odnawialnych źródeł energii oraz ciepła i chłodu odpadowego w zużyciu energii, należy zobowiązać państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny ich krajowego potencjału w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wykorzystania ciepła i chłodu odpadowego do ogrzewania i chłodzenia, w szczególności w celu upowszechnienia wykorzystania energii odnawialnej w instalacjach grzewczych i chłodniczych oraz propagowania efektywnego i konkurencyjnego systemu ciepłowniczego i chłodniczego według definicji w art. 2 pkt 41 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE³⁰. Warunkiem zapewnienia spójności z wymogami w zakresie efektywności energetycznej dotyczącymi ogrzewania i chłodzenia oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych jest włączenie wspomnianej oceny do kompleksowych ocen przeprowadzanych i zgłaszanych na podstawie art. 14 tej dyrektywy.

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

↓ 2009/28/WE motyw 41
⇒ nowy

- (36) Zostało wykazane, że brak przejrzystych przepisów i koordynacji między poszczególnymi organami wydającymi zezwolenia utrudnia wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych. ⇒ Utworzenie punktu kompleksowej obsługi administracyjnej prowadzącego lub koordynującego wszystkie procedury wydawania zezwoleń powinno zmniejszyć ich złożoność oraz podnieść wydajność i przejrzystość. ~~⇒ Z tej przyczyny specyficzna struktura sektora energii odnawialnej powinna zostać wzięta pod uwagę przez organy krajowe, regionalne i lokalne przy dokonywaniu przeglądu procedur administracyjnych stosowanych przy wydawaniu zezwoleń na budowę i eksploatację obiektów i związanych sieci infrastruktury przesyłu i dystrybucji dla wytwarzania energii elektrycznej, ogrzewanie i chłodzenie lub paliwa transportowe z odnawialnych źródeł energii.~~ Administracyjne procedury wydawania zezwoleń powinny zostać usprawnione i powinny w przejrzysty sposób określać terminy dla instalacji wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych. Zasady i wytyczne dotyczące planowania powinny zostać dostosowane w celu uwzględnienia oszczędnych i przyjaznych dla środowiska urządzeń grzewczych, chłodzących i elektrycznych, wykorzystujących odnawialne źródła energii. ⇒ Niniejsza dyrektywa, a w szczególności jej przepisy dotyczące organizacji i czasu trwania procedury wydawania zezwoleń, powinny mieć zastosowanie z zastrzeżeniem prawa międzynarodowego i unijnego, w tym przepisów dotyczących ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego. ⇐

↓ nowy

- (37) Długotrwałe procedury administracyjne stanowią poważną barierę administracyjną i są kosztowne. Uproszczenie procedur wydawania zezwoleń w powiązaniu z jednoznacznymi terminami podejmowania przez odpowiednie organy decyzji w sprawie realizacji projektów powinno podnieść efektywność procedur, a co za tym idzie – obniżyć koszty administracyjne.
- (38) Inną przeszkodą dla opłacalnego wdrażania energii odnawialnych dla inwestorów jest nieprzewidywalność dostępności wsparcia ze strony państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny w szczególności zapewnić inwestorom odpowiednią przewidywalność planowanego wykorzystania wsparcia. Umożliwiłoby to zaplanowanie i stworzenie łańcucha dostaw w branży, co z kolei doprowadziłoby do obniżenia całkowitych kosztów realizacji projektów.

↓ 2009/28/WE motyw 43
(dostosowany)
⇒ nowy

- ~~(39) Aby pobudzić~~ ☒ ułatwić ☒ udział ⇒ małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i mikroprzedsiębiorstw ⇐ oraz poszczególnych obywateli w osiąganiu celów określonych w niniejszej dyrektywie, ~~odpowiednie organy powinny rozważyć możliwość zastąpienia~~ pozwoleń ⇒ należy zastąpić ⇐ prostymi powiadomieniami właściwych organów o instalowaniu małych ⇒ projektach w zakresie energii odnawialnych, w tym ⇐ urządzeń do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych ☒ projektach ☒ zdecentralizowanych ⇒, takich jak dachowe

instalacje solarne. Z uwagi na rosnącą potrzebę rozbudowy źródła energii (repowering) istniejących zakładów wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych, należy wprowadzić przyspieszone procedury udzielania zezwoleń. ↩

↓ 2009/28/WE motyw 49

- (40) Luki informacyjne i szkoleniowe, zwłaszcza w sektorze ogrzewania i chłodzenia, powinny zostać usunięte, aby zachęcić do wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych.

↓ 2009/28/WE motyw 50

- (41) W zakresie, w jakim dostęp do zawodu instalatora lub wykonywanie tego zawodu podlegają regulacjom, warunki uznawania kwalifikacji zawodowych są ustanowione dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych³¹. Dlatego niniejsza dyrektywa ma zastosowanie bez uszczerbku dla dyrektywy 2005/36/WE.

↓ 2009/28/WE motyw 51

- (42) Podczas gdy dyrektywa 2005/36/WE określa wymagania w zakresie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych, w tym również wymagania dla architektów, należy zadbać o to, aby architekci i planiści we właściwy sposób uwzględniali wykorzystanie optymalnego połączenia odnawialnych źródeł energii i wysokowydajnych technologii w swoich planach i projektach. Państwa członkowskie powinny zatem przedstawić wyraźne wytyczne w tym zakresie. Powinno to odbyć się bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2005/36/WE, a w szczególności jej art. 46 i 49.

↓ 2009/28/WE motyw 52
(dostosowany)

- (43) Gwarancje pochodzenia, wydane do celów niniejszej dyrektywy, służą wyłącznie ~~jako dowód dla~~ ☒ do wykazania ☒ odbiorcy końcowemu, że określona część lub ilość energii została wyprodukowana ze źródeł odnawialnych. Gwarancja pochodzenia może być przenoszona przez jednego posiadacza na innego niezależnie od energii, do której się odnosi. Jednak aby ☒ zagwarantować ☒ zapewnić, że jednostka energii ☒ odnawialnej ☒ elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest okazywana odbiorcy tylko raz, należy unikać podwójnego liczenia i podwójnego okazywania gwarancji pochodzenia. Energia ze źródeł odnawialnych, której gwarancja pochodzenia została sprzedana osobno przez producenta, nie powinna być okazywana lub sprzedawana odbiorcy końcowemu jako energia ze źródeł odnawialnych. ~~Istotne jest, aby odróżniać zielone certyfikaty stosowane w systemach wsparcia od gwarancji pochodzenia.~~

³¹ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

↓ 2009/28/WE motyw 53
(dostosowany)
⇒ nowy

- (44) Należy pozwolić, aby ~~powstający~~ rynek detaliczny energii z odnawialnych źródeł energii przyczyniał się do ~~budowy~~ ⇒ rozwoju ⇒ ~~nowych instalacji~~ energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie powinny więc ~~mieć możliwość~~ wymagać, aby dostawcy energii elektrycznej ujawniający swój koszyk energetyczny odbiorcom końcowym zgodnie z art. ~~X 3 ust. 6~~ dyrektywy [w sprawie struktury rynku] ⇒ lub dostawcy, którzy wprowadzają na rynek energię ⇒ ~~2003/54/WE~~ ~~uwzględniali~~ dla konsumentów ⇒, odnosząc się do zużycia energii ze źródeł odnawialnych, stosowali ⇒ ~~minimalny udział~~ gwarancji pochodzenia z ~~niedawno wybudowanych~~ instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych, ~~pod warunkiem że taki wymóg pozostaje w zgodzie z prawem wspólnotowym.~~

↓ 2009/28/WE motyw 54
(dostosowany)
⇒ nowy

- (45) Ważne jest, aby udzielać informacji, w jaki sposób energia elektryczna jest rozdzielana odbiorcom końcowym, ~~zgodnie z art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE.~~ Aby poprawić jakość tych przekazywanych konsumentom informacji, ~~szczególnie jeżeli chodzi o ilość energii ze źródeł odnawialnych produkowanej przez nowe instalacje, Komisja powinna ocenić skuteczność środków podejmowanych przez państwa członkowskie~~ ⇒ państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby gwarancje pochodzenia były wydawane dla wszystkich produkowanych jednostek energii odnawialnej. Ponadto w celu uniknięcia podwójnej rekompensaty producenci energii odnawialnej już otrzymujący wsparcie finansowe nie powinni otrzymywać gwarancji pochodzenia. Gwarancje pochodzenia powinny być jednak wykorzystywane w związku z ujawnianiem informacji, aby konsumenci końcowi mogli otrzymywać przejrzyste, wiarygodne i wystarczające dowody na to, że odpowiednie jednostki energii pochodzą ze źródeł odnawialnych. Ponadto, w przypadku energii elektrycznej objętej wsparciem gwarancje pochodzenia powinny być sprzedawane na aukcji, a przychody ze sprzedaży należy wykorzystywać w celu obniżenia dotacji publicznych na rzecz energii odnawialnej. ⇐

↓ 2009/28/WE motyw 55
(dostosowany)
⇒ nowy

- (46) W dyrektywie ~~Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE 2012/27/UE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii³²~~ stworzono gwarancje pochodzenia potwierdzające pochodzenie energii elektrycznej wytworzonej w ~~wysoko efektywnych zakładach~~ ⇨ wysokosprawnych układach ⇨ kogeneracyjnych. ⇒ Nie określono jednak sposobu wykorzystania ⇨ ~~Takie~~ takich gwarancji pochodzenia ~~nie mogą~~ ⇒, więc powinny one również ⇨ być wykorzystywane ~~do~~ ⇨ w związku z ⇨ ujawnianiem zużycia energii ~~ze źródeł odnawialnych zgodnie z art. 3 ust. 6~~

³²

~~Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.~~

~~dyrektywy 2003/54/WE, ponieważ mogłoby to skutkować podwójnym liczeniem i podwójnym ujawnianiem.~~ wytworzonej w wysokosprawnych układach kogeneracyjnych.

↓ 2009/28/WE motyw 56
(dostosowany)

~~Gwarancje pochodzenia same w sobie nie dają prawa do korzystania z krajowych systemów wsparcia.~~

⇓ nowy

(47) Gwarancje pochodzenia, które są obecnie stosowane do energii elektrycznej oraz ciepłej i chłodniczej ze źródeł odnawialnych, powinny zostać rozszerzone na gaz ze źródeł odnawialnych. Stanowiłoby to spójny sposób udowodnienia odbiorcom końcowym pochodzenia gazów ze źródeł odnawialnych takich jak biometan i ułatwiłoby rozwój handlu transgranicznego tymi gazami. Dzięki temu możliwe byłoby również wprowadzenie gwarancji pochodzenia w odniesieniu do innych gazów ze źródeł odnawialnych, takich jak wodór.

↓ 2009/28/WE motyw 57
(dostosowany)
⇒ nowy

(48) Istnieje potrzeba wsparcia włączenia energii ze źródeł odnawialnych do sieci przekazu i dystrybucji, a także wykorzystania systemów magazynowania energii do zintegrowanego ~~tympozasowego~~ ⇒ zmiennego ⇐ wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych ⇒, w szczególności jeśli chodzi o zasady regulujące dysponowanie mocą i dostęp do sieci. W dyrektywie [w sprawie struktury rynku energii elektrycznej] określono zasady włączania do sieci energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Zasady te jednak nie obejmują przepisów dotyczących włączenia do sieci gazowej gazu z odnawialnych źródeł energii. Należy zatem uwzględnić je w niniejszej dyrektywie. ⇐

↓ 2009/28/WE motyw 58

~~Należy przyspieszyć rozwój projektów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, w tym projektów w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych o znaczeniu europejskim opracowywanych w ramach programu transeuropejskiej sieci energetycznej (TEN-E). W tym celu Komisja powinna również przeanalizować, w jaki sposób można poprawić finansowanie takich projektów. Należy zwrócić szczególną uwagę na te projekty w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, które przyczynią się do znacznego wzrostu bezpieczeństwa dostaw energii we Wspólnocie i krajach sąsiadujących.~~

↓ 2009/28/WE motyw 3
(dostosowany)

(49) Szanse osiągnięcia wzrostu gospodarczego dzięki innowacjom i zrównoważonej konkurencyjnej polityce energetycznej zostały uznane. Wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych zależy często od lokalnych lub regionalnych ~~małych i średnich~~

przedsiębiorstw (MŚP). Ważne są możliwości rozwoju i zatrudnienia, jakie stwarzają w państwach członkowskich regionalne i lokalne inwestycje w dziedzinie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. W związku z tym Komisja i państwa członkowskie powinny wspierać krajowe i regionalne środki na rzecz rozwoju w tych dziedzinach, promować wymianę najlepszych wzorców w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych pomiędzy lokalnymi i regionalnymi inicjatywami rozwojowymi, a także propagować korzystanie z finansowania strukturalnego z polityki spójności w tym obszarze.

↓ 2009/28/WE motyw 4

- (50) Przy podejmowaniu decyzji o sprzyjaniu rozwojowi rynku odnawialnych źródeł energii należy wziąć pod uwagę jego pozytywny wpływ na szanse rozwoju regionalnego i lokalnego, na poszerzenie perspektyw wywozu, spójność społeczną i możliwości zatrudnienia, szczególnie w przypadku MŚP, jak również niezależnych producentów energii.

⇓ nowy

- (51) Specyficzną sytuację regionów najbardziej oddalonych uznano w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Sektor energetyczny w regionach najbardziej oddalonych często charakteryzuje się izolacją, ograniczoną podażą i uzależnieniem od paliw kopalnych, chociaż w regionach tych występują duże zasoby lokalnych odnawialnych źródeł energii. Regiony najbardziej oddalone mogłyby zatem służyć jako przykłady stosowania innowacyjnych technologii energetycznych w Unii. Należy więc propagować wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych, aby osiągnąć wyższy stopień autonomii energetycznej dla tych regionów i uznać ich szczególną sytuację pod względem potencjału energii odnawialnych oraz potrzeb w zakresie wsparcia publicznego.

↓ 2009/28/WE motyw 6
(dostosowany)
⇒ nowy

- (52) ~~Odpowiednim jest wspieranie fazy demonstracji i komercjalizacji~~ ☒ Należy ☒
⇒ umożliwić rozwój ⇐ zdecentralizowanych technologii w zakresie energii
odnawialnej ⇒ na warunkach niedyskryminacyjnych i bez utrudnień dla finansowania
inwestycji w infrastrukturę ⇐. Dążenie do zdecentralizowanego wytwarzania energii
niesie ze sobą wiele korzyści, w tym wykorzystanie lokalnych źródeł energii, większe
bezpieczeństwo dostaw energii w skali lokalnej, krótsze odległości transportu oraz
mniejsze straty przesyłowe. Taka decentralizacja wspiera również rozwój i spójność
społeczności poprzez zapewnienie źródeł dochodu oraz tworzenie miejsc pracy na
szczeblu lokalnym.

⇓ nowy

- (53) W związku z rosnącym znaczeniem wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na użytek własny istnieje potrzeba zdefiniowania prosumentów energii ze źródeł odnawialnych oraz wprowadzenia ram regulacyjnych, które dałyby takim konsumentom uprawnienia do wytwarzania, przechowywania, użytkowania i

sprzedaży energii elektrycznej bez nadmiernych obciążeń. W niektórych przypadkach należy dopuścić spółdzielnie energetyczne wytwarzające energię odnawialną na użytek własny, aby na przykład obywatele mieszkający w mieszkaniach mogli korzystać z mocnej pozycji konsumenta w tym samym stopniu jak gospodarstwa domowe w domach jednorodzinnych.

- (54) Lokalne uczestnictwo obywatelskie w projektach energii odnawialnej za pośrednictwem społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej przynosi znaczną wartość dodaną w postaci lokalnej akceptacji dla energii ze źródeł odnawialnych oraz dostępu do dodatkowego kapitału prywatnego. Zaangażowanie lokalne będzie jeszcze bardziej istotne w kontekście wzrostu mocy wytwórczych energii odnawialnej w przyszłości.
- (55) Specyfika lokalnych społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej pod względem wielkości, struktury własności i liczby projektów mogą ograniczać ich zdolność do konkutowania na równych zasadach z dużymi podmiotami, tj. konkurentami prowadzącymi większe projekty i szerszy zakres działalności. Jednym ze środków mających zrównoważyć tę niekorzystną sytuację jest umożliwienie społecznościom energetycznym działania w ramach systemu energetycznego i ułatwienie im integracji rynkowej.
- (56) Ogrzewanie i chłodzenie, na które przypada około połowy zużycia energii końcowej w Unii, uważa się za sektor odgrywający kluczową rolę w przyspieszeniu obniżenia emisyjności systemu energetycznego. Ponadto jest to sektor strategiczny w kontekście bezpieczeństwa energetycznego, ponieważ prognozuje się, że do 2030 r. ogrzewanie i chłodzenie z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych powinno odpowiadać za około 40 % zużycia takiej energii. Brak ujednoliconej strategii na poziomie Unii, brak internalizacji kosztów zewnętrznych oraz rozdrobnienie rynków ogrzewania i chłodzenia powodują jak dotychczas stosunkowo powolne postępy w tym sektorze.
- (57) Kilka państw członkowskich wprowadziło środki w sektorze ogrzewania i chłodzenia w celu osiągnięcia swoich celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. W związku z brakiem wiążących celów krajowych na okres po roku 2020 pozostałe krajowe zachęty mogą być jednak niewystarczające do realizacji długoterminowych celów w dziedzinie dekarbonizacji na lata 2030 i 2050. W celu zapewnienia zgodności z tymi celami, wzmocnienia pewności inwestorów i wspierania rozwoju ogólnounijnego rynku energii odnawialnej do ogrzewania i chłodzenia przy jednoczesnym poszanowaniu zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”, należy wspierać starania państw członkowskich pod względem zaopatrzenia w energię odnawialną do ogrzewania i chłodzenia w celu stopniowego podnoszenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w ogólnym zużyciu. Ze względu na rozdrobnienie niektórych rynków grzewczych i chłodniczych kwestią najwyższej wagi jest elastyczność przy opracowywaniu tego rodzaju działań. Ważne jest również, aby potencjalne rozpowszechnienie ogrzewania i chłodzenia z wykorzystaniem energii odnawialnej nie miało szkodliwych skutków ubocznych dla środowiska.
- (58) System lokalnego ogrzewania i chłodzenia reprezentuje obecnie około 10 % zapotrzebowania na ciepło w Unii, przy czym między państwami członkowskimi występują znaczne różnice. W strategii Komisji w zakresie ogrzewania i chłodzenia uznano potencjał obniżenia emisyjności systemów lokalnego ogrzewania dzięki zwiększonej efektywności energetycznej i rozpowszechnianiu energii odnawialnej.

- (59) W strategii unijnej również uznaje się rolę obywateli w transformacji energetyki, polegającej na tym, że obywatele biorą odpowiedzialność za transformację, korzystają z nowych technologii w celu obniżenia rachunków za energię i aktywnie uczestniczą w rynku.
- (60) Należy położyć nacisk na potencjalną synergię między działaniami na rzecz rozpowszechnienia ogrzewania i chłodzenia z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych a dotychczasowymi programami na podstawie dyrektyw 2010/31/UE i 2012/27/UE. W miarę możliwości państwa członkowskie powinny móc wykorzystać istniejące struktury administracyjne do wykonywania takich działań w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych.
- (61) W dziedzinie systemów lokalnego ogrzewania zasadnicze znaczenie ma zatem umożliwienie przestawienia się na paliwa ze źródeł odnawialnych oraz zapobieganie blokadzie technologicznej i regulacyjnej oraz zawężaniu stosowanych technologii dzięki wzmocnieniu praw producentów oraz konsumentów końcowych energii odnawialnej, a także zaoferowanie użytkownikom końcowym narzędzi w celu ułatwienia im wyboru rozwiązań najlepszych pod względem efektywności energetycznej uwzględniających przyszłe potrzeby w zakresie ogrzewania i chłodzenia według przewidywanych kryteriów efektywności energetycznej budynków.
- (62) W europejskiej strategii na rzecz niskoemisyjnej mobilności z lipca 2016 r. stwierdzono, że biopaliwa produkowane z roślin spożywczych odgrywają niewielką rolę w obniżaniu emisyjności w sektorze transportu, a zatem powinny być stopniowo wycofywane i zastępowane zaawansowanymi biopaliwami. Aby przygotować proces przestawiania się na zaawansowane biopaliwa i zminimalizować ogólne skutki pośredniej zmiany użytkowania gruntów, należy ograniczyć ilość biopaliw i biopłynów produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych, którą można zaliczać na poczet realizacji unijnych celów określonych w niniejszej dyrektywie.
- (63) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513³³ wezwano Komisję, aby bezzwłocznie przedstawiła całościowy wniosek dotyczący racjonalnej pod względem kosztów i neutralnej technologicznie polityki po roku 2020 w celu stworzenia długoterminowej perspektywy dla inwestycji w zrównoważone biopaliwa o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów oraz w inne środki dekarbonizacji sektora transportu. Spoczywający na dostawcach paliw obowiązek włączania składników pochodzących ze źródeł odnawialnych do paliw może dać inwestorom pewność i zachęcić do stałego rozwoju alternatywnych odnawialnych paliw transportowych, w tym zaawansowanych biopaliw, odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie. Należy nałożyć na dostawców paliw obowiązek na tym samym poziomie w każdym państwie członkowskim w celu zapewnienia spójności pod względem specyfikacji paliwa transportowego i jego dostępności. Ponieważ handel paliwami transportowymi nie przysparza trudności, dostawcy paliw w państwach członkowskich nieposiadających w wystarczającym zakresie odpowiednich zasobów powinni mieć możliwość łatwego uzyskiwania paliw odnawialnych w inny sposób.

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 1).

- (64) Zaawansowane biopaliwa i inne biopaliwa oraz biogaz wyprodukowane z surowców wymienionych w załączniku IX, odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego oraz energia elektryczna ze źródeł odnawialnych w transporcie mogą przyczynić się do zmniejszenia emisji dwutlenku węgla, stymulując dekarbonizację unijnego sektora transportu w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz zwiększając m.in. dywersyfikację źródeł energii w transporcie przy jednoczesnym wspieraniu innowacji, wzrostu i zatrudnienia w gospodarce Unii i zmniejszeniu uzależnienia od importu energii. Obowiązek włączania składników pochodzących ze źródeł odnawialnych do paliw spoczywający na dostawcach paliw powinien sprzyjać stałemu rozwojowi zaawansowanych paliw, w tym biopaliw, ważne jest również, aby obowiązek ten stanowił zachętę do poprawy charakterystyki dostarczanych paliw pod względem emisji gazów cieplarnianych. Komisja powinna ocenić charakterystykę tych paliw pod względem emisji gazów cieplarnianych, ich innowacyjności technologicznej i zrównoważonego charakteru.
- (65) Propagowanie paliw kopalnych o niskiej emisyjności produkowanych ze strumieni odpadów kopalnych również może przyczynić się do realizacji celów polityki dotyczących dywersyfikacji źródeł energii i obniżenia emisyjności transportu. Należy zatem włączyć te paliwa do spoczywającego na dostawcach paliw obowiązku włączania składników pochodzących ze źródeł odnawialnych do paliw.
- (66) Surowce, które mają niewielki wpływ na pośrednią zmianę użytkowania gruntów, jeżeli są wykorzystywane do produkcji biopaliw, powinny być propagowane ze względu na ich wkład w dekarbonizację gospodarki. W szczególności surowce do zaawansowanych biopaliw, w przypadku których technologia jest bardziej innowacyjna i mniej dojrzała, a zatem potrzebuje większego wsparcia, należy uwzględnić w załączniku do niniejszej dyrektywy. Ponieważ załącznik ten powinien być dostosowany do najnowszych osiągnięć technologicznych, a jednocześnie należy zapobiec ich niezamierzonym negatywnym skutkom, ocena powinna nastąpić po przyjęciu dyrektywy w celu zbadania możliwości rozszerzenia załącznika na nowe surowce.

↓ 2009/28/WE motyw 94

~~Ponieważ środki przewidziane w art. 17–19 mają również wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego przez zharmonizowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla biopaliw i biopłynów do celów rachunkowości niniejszej dyrektywy i dzięki temu ułatwienie, zgodnie z art. 17 ust. 8, handlu biopaliwami i biopłynami, które spełniają te warunki, między państwami członkowskimi, środki te są oparte na art. 95 Traktatu.~~

↓ 2009/28/WE motyw 59

~~Wzajemne połączenia między sieciami poszczególnych krajów ułatwiają włączanie energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii. Oprócz łagodzenia zmienności, połączenia międzysieciowe mogą prowadzić do zmniejszenia kosztów bilansowania, dzięki obniżeniu cen wspierać prawdziwą konkurencję oraz prowadzić do rozwoju sieci. Wspólne korzystanie ze zdolności przesyłowej i jej optymalne wykorzystanie mogłyby pomóc uniknąć wygórowanej potrzeby budowania nowych obiektów.~~

↓ 2009/28/WE motyw 60

~~Priorytetowy dostęp i gwarantowany dostęp do energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii są ważne z punktu widzenia zintegrowania odnawialnych źródeł energii z wewnętrznym rynkiem energii elektrycznej, co jest zgodne z art. 11 ust. 2 i rozwija istotę art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/54/WE. Wymogi dotyczące utrzymania niezawodności i bezpieczeństwa sieci i zasad dysponowania mogą być różne w zależności od specyfiki sieci krajowej i warunków jej bezpiecznej eksploatacji. Priorytetowy dostęp do sieci daje podłączonym do sieci producentom energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii pewność, że w każdej chwili będą mogli sprzedawać i przysyłać energię elektryczną ze źródeł odnawialnych zgodnie z zasadami podłączenia, kiedy tylko dostępne będzie źródło. W przypadku gdy energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii zostanie wprowadzona na rynek transakcji natychmiastowych, gwarantowany dostęp zapewni, że cała sprzedawana i wspierana energia elektryczna uzyska dostęp do sieci, co pozwoli na wykorzystanie maksymalnej ilości energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach podłączonych do sieci. Jednakże nie oznacza to żadnego zobowiązania po stronie państw członkowskich do wspierania lub wprowadzania obowiązku zakupu energii ze źródeł odnawialnych energii. W innych systemach określa się stałą cenę na energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, zwykle w połączeniu z nałożeniem na operatora systemu obowiązku zakupu. W takim przypadku dostęp priorytetowy jest już przyznany.~~

↓ 2009/28/WE motyw 61

~~W niektórych okolicznościach nie ma możliwości zapewnienia pełnego przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii bez uszczerbku dla niezawodności lub bezpieczeństwa istniejącej sieci energetycznej. W takich okolicznościach właściwe może być wypłacenie producentom rekompensaty finansowej. Niemniej jednak cele niniejszej dyrektywy wymagają, aby następował stały wzrost przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii, a jednocześnie aby nie miało to wpływu na niezawodność lub bezpieczeństwo sieci. W tym celu państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki, aby umożliwić większy udział w rynku energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, m.in. przez uwzględnienie specyfiki zmiennych zasobów i zasobów, których w obecnej chwili nie można jeszcze magazynować. W zakresie wymaganym przez cele określone w niniejszej dyrektywie należy jak najszybciej zezwolić na przyłączenie nowych instalacji produkujących energię ze źródeł odnawialnych. Aby przyspieszyć procedury przyłączania do sieci, państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość przyłączenia na zasadach pierwszeństwa lub zastrzeżonego podłączenia do zdolności nowych instalacji wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.~~

↓ 2009/28/WE motyw 62
(dostosowany)

(67) — Koszty przyłączenia do sieci ~~energetycznej i~~ gazowej nowych producentów ~~energii elektrycznej i~~ gazu z odnawialnych źródeł energii powinny ☒ opierać się na ☒ ~~nie~~ charakter obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących ☒ kryteriach ☒ ; właściwie uwzględnione powinny być korzyści, jakie daje sieci ~~energetycznej i~~ gazowej przyłączenie ~~nowych producentów energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz~~ lokalnych producentów gazu z odnawialnych źródeł energii.

↓ 2009/28/WE motyw 63

~~Producenci energii elektrycznej, którzy chcą eksploatować zasoby energii ze źródeł odnawialnych w peryferyjnych regionach Wspólnoty, szczególnie w regionach wyspiarskich i regionach o niskiej gęstości zaludnienia, powinni w miarę możliwości korzystać z umiarkowanych kosztów przyłączenia, aby zagwarantować, że nie znajdują się oni w zbyt niekorzystnej sytuacji w porównaniu do producentów, którzy umiejscowieni są w leżących bardziej centralnie i w bardziej uprzemysłowionych regionach o większej gęstości zaludnienia.~~

↓ 2009/28/WE motyw 64

~~Dyrektywa 2001/77/WE określa ramy dla włączenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci. Niemniej jednak rzeczywiście osiągnięty stopień włączenia tej energii do sieci jest bardzo różny w poszczególnych państwach członkowskich. Z tego powodu konieczne jest wzmocnienie ram i dokonywanie okresowego przeglądu ich stosowania na poziomie krajowym.~~

↓ 2009/28/WE motyw 24
(dostosowany)
⇒ nowy

- (68) Aby w pełni wykorzystać potencjał biomasy ⇒ pod względem dekarbonizacji gospodarki dzięki jej wykorzystaniu na potrzeby materiałów i energii ⇐ , Wspólnota ~~Unia~~ i państwa członkowskie powinny wspierać większą, ⇒ zgodną z zasadami zrównoważonego rozwoju ⇐ mobilizację istniejących ~~rezerw~~ ⇒ zasobów ⇐ drewna ⇒ i zasobów rolnictwa ⇐ oraz opracowanie nowych systemów gospodarki leśnej ⇒ i produkcji rolnej ⇐ .

↓ 2009/28/WE motyw 65
(dostosowany)
⇒ nowy

- (69) ~~Produkcja biopaliw powinna być zrównoważona. Dlatego też~~ ⇒ Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy powinny być zawsze produkowane w sposób zrównoważony. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy ⇐ stosowane do ~~realizacji~~ realizacji unijnych ~~celów~~ celów określonych w niniejszej dyrektywie oraz biopaliwa, które korzystają z ~~krajowych~~ systemów wsparcia, powinny ~~zatem~~ ~~spełniać~~ spełniać kryteria zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ⇐ .

↓ 2009/28/WE motyw 66
(dostosowany)
⇒ nowy

- (70) W kontekście niniejszej dyrektywy ~~Wspólnota~~ ~~Unia~~ Unia ~~powinna~~ powinna podjąć odpowiednie działania, obejmujące wsparcie kryteriów zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, ⇐ w odniesieniu do ~~używania~~ biopaliw ⇒ oraz biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej do ogrzewania lub chłodzenia ⇐ ~~oraz rozwój biopaliw drugiej i trzeciej~~

generacji we Wspólnocie i na całym świecie, a także wzmocnienie badań w dziedzinie rolnictwa i rozwoju wiedzy w tych dziedzinach.

↓ 2009/28/WE motyw 67

~~Wprowadzenie kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw nie doprowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu, jeśli produkty niespełniające kryteriów zamiast jako biopaliwa będą wykorzystywane jako biopłyny w sektorze ogrzewania lub energii elektrycznej. Z tego powodu kryteria zrównoważonego rozwoju powinny mieć również zastosowanie ogólnie do biopłynów.~~

↓ 2009/28/WE motyw 68
(dostosowany)

~~(68) Rada Europejska w marcu 2007 r. wezwała Komisję do przedłożenia wniosku dotyczącego nowej kompleksowej dyrektywy w sprawie wykorzystania wszystkich odnawialnych źródeł energii, który mógłby zawierać kryteria i przepisy zapewniające zrównoważoną produkcję i wykorzystywanie bioenergii. Takie kryteria zrównoważonego rozwoju powinny tworzyć spójną część szerszego systemu obejmującego wszelkie biopłyny, a nie jedynie biopaliwa. Należy zatem zawrzeć w niniejszej dyrektywie wspomniane kryteria zrównoważonego rozwoju. W celu zapewnienia spójnego podejścia pomiędzy polityką energetyczną i polityką ochrony środowiska oraz w celu uniknięcia dodatkowych kosztów dla przedsiębiorstw oraz niejednolitej sytuacji pod względem norm środowiskowych, wynikającej z niespójnego podejścia, kluczowe jest, aby określić takie same kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do użycia biopaliw dla celów niniejszej dyrektywy, z jednej strony, i dyrektywy 98/70/WE, z drugiej strony, dla celów. Z tych samych przyczyn powinno się unikać podwójnej sprawozdawczości w tym kontekście. Ponadto Komisja i właściwe organy krajowe powinny koordynować swoją działalność w ramach Komitetu właściwego w kwestiach zrównoważonego rozwoju. Komisja powinna ponadto dokonać w 2009 r. przeglądu możliwości włączenia innych zastosowań biomasy i mających do nich zastosowanie warunków.~~

↓ 2009/28/WE motyw 69
(dostosowany)
⇒ nowy

(71) ~~Wzrastające światowe zapotrzebowanie na~~ ⇒ Produkcja surowców rolnych na potrzeby ⇐ biopaliwa, i biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ oraz zachęty do ich stosowania przewidziane w niniejszej dyrektywie nie powinny zachęcać do niszczenia ☒ sprzyjać niszczeniu ☒ terenów o dużej bioróżnorodności. = Takie wyczerpywalne zasoby, których znaczenie dla ludzkości zostało uznane przez różnorodne instrumenty międzynarodowe, powinny być chronione. ~~Konsumenci we Wspólnocie uznaliby ponadto za niedopuszczalne z etycznego punktu widzenia, aby rosnące stosowanie biopaliw i biopłynów mogło prowadzić do niszczenia terenów o dużej bioróżnorodności. Z tych powodów~~ Kluczowe jest ☒ zatem ☒ określenie kryteriów zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, ⇐ gwarantujących, że biopaliwa, i biopłyny ⇒ i paliwa z biomasy ⇐ będą kwalifikować się do objęcia zachętami jedynie wtedy, kiedy istnieje gwarancja, że ⇒ surowce rolne ⇐ nie pochodzą one z terenów o dużej bioróżnorodności lub, w przypadku obszarów wyznaczonych do celów ochrony przyrody lub ochrony rzadkich lub

zagrożonych ekosystemów lub gatunków, ~~gdy właściwy organ wykaże, że produkcja surowców~~ ⇒ rolnych ⇒ ~~nie narusza tych~~ ☒ przeszkadza w realizacji takich ☒ celów. ~~Zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju las powinien być uznawany za~~ Ląsy ☒ powinny być uznawane za różnorodne biologicznie ☒ ~~o dużej różnorodności biologicznej, jeżeli jest to las~~ ☒ są to lasy ☒ pierwotne~~y~~ zgodnie z definicją stosowaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w ☒ jej ☒ ocenie światowych zasobów leśnych, ~~powszechnie stosowaną przez państwa na całym świecie, dla określenia obszar zajmowany przez las pierwotny~~ lub jeżeli jest ☒ są ☒ chronione~~y~~ przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony przyrody. ~~Powinien on obejmować~~ ☒ Za lasy bioróżnorodne powinny być uznane ☒ obszary, na których zbierane są niedrzewne produkty leśne, pod warunkiem że skutki działalności człowieka są tam niewielkie. Innych rodzajów lasów określonych przez FAO, takich jak ~~modyfikowane~~ ☒ lasy naturalne zmodyfikowane ☒, lasy półnaturalne i plantacje, nie należy uważać za lasy pierwotne. Ponadto, mając na uwadze dużą bioróżnorodność niektórych obszarów trawiastych, zarówno w klimacie umiarkowanym, jak i zwrotnikowym, w tym sawann, stepów, formacji krzewiastych i prerii o ~~dużej~~ ☒ wysokiej ☒ bioróżnorodności, należy uniemożliwić objęcie zachętami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie biopaliw ⇒, biopłynów i paliw z biomasy ⇒ wyprodukowanych z surowców ⇒ rolnych ⇒ pochodzących z takich terenów. Komisja powinna ustanowić odpowiednie kryteria ~~oraz zakresy geograficzne~~ w celu określenia takich ~~wysoko bioróżnorodnych~~ obszarów trawiastych ☒ o wysokiej bioróżnorodności ☒ zgodnie z najlepszymi dostępnymi dowodami naukowymi i odnośnymi standardami międzynarodowymi.

↓ 2009/28/WE motyw 70

~~Jeżeli tereny zasobne w pierwiastek węgla znajdujący się w glebie lub roślinności zostaną przekształcone pod uprawę surowców do produkcji biopaliw lub biopłynów, część magazynowanego pierwiastka węgla zostanie zasadniczo uwolniona do atmosfery, prowadząc do wytworzenia dwutlenku węgla. Wynikający z tego negatywny wpływ gazów cieplarnianych może przewyższać pozytywny wpływ gazów cieplarnianych wynikający ze stosowania biopaliw lub biopłynów w niektórych przypadkach nawet w zasadniczy sposób. Dlatego przy obliczaniu oszczędności w zakresie emisji gazów cieplarnianych w przypadku poszczególnych biopaliw i biopłynów uwzględniane powinny być wszystkie skutki uwalniania pierwiastka węgla do atmosfery, do którego doszło w wyniku takiego przekształcenia. Jest to konieczne, aby zagwarantować, że przy obliczeniach ograniczeń w zakresie emisji gazów cieplarnianych uwzględniane są łączne skutki uwalnianego do atmosfery pierwiastka węgla, będące rezultatem stosowania biopaliw i biopłynów.~~

↓ 2009/28/WE motyw 71

~~Obliczając wpływ przekształcenia terenów na gazy cieplarniane, podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość korzystania z rzeczywistych wartości zasobów węgla związanych z referencyjnym użytkowaniem terenu i użytkowaniem terenu po jego przekształceniu. Powinny również móc stosować wartości standardowe. Właściwą podstawę takich wartości standardowych stanowi praca Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu. Obecnie metoda ta nie została przedstawiona w postaci pozwalającej na bezpośrednie zastosowanie przez podmioty gospodarcze. W związku z tym Komisja powinna w oparciu o tę pracę ustalić wytyczne służące za podstawę obliczania zmian ilości pierwiastka węgla dla celów niniejszej~~

~~dyrektywy, w tym zmian dotyczących obszarów zalesionych z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10 % a 30 %, sawann, formacji krzewiastych i prerii.~~

↓ 2009/28/WE motyw 72

~~Właściwe jest, by Komisja opracowała metodologię w celu oceny wpływu melioracji torfowisk na emisje gazów cieplarnianych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 73
(dostosowany)
⇒ nowy

(72) Tereny nie powinny być przekształcane pod uprawę ⇒ surowców rolnych na potrzeby ⇐ biopaliw, ⇒ biopłynów i paliw z biomasy, ⇐ jeżeli ☒ strata zasobów węgla ☒ w wyniku przekształcenia ~~pierwiastek węgla~~ nie ~~mogłby~~ ☒ mogłaby ☒ w rozsądnym okresie ~~czasu~~, przy uwzględnieniu pilnego charakteru problemu zmiany klimatu ~~klimatycznych~~, zostać zrównoważoną przez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych powstałych w wyniku produkcji ⇒ i stosowania ⇐ biopaliw, i biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐. Zapobiegłoby to prowadzeniu przez podmioty gospodarcze niepotrzebnie pracochłonnych badań oraz przekształcaniu terenów zasobnych w pierwiastek węgla, które okazałyby się niewłaściwe do uprawy surowców ⇒ rolnych ⇐ do produkcji biopaliw, i biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐. Rejestry światowych ilości pierwiastka węgla wskazują, że tereny podmokłe oraz obszary stale zalesione z pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30 % powinny należeć do tej kategorii. ~~Należy również włączyć do niej obszary zalesione z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10 % a 30 %, chyba że istnieją dowody na to, że ilości pierwiastka węgla są wystarczająco niskie, aby uzasadnić przekształcenie tych obszarów zgodnie z zasadami ustalonymi w niniejszej dyrektywie. W odniesieniu do obszarów podmokłych powinno się uwzględniać definicję ustanowioną w Konwencji na temat terenów podmokłych posiadających międzynarodowe znaczenie, w szczególności jako siedlisk ptactwa wodnego, przyjętej w dniu 2 lutego 1971 r. w Ramsar.~~

↓ nowy

(73) Surowce rolnicze do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy nie powinny być wytwarzane na torfowiskach, ponieważ uprawa surowców na torfowiskach spowodowałaby znaczną utratę zasobów węgla, gdyby do tego celu zastosowano dalsze odwadnianie gleby, przy czym braku takiego odwadniania nie można w łatwy sposób zweryfikować.

(74) W ramach wspólnej polityki rolnej unijni rolnicy powinni przestrzegać kompleksowego zestawu wymogów środowiskowych w celu otrzymania wsparcia bezpośredniego. Przestrzeganie tych wymogów można najskuteczniej sprawdzać w kontekście polityki rolnej. Wspomnianych wymogów nie należy włączać do systemu zrównoważonego rozwoju, ponieważ kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące bioenergii powinny obejmować zasady, które są obiektywne i są stosowane na całym świecie. Weryfikacja zgodności na podstawie niniejszej dyrektywy mogłaby również spowodować nadmierne obciążenia administracyjne.

- (75) Należy wprowadzić ogólnounijne kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dotyczące paliw z biomasy stosowanych do wytwarzania energii elektrycznej oraz do ogrzewania i chłodzenia, co pozwoli nadal w znacznym stopniu obniżać emisję gazów cieplarnianych w przeciwieństwie do rozwiązań opartych na paliwach kopalnych, w celu zapobiegania niezamierzonym skutkom dla zrównoważonego rozwoju i wspierania rynku wewnętrznego.
- (76) W celu zapewnienia – pomimo rosnącego zapotrzebowania na biomasę leśną – by zbiory przeprowadzono w sposób zrównoważony w lasach, gdzie zapewniona jest regeneracja, a szczególną uwagę poświęcano obszarom wyraźnie wyznaczonym do ochrony różnorodności biologicznej, krajobrazu i określonych elementów przyrodniczych, by zasoby różnorodności biologicznej były chronione, a zasoby węgla monitorowane, surowce drzewne powinny pochodzić wyłącznie z lasów, gdzie zbiory przeprowadza się według zasad zrównoważonej gospodarki leśnej opracowanych w ramach międzynarodowych programów dotyczących gospodarki leśnej, takich jak Forest Europe, i wdrażanych za pomocą krajowych przepisów lub najlepszych praktyk zarządczych na poziomie gospodarstw leśnych. Operatorzy powinni podjąć odpowiednie działania, aby zminimalizować ryzyko stosowania biomasy leśnej niezgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju do wytwarzania bioenergii. W tym celu operatorzy powinni wprowadzić podejście oparte na ryzyku. W związku z tym Komisja powinna opracować wytyczne operacyjne dotyczące weryfikacji zgodności z podejściem opartym na ryzyku po przeprowadzeniu konsultacji z komitetem zarządzającym unii energetycznej i Stałym Komitetem ds. Leśnictwa ustanowionym decyzją Rady 89/367/EWG³⁴.
- (77) W celu zminimalizowania obciążenia administracyjnego unijne kryteria zrównoważonego rozwoju i obniżania emisji gazów cieplarnianych powinny mieć zastosowanie wyłącznie do energii elektrycznej i ogrzewania pochodzących z paliw z biomasy produkowanych w instalacjach o mocy w paliwie wynoszącej co najmniej 20 MW.
- (78) Paliwa z biomasy powinny być przekształcane w energię elektryczną i ciepło w efektywny sposób, aby maksymalnie zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne i obniżyć emisje gazów cieplarnianych, a także ograniczyć emisje zanieczyszczeń powietrza i zminimalizować presję na ograniczone zasoby biomasy. Z tego powodu publiczne wsparcie dla instalacji o mocy w paliwie wynoszącej co najmniej 20 MW w razie potrzeby należy przyznawać tylko wysokosprawnym układom kogeneracyjnym, o których mowa w art. 2 pkt 34 dyrektywy 2012/27/UE. Istniejące już programy wsparcia dla energii elektrycznej z biomasy powinny jednak móc działać do wyznaczonej daty ich zamknięcia w przypadku wszystkich instalacji wykorzystujących biomasę. Ponadto energia elektryczna wytworzona z biomasy w nowych instalacjach o mocy w paliwie równej lub przekraczającej 20 MW powinna być zaliczana na poczet realizacji celów i zobowiązań dotyczących energii odnawialnej wyłącznie w przypadku wysokosprawnych układów kogeneracyjnych. Według zasad dotyczących pomocy państwa państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość udzielania instalacjom wsparcia publicznego na produkcję energii ze źródeł odnawialnych i zaliczania produkowanej przez nie energii na poczet realizacji celów i zobowiązań w zakresie energii odnawialnej w celu zmniejszenia uzależnienia

³⁴ Decyzja Rady 89/367/EWG z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiająca Stały Komitet ds. Leśnictwa (Dz.U. L 165 z 15.6.1989, s. 14).

od paliw kopalnych mających większy wpływ na klimat i środowisko – może to mieć miejsce w przypadku gdy, po wyczerpaniu wszystkich technicznych i ekonomicznych możliwości zainstalowania wysokosprawnych układów kogeneracyjnych wykorzystujących biomasę, państwa członkowskie stanęłyby przed zagrożeniem dla bezpieczeństwa dostaw energii.

(79) Należy podnieść minimalny próg ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów produkowanych w nowych instalacjach w celu poprawy ich całkowitego bilansu gazów cieplarnianych, jak również w celu zniechęcenia do dalszych inwestycji w instalacje o słabych parametrach pod względem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Podniesienie progu zapewniłoby ochronę inwestycji w zdolności produkcyjne w zakresie produkcji biopaliw i biopłynów.

(80) Na podstawie doświadczeń w praktycznym wdrażaniu unijnych kryteriów zrównoważonego rozwoju należy rozszerzyć rolę dobrowolnych międzynarodowych i krajowych systemów certyfikacji, aby weryfikacja zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju odbywała się w sposób zharmonizowany.

↓ 2009/28/WE motyw 74

~~Zachęty przewidziane w niniejszej dyrektywie będą sprzyjać zwiększeniu produkcji biopaliw i biopłynów na całym świecie. W przypadku gdy biopaliwa i biopłyny są produkowane z surowców uprawianych na terytorium Wspólnoty, powinny one być także zgodne ze wspólnotowymi wymaganiami w zakresie ochrony środowiska w odniesieniu do rolnictwa, w tym wymaganiami dotyczącymi ochrony jakości wód gruntowych i powierzchniowych, oraz wymaganiami społecznymi. Istnieje jednak obawa, że produkcja biopaliw i biopłynów w niektórych państwach trzecich może nie spełniać minimalnych wymagań środowiskowych lub społecznych. Aby propagować zrównoważoną produkcję biopaliw i biopłynów na całym świecie, należy zatem działać na rzecz opracowania wielostronnych i dwustronnych umów oraz dobrowolnych międzynarodowych lub krajowych systemów, które uwzględniają główne kwestie środowiskowe i społeczne. W przypadku braku takich umów lub systemów państwa członkowskie powinny wymagać, aby sprawozdania dotyczące tych kwestii przedstawiały podmioty gospodarcze.~~

↓ 2009/28/WE motyw 75

~~Wymagania dotyczące systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych, z wyjątkiem biopaliw i biopłynów, powinny zostać przeanalizowane przez Komisję w 2009 r. przy uwzględnieniu konieczności gospodarowania zasobami biomasy w zrównoważony sposób.~~

↓ 2009/28/WE motyw 76

~~Kryteria zrównoważonego rozwoju będą skuteczne tylko wtedy, jeżeli doprowadzą do zmian w postępowaniu uczestników rynku. Zmiany te nastąpią dopiero wtedy, gdy biopaliwa i biopłyny spełniające te kryteria będą mogły być sprzedawane po wyższej cenie w porównaniu do tych, które ich nie spełniają. Zgodnie z metodą bilansu masy, służącą sprawdzeniu zgodności, istnieje fizyczny związek między produkcją biopaliw i biopłynów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju a wykorzystaniem biopaliw i biopłynów we Wspólnocie,~~

~~prowadzący do właściwej równowagi między podażą a popytem i gwarantujący różnicę w cenie, która jest większa niż w systemach, w których takiego związku nie ma. Dlatego w celu zagwarantowania możliwości sprzedaży biopaliw spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju po wyższej cenie do sprawdzania zgodności należy stosować metodę bilansu masy. Powinno to zagwarantować możliwość sprzedaży biopaliw i biopłynów spełniających kryteria zrównoważonego rozwoju po wyższej cenie, przy zachowaniu integralności metody i jednocześnie uniknięciu nadmiernych obciążeń dla przemysłu. Inne metody weryfikacji powinny jednak zostać zbadane.~~

↓ 2009/28/WE motyw 77

~~W odpowiednich przypadkach Komisja powinna należyście uwzględnić milenijną ocenę ekosystemów, zawierającą wartościowe dane dotyczące ochrony przynajmniej tych obszarów, które zapewniają podstawowe usługi ekosystemowe w sytuacjach krytycznych, takie jak ochrona działów wodnych i kontrola erozji.~~

↓ 2009/28/WE motyw 78

~~Należy monitorować wpływ uprawy biomasy wynikający np. ze zmian użytkowania gruntów, w tym przenoszenia upraw i wprowadzania obcych gatunków inwazyjnych, oraz wpływ innych czynników na bioróżnorodność, jak również czynniki wpływające na produkcję żywności i poziom dobrobytu na danym obszarze. Komisja powinna uwzględniać wszystkie użyteczne źródła informacji, również mapę głodu na świecie opracowaną przez FAO. Biopaliwa należy promować w sposób sprzyjający zwiększaniu produktywności rolnictwa i wykorzystywaniu terenów zdegradowanych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 79
(dostosowany)
⇒ nowy

(81) W interesie ~~Wspólnoty~~ Unii leży działanie na rzecz opracowania ~~wielostronnych i dwustronnych umów oraz~~ dobrowolnych międzynarodowych lub krajowych systemów, które określają normy dla zrównoważonej produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy i poświadczają spełnianie tych norm przez produkcję biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. Z tego powodu należy ustanowić przepis nakazujący uznawanie takich umów lub systemów za dostarczające wiarygodnych dowodów i danych, jeżeli pod warunkiem że spełniają one odpowiednie normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu. Jeżeli zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ma być weryfikowana w solidny i ujednolicony sposób, a w szczególności w celu zapobiegania nadużyciom, Komisja powinna mieć prawo do ustalania szczegółowych zasad wdrażania, w tym odpowiednich standardów wiarygodności, przejrzystości i niezależnego audytu, które mają być stosowane w odniesieniu do systemów dobrowolnych.

↓ nowy

(82) Systemy dobrowolne odgrywają coraz ważniejszą rolę w dostarczaniu dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. Komisja powinna

zatem zobowiązać dobrowolne systemy, w tym te już uznane przez Komisję, do regularnego składania sprawozdań z działalności. Sprawozdania te należy udostępniać publicznie, aby zwiększyć przejrzystość i poprawić nadzór sprawowany przez Komisję. Ponadto tego rodzaju sprawozdawczość byłaby dla Komisji źródłem niezbędnych informacji do wykorzystania w sprawozdaniach dotyczących działania dobrowolnych systemów z myślą o określeniu najlepszych praktyk i przedłożeniu, w stosownych przypadkach, wniosku dotyczącego dalszego propagowania takich najlepszych praktyk.

- (83) W celu ułatwienia funkcjonowania rynku wewnętrznego dowody dotyczące kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla biomasy w odniesieniu do energii, która została uzyskana w ramach systemu uznanego przez Komisję, powinny być akceptowane we wszystkich państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny przyczynić się do prawidłowego stosowania zasad certyfikacji dobrowolnych systemów, nadzorując działanie jednostek certyfikujących, które są akredytowane przez krajową jednostkę akredytującą, i informując dobrowolne systemy o istotnych obserwacjach.

↓ 2009/28/WE motyw 80

~~Konieczne jest ustanowienie jasnych zasad dotyczących obliczania emisji gazów cieplarnianych z biopaliw i biopłynów i ich odpowiedników kopalnych.~~

↓ 2009/28/WE motyw 81

~~Produkty uboczne z produkcji i stosowania paliw powinny być uwzględniane przy obliczaniu emisji gazów cieplarnianych. Metoda substytucyjna jest właściwa do celów analizy politycznej, lecz nie do regulacji dotyczących poszczególnych operatorów gospodarczych i poszczególnych partii paliw transportowych. W tych przypadkach najwłaściwszą metodą jest alokacja energii, ponieważ jest ona łatwa w stosowaniu i przewidywalna, ogranicza do minimum zachęty przynoszące efekty odwrotne do zamierzonych i daje wyniki, które są zasadniczo porównywalne z wynikami uzyskiwanymi przy stosowaniu metody substytucyjnej. Do celów analizy polityki Komisja powinna w swoich sprawozdaniach również podawać wyniki uzyskane przy zastosowaniu metody substytucyjnej.~~

↓ 2009/28/WE motyw 82
(dostosowany)
⇒ nowy

- (84) W celu uniknięcia niewspółmiernych obciążeń administracyjnych należy ustanowić wykaz wartości standardowych dla powszechnych ścieżek produkcji biopaliw, ⇒ biopłynów i paliw z biomasy ⇐ wykaz ten należy aktualizować i rozszerzać, gdy będą udostępniane nowe wiarygodne dane. W odniesieniu do biopaliw, i biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ operatorzy ⊗ podmioty ⊗ gospodarcze~~y~~ powinny~~i~~ zawsze mieć możliwość powołania się na poziom ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określony w tym wykazie. W przypadku gdy wartość standardowa dla oszczędności emisji gazów cieplarnianych dla danej ścieżki produkcji jest niższa niż wymagany minimalny poziom ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, producenci pragnący wykazać zgodność z tym poziomem minimalnym powinni mieć obowiązek

wykazania, że rzeczywiste emisje ze stosowanego przez nich procesu produkcji są niższe niż emisje, które zostały przyjęte przy obliczeniach wartości standardowych.

↓ nowy

- (85) Konieczne jest ustanowienie jasnych zasad dotyczących obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy oraz ich odpowiedników kopalnych.
- (86) Zgodnie z aktualnym stanem wiedzy technicznej i naukowej w metodyce rozliczania emisji gazów cieplarnianych należy uwzględniać przekształcenie stałych i gazowych paliw z biomasy w energię końcową, aby zachować spójność z wyliczeniem udziału energii odnawialnej, którą można zaliczyć na poczet realizacji unijnego celu wyznaczonego w niniejszej dyrektywie. Przyporządkowanie emisji do produktów ubocznych, w odróżnieniu od odpadów i pozostałości, również powinno podlegać rewizji, w przypadkach gdy energia elektryczna lub energia cieplna i chłodnicza są wytwarzane w instalacjach kogeneracyjnych lub poligeneracyjnych.
- (87) W celu zapewnienia spójności i porównywalności uzyskanego w różnych państwach członkowskich ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki stosowaniu paliw z biomasy do ogrzewania i chłodzenia oraz wytwarzania energii elektrycznej należy zastosować odpowiednik kopalny na podstawie średnich unijnych emisji w sektorach ogrzewania i energii elektrycznej.
- (88) Jeżeli tereny zasobne w pierwiastek węgla znajdujący się w glebie lub roślinności zostaną przekształcone pod uprawę surowców do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, część zmagazynowanego pierwiastka węgla zostanie zasadniczo uwolniona do atmosfery, co doprowadzi do wytworzenia dwutlenku węgla. Wynikający z tego negatywny wpływ gazów cieplarnianych może przewyższać – w niektórych przypadkach nawet w dużym stopniu – pozytywny wpływ związany ze zmniejszeniem emisji gazów cieplarnianych dzięki stosowaniu biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy. Dlatego przy obliczaniu obniżenia emisji gazów cieplarnianych w przypadku poszczególnych biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy uwzględniane powinny być wszystkie skutki uwalniania węgla do atmosfery, do którego doszło w wyniku takiego przekształcenia. Jest to potrzebne, aby zagwarantować, że przy obliczeniach ograniczenia emisji gazów cieplarnianych uwzględniane są łączne skutki uwalnianego do atmosfery węgla, będące rezultatem stosowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy.
- (89) Obliczając wpływ przekształcenia terenów pod względem emisji gazów cieplarnianych, podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość korzystania z rzeczywistych wartości zasobów węgla związanych z referencyjnym użytkowaniem terenu i użytkowaniem terenu po jego przekształceniu. Powinny również móc stosować wartości standardowe. Właściwą podstawę takich wartości standardowych stanowi metodyka Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu. Obecnie metoda ta nie została przedstawiona w postaci pozwalającej na bezpośrednie zastosowanie przez podmioty gospodarcze. Komisja powinna zatem zrewidować wytyczne z dnia 10 czerwca 2010 r. w odniesieniu do obliczania zasobów węgla w glebie do celów

załącznika V do niniejszej dyrektywy, a jednocześnie zapewnić spójność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013³⁵.

- (90) Produkty uboczne z produkcji i stosowania paliw powinny być uwzględniane przy obliczaniu emisji gazów cieplarnianych. Metoda substytucyjna jest właściwa do celów analizy politycznej, lecz nie do regulacji dotyczących poszczególnych operatorów gospodarczych i poszczególnych partii paliw transportowych. W tych przypadkach najwłaściwszą metodą jest alokacja energii, ponieważ jest ona łatwa w stosowaniu i przewidywalna, ogranicza do minimum zachęty przynoszące efekty odwrotne do zamierzonych i daje wyniki, które są zasadniczo porównywalne z wynikami uzyskiwanymi przy stosowaniu metody substytucyjnej. Do celów analizy polityki Komisja powinna w swoich sprawozdaniach również podawać wyniki uzyskane przy zastosowaniu metody substytucyjnej.
- (91) Produkty uboczne są czym innym niż pozostałości i odpady rolnicze, ponieważ stanowią podstawowy cel procesu produkcji. Należy zatem uściślić, że odpady rolnicze są pozostałościami, a nie produktami ubocznymi. Nie ma to wpływu na dotychczasową metodykę, ale precyzuje istniejące przepisy.
- (92) Uznana metoda stosowania alokacji energii jako zasady podziału emisji gazów cieplarnianych między produkty uboczne działa dobrze i powinna być nadal wykorzystywana. Należy dostosować metodykę obliczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z kogeneracji energii cieplnej i energii elektrycznej (CHP) w przypadku stosowania CHP do przetwarzania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy do metodyki stosowanej w przypadku CHP jako produktu końcowego.
- (93) W metodyce tej uwzględnia się redukcję emisji gazów cieplarnianych w wyniku stosowania CHP w porównaniu z wykorzystaniem tylko elektrowni lub tylko ciepłowni, z uwzględnieniem użyteczności energii cieplnej w porównaniu z energią elektryczną oraz użyteczności energii cieplnej przy różnych temperaturach. Wynika z tego, że przy wyższej temperaturze powstaje większa część całkowitej ilości emisji gazów cieplarnianych niż w przypadku ciepła przy niższej temperaturze, gdy jest ono wytwarzane jednocześnie z energią elektryczną. W metodyce tej uwzględnia się cały proces aż do uzyskania energii końcowej łącznie z przetworzeniem w energię cieplną lub elektryczną.

↓ 2009/28/WE motyw 84

~~Aby nie zachęcać do uprawy surowców do produkcji biopaliw i biopłynów w miejscach, gdzie prowadziłoby to do wysokich emisji gazów cieplarnianych, stosowanie wartości standardowych w uprawach powinno być ograniczone do regionów, co do których taki wpływ można wiarygodnie wykluczyć. Jednak aby uniknąć niewspółmiernych obciążeń administracyjnych, państwa członkowskie powinny określić krajowe lub regionalne średnie poziomy emisji pochodzących z upraw, w tym emisji związanych ze stosowaniem nawozów.~~

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

↓ 2009/28/WE motyw 83
(dostosowany)

- (94) Dane wykorzystywane do obliczania wartości standardowych powinny być uzyskiwane z niezależnych źródeł naukowych i odpowiednio aktualizowane, w miarę jak te źródła dokonują dalszych postępów w pracach. Komisja powinna zachęcać te źródła do uwzględniania w aktualizacjach ich prac emisji pochodzących z upraw, wpływu warunków regionalnych i klimatycznych, wpływu upraw prowadzonych przy użyciu zrównoważonych rolnych i ekologicznych metod upraw, a także wkładu naukowego producentów ~~wę Wspólnocie~~ ☒ Unii ☒ i w państwach trzecich oraz wkładu społeczeństwa obywatelskiego.

↓ 2009/28/WE motyw 85
(dostosowany)
⇒ nowy

- (95) Na świecie rośnie popyt na surowce rolne. Jedną z odpowiedzi na ten rosnący popyt będzie zwiększenie powierzchni gruntów rolnych. Rekultywacja terenów, które zostały poważnie zdegradowane ~~lub silnie zanieczyszczone~~ i w obecnym stanie nie mogą być wykorzystywane do celów rolnych, jest sposobem na zwiększenie powierzchni gruntów rolnych dostępnych pod uprawy. System zrównoważonego rozwoju powinien zachęcać do użytkowania rekultywowanych terenów zdegradowanych ze względu na fakt, iż szersze użycie biopaliw, ~~z biopłynów~~ ☒ i paliw z biomasy ☒ przyczyni się do zwiększonego zapotrzebowania na produkty rolne. ~~Nawet jeśli biopaliwa jako takie będą wytwarzane z surowców pochodzących z terenów uprawnych, wzrost netto zapotrzebowania na uprawy wynikający z promocji biopaliw może prowadzić do wzrostu netto w wielkości obszarów upraw. Mogłoby to mieć wpływ na obszary o dużych ilościach pierwiastka węgla, co skutkowałoby destrukcyjną utratą ilości pierwiastka węgla. Aby zmniejszyć to ryzyko, należy wprowadzić środki towarzyszące, które będą sprzyjały zwiększaniu wskaźnika produktywności ziemi już stosowanej pod uprawy, wykorzystanie terenów zdegradowanych oraz przyjęcie wymogów zrównoważonego rozwoju, porównywalnych do tych, które określono w niniejszej dyrektywie w sprawie zużycia biopaliw we Wspólnocie, w innych wykorzystujących biopaliwa państwach. Komisja powinna opracować konkretną metodologię w celu zminimalizowania emisji gazów cieplarnianych spowodowane pośrednimi zmianami użytkowania gruntów. W tym celu Komisja powinna przeanalizować, w oparciu o najlepsze dostępne dowody naukowe, w szczególności włączenie czynnika pośrednich zmian użytkowania gruntów do obliczania emisji gazów cieplarnianych i potrzebę zachęcania do korzystania z biopaliw, które zmniejszają wpływ zmian użytkowania gruntów i poprawiają zrównoważony charakter biopaliw w odniesieniu do pośrednich zmian użytkowania gruntów. Przy opracowywaniu tej metodologii Komisja powinna między innymi odnieść się do potencjalnych skutków pośrednich zmian użytkowania gruntów, wynikających z wykorzystania biopaliw produkowanych z niespożywczego materiału celulozowego i z materiału lignocelulozowego.~~

↓ 2009/28/WE motyw 86

~~Aby umożliwić osiągnięcie celu przewidującego odpowiedni udział biopaliw w rynku, konieczne jest zapewnienie wprowadzenia do obrotu mieszanek oleju napędowego o wyższej zawartości biodiesla niż jest to przewidziane w normie EN590/2004.~~

↓ 2009/28/WE motyw 87

~~Aby zapewnić opłacalność ekonomiczną biopaliw, które prowadzą do dywersyfikacji stosowanych surowców, znaczenie takich biopaliw powinno zostać zwiększone w kontekście krajowych zobowiązań dotyczących biopaliw.~~

↓ 2009/28/WE motyw 88

~~Konieczna jest regularna sprawozdawczość w celu zapewnienia stałego ukierunkowania na postępy w rozwijaniu energii ze źródeł odnawialnych na poziomie krajowym i wspólnotowym. Należy wymagać stosowanie zharmonizowanego wzoru krajowych planów działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, które powinny przedstawić państwa członkowskie. Takie plany mogłyby zawierać szacunkowe koszty i zyski przewidywanych środków, środki dotyczące konieczne rozszerzenia lub wzmocnienia istniejącej sieci infrastruktury, szacunkowe koszty i korzyści rozwoju energii ze źródeł odnawialnych przekraczającego poziom wymagany na podstawie kursu orientacyjnego, informacje o krajowych systemach wsparcia oraz informacje o wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych w nowych lub wyremontowanych budynkach.~~

↓ 2009/28/WE motyw 89

~~Przy opracowywaniu systemów wsparcia państwa członkowskie mogą zachęcać do stosowania biopaliw dających dodatkowe korzyści, w tym korzyści wynikające z dywersyfikacji, oferowane przez biopaliwa wytworzone z odpadów, pozostałości, niespożywanego materiału celulozowego, materiału lignocelulozowego, alg, a także nienawadnianych roślin uprawianych na terenach jałowych w celu przeciwdziałania pustynnieniu, przez odpowiednie uwzględnienie różnych kosztów wytwarzania energii z tradycyjnych biopaliw, z jednej strony, i tych biopaliw, które dają dodatkowe korzyści, z drugiej strony. Państwa członkowskie mogą zachęcać do inwestycji na rzecz badań i rozwoju takich i innych technologii energii odnawialnych, które potrzebują czasu, aby stać się konkurencyjne.~~

↓ nowy

(96) W celu zapewnienia zharmonizowanego wdrożenia metodyki obliczania emisji gazów cieplarnianych oraz dostosowania jej do najnowszych wyników badań naukowych Komisja powinna mieć prawo modyfikowania przewidzianych w tej metodyce zasad i wartości niezbędnych do oceny, czy kryteria ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zostały spełnione, oraz uznawania, czy sprawozdania składane przez państwa członkowskie i państwa trzecie zawierają prawidłowe dane dotyczące emisji związanych z uprawą surowców.

↓ 2009/28/WE motyw 22
(dostosowany)

- (97) Dla osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy niezbędne jest, aby ~~Wspólnota~~ ☒ Unia ☒ i państwa członkowskie poświęciły znaczącą ilość środków finansowych na badanie i rozwój technologii opierających się na odnawialnych źródłach energii. W szczególności Europejski Instytut Innowacji i Technologii powinien nadać pierwszeństwo pracom badawczo-rozwojowym nad technologiami opartymi na odnawialnych źródłach energii.

↓ 2009/28/WE motyw 90
(dostosowany)

- (98) Podczas wdrażania niniejszej dyrektywy należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, postanowienia Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, w szczególności ~~zgodnie z ich wykonywaniem na mocy~~ ☒ wdrożone za pośrednictwem ☒ dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji o środowisku³⁶.

↓ nowy

- (99) Komisja, aby zmieniać lub uzupełniać inne niż istotne elementy przepisów niniejszej dyrektywy, powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do: wykazu surowców do produkcji zaawansowanych biopaliw, których wkład w realizację zobowiązań dostawcy paliw w sektorze transportu jest ograniczony; dostosowywania wartości energetycznej paliw transportowych do postępu naukowego i technicznego; metodyki ustalania udziału biopaliwa wynikającego z przetwarzania biomasy we wspólnym procesie z paliwami kopalnymi; wdrażania umów o wzajemnym uznawaniu gwarancji pochodzenia; ustalania zasad monitorowania funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia; oraz zasad obliczania wpływu biopaliw, biopłynów i ich odpowiedników kopalnych na emisję gazów cieplarnianych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

³⁶ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

↓ 2009/28/WE motyw 91
(dostosowany)
⇒ nowy

- (100) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z ~~decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r.~~ ⇒ rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁷ ~~⇒ ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji~~²⁸.

↓ 2009/28/WE motyw 92

~~W szczególności Komisji powinny zostać przyznane uprawnienia do przyjęcia zasad metodologicznych i wartości niezbędnych do dokonania oceny, czy w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zostały spełnione kryteria zrównoważonego rozwoju, do dostosowania zawartości energii w paliwach transportowych do postępu naukowo-technicznego, do ustanowienia kryteriów i zasięgu geograficznego dla określania wysokiego poziomu bioróżnorodnych terenów trawiastych oraz do ustanowienia szczegółowych definicji terenów wysoce zdegradowanych lub zanieczyszczonych. Ponieważ środki te mają zakres ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, w tym poprzez dodanie nowych elementów innych niż istotne, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą ustanowioną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.~~

↓ 2009/28/WE motyw 93

~~Przepisy dyrektywy 2001/77/WE i dyrektywy 2003/30/WE pokrywające się z przepisami niniejszej dyrektywy powinny zostać wykreślone od najpóźniejszego możliwego momentu przewidzianego na transpozycję niniejszej dyrektywy. Przepisy dotyczące celów na 2010 r. i sprawozdawczości za ten rok powinny obowiązywać do końca 2011 r. Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2001/77/WE i dyrektywę 2003/30/WE.~~

↓ 2009/28/WE motyw 95

~~System kryteriów zrównoważonego rozwoju nie powinien stanowić dla państw członkowskich przeszkody w uwzględnianiu w ich krajowych systemach wsparcia wyższych kosztów produkcji biopaliw i biopłynów, które przynoszą korzyści przewyższające wartości minimalne określone w systemie kryteriów zrównoważonego rozwoju.~~

↓ 2009/28/WE motyw 96
(dostosowany)
⇒ nowy

- (101) Ponieważ ~~ogólne~~ cele niniejszej dyrektywy, mianowicie osiągnięcie ~~20 %~~ ⇒ co najmniej 27-procentowego ~~↔~~ udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto we Wspólnocie ~~↔~~ Unii ~~↔~~ oraz 10 % udziału energii ze źródeł odnawialnych w użyciu energii w transporcie w każdym państwie członkowskim do

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s.13).

³⁸ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

~~2020~~ ⇨ 2030 ⇐ r., nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie ~~☒~~, ale ~~☒ i w związku z tym mogą~~, z uwagi na rozmiar i efekty działania, ~~☒ mogą ☒~~ zostać lepiej osiągnięte na poziomie ~~☒ Unii ☒~~ ~~wspólnotowym, Wspólnota ☒~~ Unia ~~☒~~ może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu ~~☒~~ o Unii Europejskiej ~~☒~~. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów.

↓ 2009/28/WE motyw 97

~~Zachęca się państwa członkowskie, aby zgodnie z punktem 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa³⁹, w interesie własnym i Wspólnoty, sporządzały własne tabele ilustrujące w miarę możliwości współzależności między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji oraz podawały je do wiadomości publicznej.~~

↓ nowy

(102) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego należy ograniczyć do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z wcześniejszą dyrektywą. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszej dyrektywy.

(103) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁴⁰ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.

(104) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B załącznika XI,

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇨ nowy

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy dla promowania energii ze źródeł odnawialnych. Określa ona ~~☒~~ wiążący ~~☒ obowiązkowe krajowe~~ ⇨ unijny ⇐ cele ogólne w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto ⇨ w 2030 r. ⇐ ~~i w odniesieniu do udziału energii ze źródeł odnawialnych w~~

³⁹ ~~Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.~~

⁴⁰ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

~~transporcie.~~ Ustanawia ona ~~oraz~~ również ~~oraz~~ zasady dotyczące ~~statystycznych przekazów~~ między państwami członkowskimi, ~~wspólnych projektów~~ ⇒ wsparcia finansowego na rzecz energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, prosumpcji odnawialnej energii elektrycznej oraz wykorzystania energii odnawialnej w sektorach ogrzewania, chłodzenia i transportu, współpracy regionalnej ~~oraz~~ między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi, gwarancji pochodzenia, procedur administracyjnych, ~~oraz~~ ~~oraz~~ informacji i szkoleń ~~oraz dostępu energii ze źródeł odnawialnych do sieci elektroenergetycznej.~~ Określa ona kryteria zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ~~oraz~~ dla biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ~~oraz~~.

↓ 2009/28/WE art. 2
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się definicje zawarte w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE⁴¹ ~~2003/54/WE~~.

Stosuje się również następujące definicje:

a) „energia ze źródeł odnawialnych” oznacza energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego ⇒ (energię słoneczną termiczną i energię fotowoltaiczną) oraz ~~oraz~~ ~~energię aerothermalną, geothermalną i hydrothermalną i~~ ⇒, ciepło otoczenia, ~~oraz~~ energię ⇒ pływów, fal i inną energię ~~oraz~~ oceanów, hydroenergię, energię pozyskiwaną z biomasy, gazu pochodzącego z wysypisk śmieci, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz);

↓ nowy

b) „ciepło otoczenia” oznacza energię cieplną na użytecznym poziomie temperatury, która jest pobierana lub pozyskana za pomocą pomp ciepła, które potrzebują do działania energii elektrycznej lub innej energii pomocniczej, i która może znajdować się w powietrzu otoczenia, pod powierzchnią ziemi lub w wodzie powierzchniowej. Przy ustalaniu zgłaszanych ilości energii stosuje się tę samą metodykę, jaką stosuje się do określania ilości energii cieplnej pobieranej lub pozyskanej przez pompy ciepła;

↓ 2009/28/WE art. 2
(dostosowany)
⇒ nowy

~~b) „energia aerothermalna” oznacza energię zgromadzoną w postaci ciepła w powietrzu na danym obszarze;~~

⁴¹

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55).

~~e) „energia geotermalna” oznacza energię zgromadzoną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;~~

~~d) „energia hydrotermalna” oznacza energię zgromadzoną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;~~

~~ec)~~ „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji ~~część~~ ☒ frakcję ☒ produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, ~~łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi~~, leśnictwa i ~~pozwiazanych~~ powiązanych działów przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji ☒ frakcję ☒ ~~część~~ ☒ odpadów, w tym ☒ odpadów przemysłowych i miejskich ☒ pochodzenia biologicznego ☒ ;

~~fd)~~ „końcowe zużycie energii brutto” oznacza towary energetyczne dostarczane do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwu domowemu, sektorowi usługowemu, w tym świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ~~ze~~ ☒ z ☒ zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła oraz łącznie ze stratami energii elektrycznej i ciepła podczas dystrybucji i ☒ przesyłu ☒ ~~przesyłania~~;

~~ge)~~ „system lokalnego ogrzewania” lub „ ☒ system ☒ lokalnego chłodzenia” oznacza dystrybucję energii termicznej w postaci pary, gorącej wody lub schłodzonych płynów, z centralnego źródła produkcji przez sieć do wielu budynków lub punktów w celu wykorzystania jej do ogrzewania lub chłodzenia pomieszczeń lub procesów;

~~hf)~~ „biopłyny” oznaczają ciekłe paliwa dla celów energetycznych, innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej oraz energii ☒ cieplnej ☒ ~~grzewczej~~ i chłodniczej, produkowane z biomasy;

~~ig)~~ „biopaliwa” oznaczają ciekłe ~~lub gazowe~~ paliwa dla transportu, produkowane z biomasy;

~~ih)~~ „gwarancja pochodzenia” oznacza elektroniczny dokument, który służy wyłącznie jako dowód dla odbiorcy końcowego, że dana część lub ilość energii została wyprodukowana ze źródeł odnawialnych ~~zgodnie z wymogami art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE~~;

~~ki)~~ „system wsparcia” oznacza każdy instrument, system lub mechanizm stosowany przez państwo członkowskie lub grupę państw członkowskich, który promuje wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych dzięki zmniejszeniu kosztów tej energii, zwiększeniu ceny, za którą można ją sprzedać, lub zwiększeniu — poprzez nałożenie obowiązku stosowania energii odnawialnej lub w inny sposób — jej nabywanej ilości. Obejmuje ~~ono~~ ☒ to ☒ ☒ m.in.: ☒ pomoc inwestycyjną, zwolnienia z podatków lub ulgi podatkowe, zwrot podatków, systemy wsparcia polegające na nałożeniu obowiązku wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych, w tym również systemy posługujące się zielonymi certyfikatami, oraz systemy bezpośredniego wsparcia cen, w tym ☒ taryfy ☒ gwarantowane ~~cenę~~ ~~zakup~~ oraz ☒ wypłaty premii ☒ ~~premie opcyjne, lecz nie jest ograniczone do wymienionych środków~~;

li) „obowiązek stosowania energii odnawialnej” oznacza krajowy system wsparcia zobowiązujący producentów energii do wytwarzania części energii ze źródeł odnawialnych, zobowiązujący dostawców energii do ~~pokrywania części~~ ☒ włączania do ☒ swoich dostaw ~~przez~~ ☒ określonej proporcji ☒ energii ze źródeł odnawialnych lub zobowiązujący użytkowników energii do pokrywania części swojego zapotrzebowania ~~przez~~ ☒ energią ze źródeł odnawialnych. Pojęcie to obejmuje systemy, w których wymogi te można spełnić, stosując zielone certyfikaty;

mk) „wartość rzeczywista” oznacza wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do niektórych lub wszystkich etapów określonego procesu produkcji biopaliw, obliczoną zgodnie z metodologią określoną w części C załącznika V;

nl) „wartość typowa” oznacza szacunkową wartość ☒ emisji i ☒ ograniczenia emisji gazów cieplarnianych ~~reprezentatywnego dla~~ ☒ w przypadku ☒ danej ścieżki produkcji biopaliw ☒ , biopłynów i paliw z biomasy ☒ , ☒ która to wartość jest reprezentatywna dla zużycia w Unii ☒ ;

om) „wartość standardowa” oznacza wartość wyprowadzoną z wartości typowej przy zastosowaniu ~~czynników~~ określonych z góry ☒ czynników ☒ , która może być stosowana zamiast wartości rzeczywistej w pewnych okolicznościach, określonych w niniejszej dyrektywie;

pn) „odpady” są zdefiniowane jak w art. 3 ~~ust.~~ ☒ pkt ☒ 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁴²; substancje, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone, aby spełniały tę definicję, nie są objęte niniejszą definicją;

qo) „rośliny wysokoskrobiowe” oznaczają rośliny obejmujące głównie zboża (niezależnie od tego, czy wykorzystywane są tylko ziarna czy całe rośliny, tak jak w przypadku zielonej kukurydzy), rośliny bulwiaste i korzeniowe (takie jak ziemniaki, topinambur, słodkie ziemniaki, maniok i ignamy) oraz rośliny cebulowe (takie jak kolokazja jadalna i ksantosoma);

rp) „materiał lignocelulozowy” oznacza materiał składający się z ligniny, celulozy i hemicelulozy, taki jak biomasa pozyskana z lasów, drzewiastych roślin energetycznych oraz pozostałości i odpady przemysłowe gałęzi przemysłu związanych z leśnictwem;

sq) „niespożywczy materiał celulozowy” oznacza surowce składające się głównie z celulozy i hemicelulozy i mające niższą zawartość ligniny niż materiał lignocelulozowy. Materiał ten obejmuje resztki poźniwe roślin spożywczych i paszowych (takie jak słoma, łodygi roślin zbożowych, łuski nasion i łupiny), trawiastych roślin energetycznych o niskiej zawartości skrobi (takie jak życica, proso różgowate, Miskanthus, arundo trzcinowate oraz uprawy okrywowe przed uprawami głównymi i po nich), pozostałości przemysłowe (w tym rośliny spożywcze i paszowe – po wyekstrahowaniu olejów roślinnych, cukrów, skrobi i białek), a także materiał z bioodpadów;

42

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

~~te~~) „pozostałość przetwarzania” oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniemu wytworzeniu służy dany proces produkcji. Nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wytworzenia;

~~us~~) „odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego” oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe inne niż biopaliwa, których wartość energetyczna pochodzi z odnawialnych źródeł energii innych niż biomasa i które są stosowane w transporcie;

~~wt~~) „pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa” oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo; nie obejmują one pozostałości pochodzących z powiązanych ☒ branży ☒ przemysłów lub powiązanego ☒ przetwórstwa ☒ przetwarzania;

~~wu~~) „biopaliwa i biopłyny o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów” oznaczają biopaliwa i biopłyny, których surowce zostały wyprodukowane w ramach systemów zmniejszających przenoszenie produkcji do celów innych niż ~~służące~~ wytwarzaniu biopaliw i biopłynów i zostały wyprodukowane zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju dla biopaliw i biopłynów określonymi w art. ~~17~~ 26;

↓ nowy

x) „operator systemu dystrybucyjnego” oznacza operatora zdefiniowanego w art. 2 pkt 6 dyrektywy 2009/72/WE;

y) „ciepło odpadowe lub chłód odpadowy” oznacza ciepło lub chłód, które są wytwarzane jako produkt uboczny w instalacjach przemysłowych lub wytwórczych energii i które – bez dostępu do lokalnego systemu ciepłowniczego lub chłodniczego – pozostałyby niewykorzystane, rozpraszając się w powietrzu lub w wodzie;

z) „rozbudowa źródła energii” (repowering) oznacza modernizację elektrowni produkujących energię odnawialną, w tym pełną lub częściową wymianę instalacji lub systemów i urządzeń w celu wymiany mocy lub zwiększenia wydajności;

aa) „prosument energii ze źródeł odnawialnych” oznacza aktywnego odbiorcę według definicji z dyrektywy [w sprawie rynku wewnętrznego], który zużywa, a także może magazynować i sprzedawać energię elektryczną wytwarzaną w jego obiektach, w tym w budownictwie wielorodzinnym, w lokalach handlowych lub dzielonych lokalach usługowych lub w zamkniętym systemie dystrybucyjnym, pod warunkiem że w przypadku prosumentów energii ze źródeł odnawialnych, niebędących gospodarstwami domowymi działania te nie stanowią ich podstawowej działalności handlowej lub zawodowej;

bb) „prosumpcja energii ze źródeł odnawialnych” oznacza wytwarzanie i zużywanie oraz, w stosownych przypadkach, magazynowanie energii odnawialnej przez prosumentów energii ze źródeł odnawialnych;

- cc) „umowa zakupu energii elektrycznej” oznacza umowę, na podstawie której osoba prawna zgadza się na zakup energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych bezpośrednio od wytwórcy energii;
- dd) „rośliny spożywcze i paszowe” oznaczają rośliny bogate w skrobię, cukry i tłuszcze uprawiane na gruntach rolnych jako uprawa główna z wyłączeniem pozostałości poźniwnych, odpadów lub materiału lignocelulozowego;
- ee) „zaawansowane biopaliwa” oznaczają biopaliwa produkowane z surowców wymienionych w załączniku IX część A;
- ff) „paliwa kopalne na bazie odpadów” oznaczają paliwa ciekłe lub gazowe produkowane ze strumieni odpadów pochodzących ze źródeł nieodnawialnych, w tym z gazów odpadowych z procesów technologicznych i gazów spalinowych;
- gg) „dostawca paliwa” oznacza podmiot dostarczający paliwo na rynek, odpowiedzialny za zgłaszanie paliw lub energii elektrycznej organom podatkowym właściwym w zakresie akcyzy lub, w przypadku gdy podatek akcyzowy nie jest należny, każdy inny odpowiedni podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie;
- hh) „biomasa rolnicza” oznacza biomasę pochodzącą z produkcji rolniczej;
- ii) „biomasa leśna” oznacza biomasę pochodzącą z produkcji leśnej;
- jj) „zezwolenie na pozyskiwanie” oznacza urzędowy dokument dający prawo do pozyskiwania biomasy leśnej;
- kk) „MŚP” oznacza mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo zdefiniowane jak w zaleceniu Komisji 2003/361/WE⁴³;
- ll) „regeneracja lasu” oznacza przywrócenie drzewostanu leśnego w sposób naturalny lub sztuczny po usunięciu pierwotnego drzewostanu poprzez wyrąb lub po jego ubytku z przyczyn naturalnych, takich jak pożary lub burze;
- mm) „gospodarstwo leśne” oznacza jedną lub większą liczbę działek leśnych i inne obszary zalesione, które stanowią osobną jednostkę z punktu widzenia zagospodarowania lub wykorzystania;
- nn) „bioodpady” oznaczają ulegające biodegradacji odpady ogrodowe i parkowe, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, restauracji, placówek zbiorowego żywienia i handlu detalicznego oraz porównywalne odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego;
- oo) „koszyk pozostałej energii” oznacza całkowity roczny koszyk energetyczny danego państwa członkowskiego z wyłączeniem części objętej anulowanymi gwarancjami pochodzenia;
- pp) „paliwa z biomasy” oznaczają paliwa gazowe i stałe produkowane z biomasy;
- qq) „biogaz” oznacza paliwa gazowe produkowane z biomasy;

⁴³ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

rr) „przetarg otwarty” oznacza procedurę przetargową dotyczącą instalacji układów do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, zorganizowaną przez państwo członkowskie i otwartą dla ofert dotyczących projektów zlokalizowanych w jednym lub kilku państwach członkowskich;

ss) „przetarg wspólny” oznacza procedurę przetargową dotyczącą instalacji układów do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, zorganizowaną przez państwo członkowskie i otwartą dla projektów zlokalizowanych we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich;

tt) „otwarty system certyfikacji” oznacza system certyfikacji wprowadzony przez państwo członkowskie i otwarty dla instalacji zlokalizowanych w jednym lub kilku innych państwach członkowskich;

uu) „instrumenty finansowe” oznaczają instrumenty finansowe według definicji zawartej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁴⁴.

↓ 2009/28/WE

~~Artykuł 3~~

~~Obowiązkowe krajowe cele ogólne i środki w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych~~

~~1. Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych, obliczany zgodnie z art. 5–11, w końcowym zużyciu energii brutto w 2020 r. odpowiadał co najmniej jego krajowemu celowi ogólnemu dla udziału energii ze źródeł odnawialnych w tym roku, określone w trzeciej kolumnie tabeli w załączniku I część A. Te obowiązkowe krajowe cele ogólne są zgodne z celem zakładającym 20 % udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto we Wspólnocie w 2020 r. Celem łatwiejszego osiągnięcia celów określonych w tym artykule każde państwo członkowskie promuje wydajność i oszczędność energetyczną i do nich zachęca.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit.a)

~~Na potrzeby osiągnięcia celów, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, maksymalny łączny wkład biopaliw i biopłynów produkowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne nie może przekraczać ilości energii odpowiadającej maksymalnemu wkładowi określone w ust. 4 lit. d).~~

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

↓ 2009/28/WE

~~2. Państwa członkowskie wprowadzają środki skutecznie zaprojektowane, aby zapewnić, że ich udział energii ze źródeł odnawialnych jest równy udziałowi określonym w orientacyjnym kursie wyznaczonym w załączniku I część B lub przekracza go.~~

~~3. Aby osiągnąć cele wyznaczone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą stosować między innymi następujące środki:~~

~~a) systemy wsparcia;~~

~~b) środki współpracy między poszczególnymi państwami członkowskimi oraz z państwami trzecimi, aby osiągnąć krajowe cele ogólne zgodnie z art. 5-11.~~

~~Bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu państwa członkowskie mają prawo decydować zgodnie z art. 5-11 niniejszej dyrektywy, w jakim zakresie wspierają energię ze źródeł odnawialnych wytwarzaną w innym państwie członkowskim.~~

~~4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w 2020 r. wynosił co najmniej 10 % końcowego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim.~~

~~Do celów niniejszego ustępu zastosowanie mają następujące warunki:~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit. b)

~~a) do obliczenia mianownika, tzn. całkowitej ilości energii zużytej w transporcie do celów akapitu pierwszego, uwzględnia się tylko benzynę, olej napędowy i biopaliwa, zużyte w transporcie drogowym i kolejowym, oraz energię elektryczną, w tym energię elektryczną użytą do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego;~~

↓ 2009/28/WE

→₁ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit. b)

~~b) do obliczenia licznika, tzn. ilości energii ze źródeł odnawialnych zużytej w transporcie do celów akapitu pierwszego, uwzględnia się wszystkie rodzaje energii ze źródeł odnawialnych, zużytej we wszystkich rodzajach transportu. →₁ Niniejszą literę stosuje się, nie naruszając lit. d) niniejszego ustępu i art. 17 ust. 1 lit. a); ←~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit. b)

~~e) do obliczenia udziału energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych i zużywanej przez wszystkie rodzaje pojazdów elektrycznych i do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego, do celów lit. a) i b), państwa członkowskie mogą wybrać albo przeciętny udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w Unii, albo udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w ich własnym kraju, odpowiadający udziałowi zmierzonemu w ciągu dwóch lat poprzedzających rok, o którym mowa. Ponadto do obliczenia ilości energii elektrycznej z odnawialnych~~

~~źródeł energii zużywanej przez elektryczny transport kolejowy, uznaje się, że zużycie to równe jest pomnożonej przez 2,5 wartości energetycznej przypadającej na pobraną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii. Do obliczenia w lit. b) ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zużywanej przez elektryczne pojazdy drogowe uznaje się, że zużycie to równe jest pomnożonej przez 5 wartości energetycznej przypadającej na pobraną energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii;~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit. b)

~~d) do obliczenia biopaliw w liczniku, udział energii z biopaliw wyprodukowanych z roślin zbożowych i innych roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne nie może przekraczać 7 % końcowego zużycia energii w sektorze transportu w państwach członkowskich w 2020 r.~~

~~Biopaliw produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX nie wlicza się do limitu określonego w akapicie pierwszym niniejszej litery.~~

~~Państwa członkowskie mogą zdecydować, że udział energii z biopaliw wyprodukowanych z roślin uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne, innych niż rośliny zbożowe i inne rośliny wysokoskrobiowe, rośliny cukrowe i oleiste, nie wlicza się do limitu określonego w akapicie pierwszym niniejszej litery, pod warunkiem że:~~

~~(i) zgodnie z art. 18 przeprowadzono weryfikację zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2-5; oraz~~

~~(ii) rośliny te były uprawiane na terenach wchodzących w zakres pkt 8 części C załącznika V, a odnośną premię „eB” określoną w pkt 7 części C załącznika V uwzględniono przy obliczaniu emisji gazów cieplarnianych, do celów wykazania zgodności z art. 17 ust. 2;~~

~~e) każde państwo członkowskie dąży do osiągnięcia celu, jakim jest minimalny poziom zużycia na ich terytorium biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX. Wartością referencyjną dla tego celu jest 0,5 punktu procentowego w wartości energetycznej udziału energii ze źródeł odnawialnych we wszystkich rodzajach transportu w roku 2020, o którym mowa w akapicie pierwszym, zaspokajane z biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX. Ponadto biopaliwa wyprodukowane z surowców niewymienionych w załączniku IX, które zostały określone przez właściwe organy krajowe jako odpady, pozostałości, niespożywczy materiał celulozowy lub materiał lignocelulozowy i które są wykorzystywane w istniejących instalacjach przed przyjęciem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513⁴⁵ mogą być zaliczane do celu krajowego.~~

⁴⁵

~~Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych~~

~~Państwa członkowskie mogą ustalić krajowy cel na poziomie niższym niż wartość referencyjna wynosząca 0,5 punktu procentowego na podstawie co najmniej jednej z poniższych przesłanek:~~

~~(i) czynniki obiektywne, takie jak ograniczony potencjał zrównoważonej produkcji biopaliw wyprodukowanych z surowców i innych paliw wyszczególnionych w części A załącznika IX lub ograniczona dostępność na rynku takich biopaliw po racjonalnych kosztowo-cenach;~~

~~(ii) specyficzne warunki techniczne lub klimatyczne krajowego rynku paliw dla transportu, takie jak struktura i stan taboru transportu drogowego; lub~~

~~(iii) krajowe polityki przyznające wspólnierne zasoby finansowe na zachęty do efektywności energetycznej i stosowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie.~~

~~Przy określaniu swoich celów krajowych państwa członkowskie przekazują dostępne informacje o ilościach zużytych biopaliw z surowców i innych paliw, wymienionych w części A załącznika IX.~~

~~Przy określaniu strategii promowania produkcji paliw z surowców wymienionych w załączniku IX państwa członkowskie należyte uwzględniają hierarchię postępowania z odpadami określoną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE, w tym jej przepisy dotyczące uwzględniania całego cyklu życia w kontekście ogólnych skutków wytwarzania różnych strumieni odpadów i gospodarowania nimi.~~

~~Zgodnie z art. 24 niniejszej dyrektywy Komisja publikuje:~~

~~krajowe cele państw członkowskich;~~

~~plany państw członkowskich dotyczące osiągnięcia celów krajowych, jeżeli są dostępne;~~

~~w odpowiednich przypadkach, przyczyny rozbieżności między krajowymi celami państw członkowskich a wartością referencyjną, przekazane zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/1513; oraz~~

~~raport syntetyczny na temat osiągnięć państw członkowskich w realizacji ich krajowych celów;~~

~~f) biopaliwa wyprodukowane z surowców wymienionych w załączniku IX są uznawane za dwukrotność ich wartości energetycznej do celu zgodności z celem określonym w akapicie pierwszym.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit. c)

~~Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedstawi, w stosownych przypadkach, wniosek umożliwiający, pod pewnymi warunkami, uznanie całkowitej ilości energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych zużytej do napędzania wszystkich rodzajów pojazdów elektrycznych i do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego.~~

↓ 2009/28/WE

~~Do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja przedstawia również, w odpowiednich przypadkach, wniosek w sprawie metodologii obliczania udziału wodoru pochodzącego ze źródeł odnawialnych w ogólnym koszyku paliw.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 2 lit. d)

~~5. W celu zminimalizowania ryzyka, że pojedyncze partie surowców będą przedmiotem więcej niż jednego wniosku o uznanie w Unii, państwa członkowskie i Komisja dążą do zacieśnienia współpracy pomiędzy krajowymi systemami oraz między krajowymi systemami a dobrowolnymi systemami utworzonymi zgodnie z art. 18, obejmującej w stosownych przypadkach wymianę danych. W celu zapobiegania zamierzonej modyfikacji lub zamierzonego usuwania materiałów, tak aby można było je objąć załącznikiem IX, państwa członkowskie zachęcają do opracowania i stosowania systemów śledzenia ruchu i pochodzenia surowców oraz uzyskanych z nich biopaliw w całym łańcuchu wartości. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku wykrycia nadużycia podjęte zostały odpowiednie działania. Państwa członkowskie składają sprawozdanie z podjętych środków do dnia 31 grudnia 2017 r., a następnie co dwa lata, jeżeli nie dostarczyły równoważnych informacji o niezawodności systemu i zabezpieczeniu go przed nadużyciami w swoich sprawozdaniach dotyczących postępów w promowaniu i wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych sporządzonych zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. d).~~

~~Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25a w celu zmiany wykazu surowców w załączniku IX część A polegającej na dodaniu surowców, lecz nie na usunięciu ich z wykazu. Komisja przyjmuje odrębny akt delegowany w odniesieniu do każdego surowca, który ma zostać dodany do wykazu w załączniku IX część A. Każdy akt delegowany opiera się na analizie najnowszego postępu naukowo technicznego, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE, pozwalającej uznać, że dany surowiec nie generuje dodatkowego zapotrzebowania na grunty ani nie powoduje istotnych zakłóceń na rynkach w odniesieniu do produktów (ubocznych), odpadów ani pozostałości, zapewnia znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi i nie grozi negatywnym wpływem na środowisko i bioróżnorodność.~~

↓ nowy

Artykuł 3

Wiążący ogólny cel unijny na 2030 r.

1. Państwa członkowskie wspólnie dążą do tego, aby udział energii ze źródeł odnawialnych w Unii w końcowym zużyciu energii brutto w 2030 r. wynosił co najmniej 27 %.

2. Wkład poszczególnych państw członkowskich w realizację tego ogólnego celu na 2030 r. jest ustalany i zgłaszany Komisji w zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie art. 3–5 i art. 9–11 rozporządzenia [w sprawie zarządzania].

3. Od dnia 1 stycznia 2021 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w każdym państwie członkowskim wynosi co najmniej tyle, ile wartość podana

w trzeciej kolumnie tabeli w części A załącznika I. Państwa członkowskie wprowadzają konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z tym poziomem bazowym.

4. Komisja wspiera ambicje państw członkowskich, wprowadzając ramy umożliwiające zwiększone wykorzystanie funduszy unijnych, w szczególności instrumentów finansowych, zwłaszcza w celu zmniejszenia kosztów kapitału w przypadku projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych.

5. W przypadku gdy Komisja, w wyniku oceny zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie art. 25 rozporządzenia [w sprawie zarządzania], stwierdzi, że unijny kurs nie jest wspólnie realizowany lub że poziom bazowy, o którym mowa w ust. 3, nie jest utrzymany, zastosowanie ma art. 27 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wsparcie finansowe dla produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

1. Z zastrzeżeniem zasad pomocy państwa, w celu osiągnięcia unijnego celu określonego w art. 3 ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować systemy wsparcia. Systemy wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych są projektowane w taki sposób, aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń rynków energii i sprawić, aby producenci uwzględniali podaż i popyt na energię elektryczną, a także ewentualne ograniczenia sieciowe.

2. Wsparcie na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest projektowane w taki sposób, aby energia elektryczna ze źródeł odnawialnych była wprowadzana na rynek energii elektrycznej i aby producenci energii odnawialnej reagowali na sygnały cenowe z rynku i maksymalizowali swoje przychody z rynku.

3. Państwa członkowskie zapewniają przyznawanie wsparcia na rzecz energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w sposób otwarty, przejrzysty, konkurencyjny, niedyskryminujący i racjonalny pod względem kosztów.

4. Państwa członkowskie oceniają efektywność swojego wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych co najmniej raz na cztery lata. Decyzje w sprawie kontynuacji lub przedłużenia wsparcia i zaprojektowania nowego wsparcia podejmuje się na podstawie wyników tych ocen.

Artykuł 5

Otwarcie systemów wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

1. Państwa członkowskie otwierają systemy wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych dla wytwórców w innych państwach członkowskich na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że wsparcie dla co najmniej 10 % mocy nieobjętych dotychczas wsparciem w każdym roku w latach 2021–2025 i dla co najmniej 15 % mocy nieobjętych dotychczas wsparciem w każdym roku w latach 2026–2030 będzie otwarte dla instalacji zlokalizowanych w innych państwach członkowskich.

3. Otwarcie systemów wsparcia dla uczestników transgranicznych można zagwarantować m.in. dzięki przetargom otwartym, przetargom wspólnym, otwartym systemom certyfikacji

lub wspólnym systemom wsparcia. Zaliczenie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych korzystającej ze wsparcia w ramach przetargów otwartych, przetargów wspólnych lub otwartych systemów certyfikacji na poczet wkładów poszczególnych państw członkowskich podlega umowie o współpracy, w której określono zasady transgranicznego przekazywania środków według zasady mówiącej, że energię należy zaliczać na konto państwa członkowskiego finansującego instalację.

4. Do 2025 r. Komisja oceni korzyści, jakie przyniosą przepisy niniejszego artykułu dla racjonalnego pod względem kosztów wdrażania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w Unii. Na podstawie tej oceny Komisja może zaproponować podniesienie wartości procentowych określonych w ust. 2.

Artykuł 6

Stabilność wsparcia finansowego

Z zastrzeżeniem niezbędnych modyfikacji pozwalających na zachowanie zgodności z zasadami pomocy państwa państwa członkowskie gwarantują, że poziom wsparcia i warunki obwarowujące wsparcie przyznane projektom dotyczącym energii odnawialnej nie będą zmienione w sposób, który niekorzystnie wpłynąłby na prawa przyznane na jego podstawie i na finansowe aspekty wspieranych projektów.

↓ 2009/28/WE

~~Artykuł 4~~

~~Krajowe plany działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych~~

~~1. Każde państwo członkowskie przyjmuje krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych. Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określa dla danego państwa członkowskiego krajowe cele w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych zużyte w sektorze transportowym, sektorze energii elektrycznej, sektorze ogrzewania i chłodzenia w 2020 r., uwzględniając wpływ innych środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii oraz odpowiednie środki, które należy podjąć dla osiągnięcia krajowych celów ogólnych, w tym współpracę między organami władzy lokalnej, regionalnej i krajowej, zaplanowane transfery statystyczne lub wspólne projekty, krajowe strategie ukierunkowane na rozwój istniejących zasobów biomasy i zmobilizowanie nowych zasobów biomasy do różnych zastosowań, a także środki, które należy podjąć w celu wypełnienia zobowiązań zawartych w art. 13–19.~~

~~Do dnia 30 czerwca 2009 r. Komisja przyjmuje schemat krajowych planów działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych. Schemat ten obejmuje minimalne wymagania, o których mowa w załączniku VI. Przedstawiając swoje krajowe plany działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, państwa członkowskie stosują ten schemat.~~

~~2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich krajowych planach działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r.~~

~~3. Sześć miesięcy przed ostatecznym terminem przedstawienia krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych każde z państw członkowskich publikuje i przekazuje Komisji prognozę, w której zawiera:~~

~~a) szacowaną nadwyżkę energii ze źródeł odnawialnych w odniesieniu do orientacyjnego kursu, która mogłaby zostać przekazana innym państwom członkowskim zgodnie z art. 6-11, jak również jego szacunkowy potencjał wspólnych projektów do roku 2020; oraz~~

~~b) szacowane zapotrzebowanie na energię ze źródeł odnawialnych, które do roku 2020 ma być pokrywane inaczej niż z produkcji krajowej.~~

~~Informacje te mogą obejmować elementy dotyczące kosztów i korzyści oraz finansowania. Prognoza ta jest aktualizowana w sprawozdaniach państw członkowskich zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. l) i m).~~

~~4. Państwo członkowskie, którego udział energii ze źródeł odnawialnych spadł poniżej orientacyjnego kursu w bezpośrednio poprzedzającym okresie dwuletnim, określonym w załączniku I część B, przekazuje Komisji zmieniony krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych najpóźniej do dnia 30 czerwca następnego roku, określając w tym planie odpowiednie i proporcjonalne środki mające zapewnić powrót w rozsądnym czasie do orientacyjnego kursu wyznaczonego w załączniku I część B.~~

~~Jeżeli dane państwo członkowskie nie osiągnęło orientacyjnego kursu, mieszcząc się w określonym limicie, a także należyte uwzględniając obecne i przyszłe środki podejmowane przez to państwo członkowskie, Komisja może przyjąć decyzję zwalniającą dane państwo członkowskie z obowiązku przedkładania zmienionego krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych.~~

~~5. Komisja dokonuje oceny krajowych planów działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, w szczególności stosowności środków przewidzianych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3 ust. 2. W odpowiedzi na krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych lub zmieniony krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych Komisja może wydać zalecenie.~~

~~6. Komisja przesyła Parlamentowi Europejskiemu krajowe plany działań w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i dokumenty zawierające prognozy w takiej formie, jaką podano do wiadomości publicznej na platformie na rzecz przejrzystości, o której mowa w art. 24 ust. 2, jak również wszelkie zalecenia, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 57

Obliczanie udziału energii ze źródeł odnawialnych

1. Końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w poszczególnych państwach członkowskich wylicza się jako sumę:

- a) końcowego zużycia energii elektrycznej brutto z odnawialnych źródeł energii;
- b) końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych w ciepłownictwie i chłodnictwie; oraz

c) końcowego zużycia energii ze źródeł odnawialnych w transporcie.

W celu wyliczenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto gaz, energię elektryczną i wodór uzyskane z odnawialnych źródeł klasyfikuje się wyłącznie jeden raz w ramach lit. a), b) lub c) akapitu pierwszego.

Z zastrzeżeniem art. ~~17~~ 26 ust. 1 akapit drugi biopaliwa, ~~+~~ biopłyny $\Rightarrow$ i paliwa z biomasy $\Leftarrow$, które nie spełniają kryteriów zrównoważonego rozwoju $\Rightarrow$ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych $\Leftarrow$ określonych w art. ~~26~~ 17 ust. 2–~~7~~ 6, nie są brane pod uwagę.

↓ nowy

Do celów wyliczenia końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych w danym państwie członkowskim wkład z biopaliw i biopłynów, a także paliw z biomasy zużywanych w transporcie, o ile produkowane są one z roślin spożywczych lub pastewnych, wynosi nie więcej niż 7 % końcowego zużycia energii w transporcie drogowym i kolejowym w danym państwie członkowskim. W 2030 r. limit ten ulega obniżeniu do 3,8 % w związku z kursem wyznaczonym w części A załącznika X. Państwa członkowskie mogą ustanowić niższy limit i wprowadzić rozróżnienie między różnymi rodzajami biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy produkowanych z roślin spożywczych i pastewnych, np. ustalając niższy limit wkładu z paliw na bazie roślin spożywczych i pastewnych wyprodukowanych z roślin oleistych z uwzględnieniem pośredniej zmiany użytkowania gruntów.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
 $\Rightarrow$ nowy

~~2. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że ze względu na wystąpienie siły wyższej nie jest w stanie uzyskać do 2020 r. określonego w trzeciej kolumnie tabeli w załączniku I poziomu udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, niezwłocznie informuje Komisję o tym fakcie. Komisja przyjmuje decyzję stwierdzającą, czy wystąpiła siła wyższa. W przypadku gdy Komisja uzna, że wystąpiła siła wyższa, podejmuje decyzję dotyczącą zakresu dostosowania końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych za rok 2020 w danym państwie członkowskim.~~

~~32. Dla celów ust. 1 lit. a) końcowe zużycie energii elektrycznej brutto z odnawialnych źródeł energii oblicza się jako ilość energii elektrycznej wytworzonej w państwie członkowskim z odnawialnych źródeł energii, $\Rightarrow$ łącznie z energią elektryczną wytworzoną przez prosumentów energii ze źródeł odnawialnych i społeczności energetyczne, $\Leftarrow$ z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach ~~szczytowych z członem pompowym~~ $\boxtimes$ szczytowo-pompowych $\boxtimes$ z wody, która została wcześniej wpompowana pod górę.~~

W przypadku instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących źródła odnawialne oraz konwencjonalne, uwzględnia się tylko energię wytworzoną z odnawialnych źródeł energii. Dla celów niniejszego wyliczenia wkład każdego źródła energii oblicza się na podstawie jego zawartości energetycznej.

Energię elektryczną wytworzoną dzięki wykorzystaniu energii wodnej i energii wiatru uwzględnia się zgodnie z zasadami normalizacji określonymi w załączniku II.

~~43. Dla celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu końcowe zużycie brutto energii ze źródeł odnawialnych w w ciepłownictwie i chłodnictwie oblicza się jako ilość energii ze źródeł~~

odnawialnych² wyprodukowanej na potrzeby systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia w danym państwie członkowskim, powiększoną o zużycie energii z innych źródeł odnawialnych przez sektor przemysłu, gospodarstwa domowe, sektory usług, rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa w celu ogrzewania i chłodzenia i w procesach technologicznych.

W przypadku ☒ instalacji spalania wielopaliwowego ☒ ~~obiektów wielopaliwowych~~ wykorzystujących źródła odnawialne i konwencjonalne uwzględnia się tylko energię ~~grzewczą~~ ☒ ciepłą ☒ i chłodniczą wytworzoną z odnawialnych źródeł energii. Dla celów niniejszego wyliczenia wkład każdego źródła energii oblicza się na podstawie jego zawartości energetycznej.

Dla celów ust. 1 lit. b) uwzględnia się energię ~~cieplą~~ ☒ ciepłą ☒ pochodzącą z pomp ciepła wykorzystujących ☒ ciepło otoczenia ☒ ~~energię aerotermalną, geotermalną i hydrotermalną~~, jeżeli końcowy wynik energetyczny przekracza znacząco wyjściowy wynik energetyczny wymagany do ogrzania pomp. Ilość ciepła, którą traktuje się jako energię ze źródeł odnawialnych dla celów niniejszej dyrektywy, oblicza się zgodnie z metodologią określoną w załączniku VII.

Dla celów ust. 1 lit. b) nie uwzględnia się energii termicznej wytworzonej przez systemy ☒ pasywne ☒ ~~energii biernej~~, w ramach których niższe zużycie energii zyskuje się w sposób bierny dzięki konstrukcji budynku lub ciepłu wytworzonemu ze źródeł nieodnawialnych.

↓ nowy

4. Do celów ust. 1 lit. c) zastosowanie mają następujące warunki:

a) końcowe zużycie brutto energii ze źródeł odnawialnych w transporcie oblicza się jako sumę wszystkich biopaliw, paliw z biomasy i odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego zużywanych w sektorze transportu. Odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego, które są produkowane z energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, uwzględnia się jednak w obliczeniach na podstawie ust. 1 lit. a) wyłącznie wówczas, gdy obliczana jest ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym państwie członkowskim ze źródeł odnawialnych.

b) do celów obliczenia końcowego zużycia energii brutto w transporcie stosuje się wartości dotyczące wartości energetycznej paliw transportowych określone w załączniku III. Do celów ustalenia wartości energetycznej paliw transportowych nieuwzględnionych w załączniku III państwa członkowskie stosują odpowiednie normy ESO służące do ustalania wartości kalorycznej paliw. W przypadku gdy dla danego paliwa nie istnieje norma ESO, stosuje się odpowiednie normy ISO.

5. W celu zminimalizowania ryzyka, że pojedyncze partie surowców będą zaliczane więcej niż jednej raz w Unii, państwa członkowskie i Komisja zacieśniają współpracę pomiędzy krajowymi systemami oraz między krajowymi systemami a dobrowolnymi systemami utworzonymi na podstawie art. 27, obejmującą w stosownych przypadkach wymianę danych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu zmiany wykazu surowców w części A i B załącznika IX polegającej na dodaniu surowców, lecz nie na usunięciu ich z wykazu. Każdy akt delegowany opiera się na analizie najnowszego postępu naukowo-technicznego z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z

odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE – zgodnie z unijnymi kryteriami zrównoważonego rozwoju – pozwalającej uznać, że dany surowiec nie generuje dodatkowego zapotrzebowania na grunty i sprzyja stosowaniu odpadów i pozostałości, nie powodując przy tym znaczących zakłóceń na rynkach w odniesieniu do produktów (ubocznych), odpadów ani pozostałości, a także zapewnia znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi i nie grozi negatywnym wpływem na środowisko i bioróżnorodność.

Co dwa lata Komisja przeprowadza analizę wykazu surowców w części A i B załącznika IX w celu dodania surowców według zasad określonych w niniejszym ustępie. Pierwsza analiza zostanie przeprowadzona nie później niż 6 miesięcy po [date of entry into force of this Directive] r. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akty delegowane w celu zmiany wykazu surowców w części A i B załącznika IX polegającej na dodaniu surowców, lecz nie na usunięciu ich z wykazu.

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 3
(dostosowany)

~~56.~~ Komisja jest uprawniona do ~~przyjmowania~~ ☒ przyjęcia ☒ zgodnie z art. ~~32~~ ~~25a~~ aktów delegowanych dotyczących dostosowania wartości energetycznej paliw transportowych określonych w załączniku III do postępu naukowo-technicznego.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

~~67.~~ Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako wartość końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych podzieloną przez wartość końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł i wyraża się w procentach.

Do celów akapitu pierwszego suma, o której mowa w ust. 1, jest dostosowywana zgodnie z art. ~~6, 8, 10 i 11~~ 8, 10, 12 i 13.

Przy obliczaniu końcowego zużycia energii brutto danego państwa członkowskiego w celu zbadania, w jakim stopniu spełnia ono wspomniane cele i przestrzega orientacyjnego kursu, określonych w niniejszej dyrektywie, należy uznać, że ilość energii zużyta w lotnictwie nie powinna przekraczać 6,18 % ☒ końcowego zużycia energii brutto ☒. ~~Dla~~ ☒ W przypadku ☒ Cypru i Malty ilość energii zużywanej w lotnictwie uznaje się za nie większą niż 4,12 %, jako ~~udział~~ ☒ odsetek ☒ końcowego zużycia energii brutto przez ~~te~~ państwa członkowskie.

~~78. Metodologia~~ ☒ Metodyka ☒ i definicje stosowane przy wyliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych określone są w rozporządzeniu ~~Parlamentu Europejskiego i Rady~~ (WE) nr 1099/2008 ~~z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii~~⁴⁶.

Państwa członkowskie zapewniają, by została zachowana spójność informacji statystycznych stosowanych przy obliczaniu tych udziałów sektorowych i łącznych oraz informacji statystycznych przekazywanych Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1099/2008.

⁴⁶ ~~Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1.~~

Transfery statystyczne między państwami członkowskimi

↓ 2015/1513 art. 2. ust. 4
(dostosowany)
⇒ nowy

1. Państwa członkowskie mogą uzgodnić ~~i poczynić ustalenia dotyczące~~ statystycznych transferów określonej ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do drugiego. Przekazywana ilość jest:

a) dodawana do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu ~~⇒ udziału energii odnawialnej w~~ ~~⇒, czy inne państwa członkowskie przyjmujące~~ ~~⇒ dokonującym~~ transferu ~~⇒ do celów niniejszej dyrektywy~~ ~~⇒ spełnia wymogi art. 3 ust. 1, 2 i 4~~; oraz

a) dodawana do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu ~~⇒ udziału energii odnawialnej w~~ ~~⇒, czy inne państwa członkowskie przyjmujące~~ transfer ~~⇒ do celów niniejszej dyrektywy~~ ~~⇒ spełnia wymogi art. 3 ust. 1, 2 i 4~~.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1 ~~niniejszego artykułu, w odniesieniu do art. 3 ust. 1, 2 i 4~~ mogą obowiązywać przez jeden rok lub więcej lat. Komisja jest o nich powiadamiana nie później niż ~~3~~ ~~⇒ 12~~ ~~⇒ miesięcy~~ po zakończeniu każdego roku, w którym obowiązywały. Informacje przesłane Komisji obejmują ilość i cenę odnośnej energii.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

3. Transfery stają się skuteczne tylko wtedy, gdy wszystkie państwa członkowskie uczestniczące w przekazaniu poinformowały Komisję o transferze.

Wspólne projekty między państwami członkowskimi

1. Dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą współpracować w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu pochodzących z odnawialnych źródeł energii. Współpraca ta może obejmować prywatnych operatorów.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o udziale lub ilości ~~energii pochodzącej z~~ energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii wyprodukowanej przez dowolny wspólny projekt na ich terytorium, który oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 ~~⇒ r.~~ ~~⇒~~ lub ~~przez część~~ ~~⇒~~ w wyniku zwiększenia mocy ~~⇒~~ instalacji zmodernizowanej po tej dacie, jeżeli ten udział lub ilość energii mają zostać uznane na poczet krajowych celów ogólnych ~~⇒ udziału energii odnawialnej~~ ~~⇒~~ innego państwa członkowskiego ~~⇒ do celów~~ ~~⇒ w celu określenia zgodności z wymogami~~ niniejszej dyrektywy.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2:

- a) opisuje proponowaną instalację lub wskazuje zmodernizowaną instalację;
- b) określa udział lub ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wyprodukowanych w instalacji, która ma zostać uznana na poczet krajowych ~~celi ogólnych~~ $\Rightarrow$ udziału energii odnawialnej $\Leftarrow$ innego państwa członkowskiego;
- c) wskazuje państwo członkowskie, na rzecz którego składane jest powiadomienie; oraz
- d) wskazuje okres, w pełnych latach kalendarzowych, podczas którego energia elektryczna, ciepło lub ~~chłód~~ wyprodukowane w instalacji z odnawialnych źródeł energii mają być uznawane na poczet krajowego ~~celu~~ ogólnego $\Rightarrow$ udziału energii odnawialnej $\Leftarrow$ tego innego państwa członkowskiego.

4. ~~Okres wskazany w ust. 3 lit. d) nie wykracza poza rok 2020.~~ Czas trwania wspólnego projektu może wykraczać poza rok ~~2020~~ $\Rightarrow$ 2030 $\Leftarrow$.

5. Powiadomienie złożone na mocy niniejszego artykułu nie zostaje zmienione ani wycofane bez obopólnej zgody państwa członkowskiego, które złożyło powiadomienie, oraz państwa członkowskiego wskazanego zgodnie z ust. 3 lit. c).

Artykuł ~~8~~10

Oddziaływanie wspólnych projektów realizowanych przez państwa członkowskie

1. W terminie trzech miesięcy od końca każdego roku objętego okresem przewidzianym w art. ~~7~~ 9 ust. 3 lit. d) państwo członkowskie, które złożyło powiadomienie na mocy art. ~~7~~ 9, wydaje pismo powiadamiające, w którym określa:

- a) całkowitą ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, którą wyprodukowano w ciągu roku ze źródeł odnawialnych w instalacji będącej przedmiotem powiadomienia złożonego na mocy art. ~~7~~ 9; oraz
- b) ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, którą wyprodukowano w ciągu roku z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji i która ma zostać uznana na poczet krajowego ~~celu~~ ogólnego $\Rightarrow$ udziału energii odnawialnej $\Leftarrow$ innego państwa członkowskiego zgodnie z powiadomieniem.

2. Powiadamiające państwo członkowskie przesyła pismo powiadamiające państwu członkowskiemu, na rzecz którego złożono powiadomienie, oraz Komisji.

3. Do celów ~~wyliczenia zgodności z wymogami~~ niniejszej dyrektywy ~~w zakresie krajowych celów ogólnych~~ ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, zgłoszonej zgodnie z ust. 1 lit. b) należy:

- a) odjąć od ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii branej pod uwagę przy wyliczaniu $\Rightarrow$ udziału energii odnawialnej $\Leftarrow$ ~~czy~~ państwa ~~członkowskiego~~, które wydało pismo powiadamiające na mocy ust. 1, ~~spełnia wymogi~~; oraz

a) dodać do ilości energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii branej pod uwagę przy wyliczaniu $\Rightarrow$ udziału energii odnawialnej $\Leftarrow$ ~~czy państwa członkowskiego, które otrzymało pismo powiadamiające na mocy ust. 2, spełnia wymogi.~~

Artykuł ~~9~~ 11

Wspólne projekty pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi

1. Państwo członkowskie lub większa ich liczba może współpracować z jednym lub większą liczbą państw trzecich w zakresie wszystkich rodzajów wspólnych projektów odnoszących się do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Współpraca ta może obejmować prywatnych operatorów.

2. Energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii w państwach trzecich uwzględnia się do celów $\boxtimes$ określenia $\boxtimes$ ~~oceny zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy dotyczącymi krajowych celów ogólnych~~ $\Rightarrow$ udziałów energii odnawialnej państw członkowskich $\Leftarrow$ wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

a) energia elektryczna jest zużywana we ~~Wspólnocie~~, $\boxtimes$ Unii. $\boxtimes$ ~~Wymóg~~
 $\boxtimes$ ten $\boxtimes$ ~~który~~ uważany jest za spełniony, jeżeli:

(i) ilość energii elektrycznej równoważna ilości uwzględnianej do obliczeń jest ściśle przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez wszystkich odpowiedzialnych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, jeżeli ma to zastosowanie, każdym kraju trzecim tranzytu;

(ii) ilość energii elektrycznej równoważna ilości uwzględnianej do obliczeń została ściśle zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez odpowiedzialnego operatora systemu przesyłowego po ~~wspólnotowej~~ $\boxtimes$ unijnej $\boxtimes$ stronie połączenia wzajemnego; oraz

(iii) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 2 lit. b), odnoszą się do tego samego okresu;

b) energia elektryczna jest produkowana w nowo wybudowanej instalacji, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 $\boxtimes$ r. $\boxtimes$, lub w tej części instalacji, którą rozbudowano po tej dacie, w ramach wspólnego projektu, o którym mowa w ust. 1; oraz

c) ilość produkowanej i eksportowanej energii elektrycznej nie uzyskała innego wsparcia w ramach systemu wsparcia państwa trzeciego niż pomoc inwestycyjna przyznana tej instalacji.

3. Państwa członkowskie mogą zwracać się do Komisji, by na potrzeby art. ~~57~~ uwzględniła energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii wytwarzaną i zużywaną w państwie trzecim, w kontekście budowy połączenia wzajemnego między państwem członkowskim a państwem trzecim o bardzo długim czasie realizacji, pod następującymi warunkami:

- a) budowa połączenia wzajemnego musi się rozpocząć do dnia 31 grudnia ~~2016~~ ⇒ 2026 ⇐ r.;
- b) nie ~~może istnieć~~ ☒ ma ☒ ~~możliwość~~ oddania do eksploatacji połączenia wzajemnego przed dniem 31 grudnia ⇒ 2030 ⇐ ~~2020~~ r.;
- c) możliwe jest oddanie do eksploatacji połączenia wzajemnego przed dniem 31 grudnia ⇒ 2032 ⇐ ~~2022~~ r.;
- d) po oddaniu do eksploatacji połączenie wzajemne będzie wykorzystywane do eksportowania energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii do ☒ Unii ☒ ~~Wspólnoty~~ zgodnie z ust. 2;
- e) zastosowanie odnosi się do wspólnego projektu, który spełnia kryteria wymienione w ust. 2 lit. b) i c) i będzie realizowany przy wykorzystaniu połączenia wzajemnego po oddaniu do eksploatacji, oraz do ilości energii elektrycznej nie większej od ilości, którą eksportować się będzie do ~~Wspólnoty~~ ☒ Unii ☒ po oddaniu połączenia wzajemnego do eksploatacji.

4. Udział lub ilość energii elektrycznej wyprodukowanej w dowolnej instalacji na terytorium państwa trzeciego, które mają zostać uznane na poczet krajowych ~~celów ogólnych~~ ⇒ udziału energii ⇐ jednego lub kilku państw członkowskich ☒ do celów ☒ ~~w celu oceny zgodności z art. 3,~~ ⇒ niniejszej dyrektywy, ⇐ są zgłaszane Komisji. W przypadku gdy chodzi o więcej niż jedno państwo członkowskie, o podziale tej wielkości między państwa członkowskie ~~należy poinformować~~ ☒ informuje się ☒ Komisję. Udział ten lub ilość ta nie przekracza ilości faktycznie wyeksportowanej do ☒ Unii ☒ ~~Wspólnoty~~ i wykorzystanej na jej terytorium, odpowiadającej ilości, o której mowa w ust. 2 lit. a) ppkt (i) i (ii) niniejszego artykułu i spełniającej warunki określone w ust. 2 lit. a). Powiadomienie zostaje złożone przez każde państwo członkowskie, któremu dany udział lub ilość energii elektrycznej ma być zaliczona na poczet krajowego celu ogólnego.

5. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 4:

- a) opisuje proponowaną instalację lub wskazuje zmodernizowaną instalację;
- b) określa udział lub ilość energii elektrycznej produkowanej w instalacji, która ma zostać uznana na poczet krajowych ~~celów ogólnych~~ ⇒ udziału energii ~~odnawialnej~~ ⇐ danego państwa członkowskiego, jak również, z zastrzeżeniem wymogów w zakresie poufności, odpowiednie uzgodnienia finansowe;
- c) wskazuje okres, w pełnych latach kalendarzowych, podczas którego energia elektryczna ma być uznawana na poczet krajowego ~~celu~~ ogólnego ⇒ udziału energii ~~odnawialnej~~ ⇐ tego państwa członkowskiego; oraz
- d) zawiera pisemne uznanie lit. b) i c) przez państwo trzecie, na którego terytorium ma zostać oddana do eksploatacji dana instalacja, oraz udział lub ilość energii elektrycznej wyprodukowanej przez daną instalację, która zostanie wykorzystana na rynku krajowym przez to państwo trzecie.

6. ~~Okres wskazany w ust. 5 lit. e) nie może wykroczyć poza rok 2020.~~ Czas trwania wspólnego projektu może wykroczyć poza rok ~~2020~~ ⇒ 2030 ⇐ .

7. Powiadomienie złożone na mocy niniejszego artykułu nie może zostać zmienione ani wycofane bez zgody państwa członkowskiego, które złożyło powiadomienie, oraz państwa trzeciego, które uznało ☒ wspólny ☒ projekt zgodnie z ust. 5 lit. d).

8. Państwa członkowskie i ~~Wspólnota~~ ☒ Unia ☒ zachęcają odpowiednie organy Traktatu o Wspólnocie Energetycznej do podejmowania, zgodnie z Traktatem o Wspólnocie Energetycznej, środków niezbędnych, aby umawiające się strony traktatu mogły stosować przepisy o współpracy między państwami członkowskimi, określone w niniejszej dyrektywie.

Artykuł ~~10~~12

Skutki wspólnych projektów pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi

1. W terminie ☒ 12 ☒ ~~trzech~~ miesięcy od końca każdego roku objętego okresem wskazanym w art. ~~9~~ 11 ust. 5 lit. c) państwo członkowskie, które złożyło powiadomienie na mocy art. 11 ~~9~~, wydaje pismo powiadamiające, w którym określa:

a) całkowitą ilość energii elektrycznej, którą wytworzono w danym roku z odnawialnych źródeł energii w instalacji ☒ i która jest ☒ ~~będącej~~ przedmiotem powiadomienia złożonego na mocy art. ~~9~~ 11;

b) ilość energii elektrycznej, którą wytworzono w danym roku z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji i która ma zostać uznana na poczet krajowego ~~celu~~ ogólnego ☒ udziału energii odnawialnej ☒ tego państwa zgodnie z warunkami powiadomienia na podstawie art. 11 ~~9~~; oraz

c) dowód spełnienia warunków określonych w art. ~~9~~ 11 ust. 2.

2. Przedmiotowe państwo członkowskie wysyła pismo powiadamiające państwu trzeciemu, które uznało projekt zgodnie z art. ~~9~~ 11 ust. 5 lit. d), oraz Komisji.

3. Do celów ~~oceny zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy w zakresie~~ ☒ wyliczenia ☒ krajowych ~~celów~~ ogólnych ☒ udziałów energii odnawialnej na podstawie niniejszej dyrektywy ☒ ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii zgłoszonej zgodnie z ust. 1 lit. b) dodaje się do ilości energii ze źródeł odnawialnych uwzględnianej przy ocenie ☒ udziałów energii odnawialnej ☒ ~~spełnienia wymagań przez państwa~~ ~~członkowskiego~~ wystosowujące ~~go~~ pismo powiadamiające.

Artykuł ~~11~~13

Wspólne systemy wsparcia

1. Nie naruszając obowiązków państwa członkowskiego wynikających z art. ~~3~~ 5, dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą dobrowolnie postanowić o połączeniu lub częściowym koordynowaniu ich krajowych systemów wsparcia. W takich przypadkach pewna ilość energii ze źródeł odnawialnych wyprodukowana na terytorium jednego uczestniczącego państwa członkowskiego może zostać zaliczona na poczet krajowego ~~celu~~ ogólnego ☒ udziału energii odnawialnej ☒ innego uczestniczącego państwa członkowskiego, jeżeli to państwo członkowskie:

a) dokona statystycznego transferu określonych ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego zgodnie z art. ~~6~~ 8; lub

b) ustanowi regułę dystrybucji, którą uznają inne uczestniczące państwa członkowskie i która rozdziela ilości energii ze źródeł odnawialnych między uczestniczącymi państwami członkowskimi. Komisja musi zostać powiadomiona o takiej regule nie później niż trzy miesiące po zakończeniu pierwszego roku, w którym zaczęła ona obowiązywać.

2. W ciągu trzech miesięcy po zakończeniu każdego roku każde państwo członkowskie, które złożyło powiadomienie zgodnie z ust. 1 lit. b), wystosowuje pismo powiadamiające, w którym wskazuje całkowitą ilość energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, pochodzącą z odnawialnych źródeł energii, wyprodukowaną w przedmiotowym roku ☒ i ☒ podlegającą regule dystrybucji.

3. Do celów ~~oceny zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy w zakresie~~ ☒ wyliczenia ☒ krajowych ~~celów~~ ogólnych ☒ udziałów energii odnawialnej na podstawie niniejszej dyrektywy ☒ ilość energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii zgłoszoną zgodnie z ust. 2~~2~~ rozdziela się między państwa członkowskie zgodnie ze zgłoszoną regułą dystrybucji.

Artykuł ~~12~~14

Wzrost mocy

Do celów art. ~~7~~ 9 ust. 2 oraz art. ~~9~~ 11 ust. 2 lit. b) jednostki energii z odnawialnych źródeł energii, które można przypisać zwiększeniu mocy instalacji, są traktowane, jakby zostały wytworzone przez oddzielną instalację, której eksploatacja rozpoczęła się w momencie wystąpienia wzrostu mocy.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

Artykuł ~~13~~15

Procedury administracyjne, przepisy i kodeksy

1. Państwa członkowskie zapewniają, ~~że~~ ☒ aby ☒ wszelkie krajowe przepisy dotyczące procedur autoryzacji, certyfikacji i licencjonowania, które są stosowane w elektrowniach wytwarzających energię elektryczną, ~~energię ciepłą lub chłód~~ z odnawialnych źródeł energii oraz związanej z nimi infrastruktury sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz w procesie przekształcania biomasy w biopaliwa lub inne produkty energetyczne, ☒ były ☒ ~~są~~ proporcjonalne i niezbędne.

Państwa członkowskie podejmują w szczególności właściwe kroki niezbędne ☒ , aby zapewnić ☒ ~~do zapewnienia~~:

~~a) z zastrzeżeniem różnic między państwami członkowskimi pod względem struktury administracyjnej i organizacji, wyraźnego określenia i koordynacji obowiązków administracyjnych organów krajowych, regionalnych i lokalnych w zakresie~~

~~procedur autoryzacji, certyfikacji i licencjonowania, w tym planowania przestrzennego, łącznie z przejrzystymi terminami rozpatrywania wniosków dotyczących planowania i budowy;~~

~~b) udostępniania na odpowiednim poziomie wyczerpujących informacji na temat rozpatrywania wniosków o pozwolenie i koncesjonowania instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych oraz na temat pomocy udzielanej wnioskodawcom;~~

a) ~~⇒~~ usprawnienie~~a~~ i przyspieszenie~~a~~ procedur administracyjnych na odpowiednim poziomie administracyjnym;

b) ~~⇒~~ obiektywność~~ei~~, przejrzystość~~ei~~, proporcjonalność~~ei~~ i niedyskryminacyjny~~ego~~ charakter~~u~~ zasad autoryzacji, certyfikacji i licencjonowania oraz uwzględnienie~~a~~ w nich charakterystyki poszczególnych technologii energii odnawialnej;

c) ~~⇒~~ przejrzystość~~ei~~ i zasadność~~ei~~ w odniesieniu do kosztów opłat administracyjnych uiszczanych przez konsumentów, planistów, architektów, konstruktorów, instalatorów sprzętu i systemów oraz dostawców; oraz

d) ~~⇒~~ ustanowienie~~a~~ uproszczonych i mniej kłopotliwych procedur autoryzacji, w tym procedury prostego powiadamiania, jeśli pozwalają na to obowiązujące ramy regulacyjne, ~~dla mniejszych projektów oraz w stosownych przypadkach dla zdecentralizowanych urzędów wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych.~~

2. Państwa członkowskie wyraźnie określają specyfikacje techniczne, które muszą zostać spełnione przez urządzenia i systemy wykorzystujące energię odnawialną w celu skorzystania z systemów wsparcia. W przypadku gdy istnieją normy europejskie, łącznie z oznakowaniem ekologicznym, etykietami energetycznymi i innymi systemami referencji technicznych ustanowionymi przez europejskie organy normalizacji, specyfikacje techniczne są określone na podstawie tych norm. Specyfikacje techniczne nie wyznaczają miejsca certyfikacji urządzeń i systemów i nie powinny stanowić bariery dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.

↓ nowy

3. Państwa członkowskie zapewniają inwestorom odpowiednią przewidywalność planowanego wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych. W tym celu państwa członkowskie ustalają i publikują długoterminowy harmonogram dotyczący planowanego podziału wsparcia obejmujący co najmniej trzy kolejne lata i w odniesieniu do każdego systemu zawierający orientacyjne terminy, ilość mocy, która zostanie objęta wsparciem, przewidywany budżet do podziału, a także wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat konstrukcji programu wsparcia.

↓ 2009/28/WE art. 13
(dostosowany)
⇒ nowy

~~43. Państwa członkowskie zalecają wszystkim podmiotom, a w szczególności lokalnym i regionalnym organom administracyjnym, by zapewniały instalację urządzeń i systemów wykorzystywania elektryczności, grzewczych i chłodzących odnawialnych źródeł energii oraz urządzeń i systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia, ⇒ dopilnowują, aby ich~~

właściwe organy na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym stosowały warunki dotyczące włączania i rozwoju energii odnawialnej oraz wykorzystywania niemożliwego do uniknięcia ciepła lub chłodu odpadowego ⇔ podczas planowania, projektowania, budowy i remontów ⇨ infrastruktury miejskiej, ⇔ obszarów przemysłowych lub mieszkalnych ⇨ oraz infrastruktury energetycznej, w tym sieci elektroenergetycznej, systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia, sieci przesyłowych gazu ziemnego i paliw alternatywnych ⇔ . ~~Państwa członkowskie zachęcają w szczególności lokalne i regionalne organy administracyjne do uwzględniania w stosownych przypadkach systemów grzewczych i chłodzących wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii w planowaniu infrastruktury miejskiej.~~

54. Państwa członkowskie wprowadzają w swoich przepisach i kodeksach prawa budowlanego odpowiednie środki służące zwiększeniu udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze budownictwa.

Przy ustanawianiu tych środków lub systemów wsparcia ~~regionalnego~~, państwa członkowskie mogą uwzględniać środki krajowe związane ze znacznym wzrostem wydajności energetycznej i kogeneracją oraz pasywnymi budynkami o niskim lub zerowym zużyciu energii.

~~Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. Państwa członkowskie wprowadzają w swoich przepisach i kodeksach prawa budowlanego lub w inny sposób mający równoważny skutek, w stosownych przypadkach, wymóg wykorzystania w nowych budynkach i budynkach już istniejących poddawanych generalnemu remontowi ⇨, z uwzględnieniem wyników optymalnego pod względem kosztów wyliczenia przeprowadzonego na podstawie art. 5 ust. 2 dyrektywy 2010/31/UE, ⇔ minimalnego poziomu energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie umożliwiają osiągnięcie tego minimalnego poziomu między innymi przez wykorzystywanie w systemach lokalnego ogrzewania lub chłodzenia znacznego udziału~~ ☒ odsetka ☒ energii z odnawialnych źródeł ~~energii~~.

Wymóg, o którym mowa w akapicie pierwszym, dotyczy sił zbrojnych wyłącznie w zakresie, w jakim jego zastosowanie nie wchodzi w konflikt z charakterem i podstawowym celem działalności sił zbrojnych i z wyłączeniem materiałów używanych wyłącznie w celach wojskowych.

~~65. Państwa członkowskie zapewniają, by od dnia 1 stycznia 2012 r. nowe budynki publiczne i istniejące budynki publiczne poddawane generalnemu remontowi na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym odgrywały rolę przykładów do naśladowania w kontekście niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą między innymi wypełnić ten wymóg, przestrzegając norm dotyczących domów o zerowym zużyciu energii lub~~ zezwalając na wykorzystanie dachów budynków publicznych lub publiczno-prywatnych przez strony trzecie do instalacji urządzeń produkujących energię z odnawialnych źródeł.

~~76. W odniesieniu do przepisów i kodeksów budowlanych państwa członkowskie promują stosowanie systemów i urządzeń grzewczych i chłodniczych wykorzystujących odnawialne źródła energii, prowadzących do~~ ☒ pozwalających na ☒ znaczącą redukcję zużycia energii. Państwa członkowskie stosują, tam gdzie ☒ one ☒ istnieją, etykiety energetyczne, oznakowanie ekologiczne lub inne dostępne odpowiednie certyfikaty lub normy ustanowione na poziomie krajowym lub ~~wspólnotowym~~ ☒ unijnym ☒ jako zachętę do stosowania takich systemów lub urządzeń.

~~W przypadku biomasy państwa członkowskie promują technologie przekształcania osiągające skuteczność przekształcania energii wynoszącą co najmniej 85 % w zastosowaniach mieszkalnych i komercyjnych oraz co najmniej 70 % w zastosowaniach przemysłowych.~~

~~W odniesieniu do pomp ciepła państwa członkowskie promują te spełniające minimalne wymagania dotyczące oznakowania ekologicznego ustanowione w decyzji Komisji 2007/742/WE z dnia 9 listopada 2007 r. określającej kryteria ekologiczne dotyczące przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego pompom ciepła zasilanym elektrycznie, gazowo lub absorpcyjnym pompom ciepła⁴⁷.~~

~~W odniesieniu do energii ciepła słonecznego energii cieplnej państwa członkowskie promują certyfikowane urządzenia i systemy oparte na normach europejskich, jeżeli takie istnieją, w tym oznakowaniu ekologicznym, etykietach energetycznych i innych technicznych systemach odniesienia ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne.~~

~~Przy ocenie skuteczności przekształcania energii oraz stosunku mocy wejściowej do mocy wyjściowej systemów i urządzeń dla celów niniejszego ustępu państwa członkowskie stosują procedury wspólnotowe lub, w ich braku, międzynarodowe, o ile takie istnieją.~~

↓ nowy

8. Państwa członkowskie przeprowadzają ocenę swojego potencjału pod względem odnawialnych źródeł energii i wykorzystania ciepła i chłodu odpadowego do ogrzewania i chłodzenia. Ocenę tę uwzględnia się w drugiej kompleksowej ocenie wymaganej na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2020 r., a następnie w aktualizacjach kompleksowych ocen.

9. Państwa członkowskie usuwają bariery administracyjne dla długoterminowych umów zakupu energii elektrycznej dla przedsiębiorstw w celu większego ich upowszechnienia.

Artykuł 16

Organizacja i czas trwania procedury wydawania zezwoleń

1. Do dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie utworzą co najmniej jeden administracyjny punkt kontaktowy, który będzie koordynował całą procedurę wydawania zezwoleń na budowę i eksploatację obiektów i powiązanej infrastruktury sieci przesyłowej i dystrybucyjnej do celów wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.

2. Punkt kompleksowej obsługi administracyjnej ma za zadanie przeprowadzić wnioskodawcę przez procedurę rozpatrywania wniosku w przejrzysty sposób, udzielać mu wszelkich niezbędnych informacji, zapewniać koordynację i, w razie potrzeby, udział innych organów oraz wydać wiążącą prawnie decyzję na koniec procedury.

3. Punkt kompleksowej obsługi administracyjnej, we współpracy z operatorami systemów przesyłowych i dystrybucyjnych, publikuje podręcznik procedur dla podmiotów realizujących projekty w zakresie energii odnawialnych, w tym projekty na małą skalę i projekty w zakresie prosumpcji energii odnawialnej.

⁴⁷

Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 14.

4. Czas trwania procedury udzielania zezwoleń, o której mowa w ust. 1, nie przekracza trzech lat, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 16 ust. 5 i art. 17.

5. Państwa członkowskie ułatwiają rozbudowę źródła energii w istniejących elektrowniach wykorzystujących odnawialne źródła energii, zapewniając m.in. uproszczoną i szybką procedurę udzielania zezwoleń, która trwa nie dłużej niż jeden rok od dnia złożenia wniosku o rozbudowę źródła energii w punkcie kompleksowej obsługi administracyjnej.

Artykuł 17

Proste procedury powiadamiania

1. Demonstracyjne projekty i instalacje o mocy elektrycznej poniżej 50 kW mogą uzyskać podłączenie do sieci po powiadomieniu operatora systemu dystrybucyjnego.

2. Rozbudowa źródła energii jest dozwolona po powiadomieniu punktu kompleksowej obsługi administracyjnej utworzonego na podstawie art. 16, w przypadku gdy nie przewiduje się znaczących niekorzystnych skutków środowiskowych lub społecznych. Punkt kompleksowej obsługi administracyjnej podejmuje decyzję przed upływem sześciu miesięcy od otrzymania powiadomienia, o ile jest ono wystarczające.

Jeżeli punkt kompleksowej obsługi administracyjnej uzna, że powiadomienie jest wystarczające, automatycznie udziela zezwolenia.

Jeżeli punkt kompleksowej obsługi administracyjnej uzna, że powiadomienie nie jest wystarczające, należy złożyć wniosek o nowe zezwolenie. W tym przypadku zastosowanie mają terminy, o których mowa w art. 16 ust. 5.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~14~~18

Informowanie i szkolenie

1. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do informacji o środkach wsparcia wszystkim zaangażowanym stronom, takim jak odbiorcy, wykonawcy budowlani, instalatorzy, architekci i dostawcy urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych oraz pojazdów wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych.

2. Państwa członkowskie zapewniają udostępnianie przez dostawcę urządzenia lub systemu lub przez krajowe właściwe organy informacji na temat korzyści, kosztów i wydajności energetycznej netto urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych, wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by ~~do dnia 31 grudnia 2012 r.~~ instalatorzy małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła mieli dostęp do systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania. Systemy te mogą w stosownych przypadkach uwzględniać istniejące systemy i struktury i opierają się na kryteriach określonych w załączniku IV. Każde państwo członkowskie uznaje certyfikaty przyznane przez inne państwa członkowskie zgodnie z tymi kryteriami.

4. Państwa członkowskie udostępniają społeczeństwu informacje dotyczące systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania, o których mowa w ust. 3. Państwa członkowskie mogą również udostępnić wykaz instalatorów kwalifikowanych lub certyfikowanych zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 3.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by istniały wytyczne dla wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron, w szczególności dla planistów i architektów, aby umożliwić im właściwe uwzględnienie optymalnego połączenia odnawialnych źródeł energii, wysoko efektywnych technologii i systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia podczas planowania, projektowania, budowy i remontu obszarów przemysłowych ⇨, handlowych ⇨ lub mieszkalnych.

6. Państwa członkowskie przy udziale władz lokalnych i regionalnych opracowują odpowiednie programy informacyjne, programy zwiększania świadomości, programy doradcze lub szkoleniowe, aby informować obywateli o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇨ nowy

Artykuł ~~15~~19

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej oraz energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii

1. Do celów wykazania odbiorcom końcowym, jaki jest udział lub jaka jest ilość energii ze źródeł odnawialnych w koszyku energetycznym danego dostawcy energii ⇨ i w energii dostarczanej konsumentom na podstawie umów, wprowadzanej do obrotu z odniesieniem do zużycia energii ze źródeł odnawialnych ⇨ ~~zgodnie z art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE,~~ państwa członkowskie zapewniają możliwość zagwarantowania ☒, że energia wyprodukowana z odnawialnych źródeł pochodzi z odnawialnych źródeł ☒ ~~pochodzenia z odnawialnych źródeł energii elektrycznej~~ w rozumieniu niniejszej dyrektywy zgodnie z obiektywnymi, przejrzystymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.

2. W tym celu państwa członkowskie zapewniają wydanie gwarancji pochodzenia na wniosek producenta energii ~~elektrycznej~~ z odnawialnych źródeł ~~energii~~. Państwa członkowskie mogą ustalić, że gwarancje pochodzenia będą wystawiane ⇨ w odniesieniu do nieodnawialnych źródeł energii. ⇨ ~~na wniosek producentów energii ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii. Ustalenie takie~~ ⇨ Wydawanie gwarancji pochodzenia ⇨ może podlegać wymogowi minimalnej mocy. Gwarancja pochodzenia jest wystawiana dla standardowej jednostki 1 MWh. Dla każdej jednostki wytworzonej energii wydawana jest maksymalnie jedna gwarancja pochodzenia.

Państwa członkowskie zapewniają, by ta sama jednostka energii ze źródeł odnawialnych była brana pod uwagę tylko raz.

Państwo członkowskie ⇨ zapewnia ⇨ ~~może postanowić, że~~ ☒ aby ☒ ~~nie udziela się wsparcia~~ nie ⇨ wydawano gwarancji pochodzenia ⇨ producentowi ☒, który ☒ ~~w sytuacji, gdy producent ten~~ otrzymuje ⇨ wsparcie finansowe z systemu wsparcia ⇨ ~~gwarancję pochodzenia~~ na takie ☒ tę ☒ ~~sama~~ wytwarzanie ☒ produkcję ☒ energii ze źródeł

odnawialnych. ⇒ Państwa członkowskie wydają takie gwarancje pochodzenia i wprowadzają je na rynek, wystawiając je na aukcji. Przychody uzyskane w wyniku aukcji wykorzystuje się w celu pokrycia kosztów wsparcia dla energii odnawialnych. ⇐

Gwarancja pochodzenia nie ma żadnej funkcji w rozumieniu spełniania przez państwa członkowskie wymogów art. 3. Przenoszenie gwarancji pochodzenia, oddzielnie lub razem z fizycznym przekazaniem energii, nie ma wpływu na decyzję państw członkowskich w sprawie stosowania transferów statystycznych, wspólnych projektów lub wspólnych systemów wsparcia, pozwalających osiągnąć wyznaczone cele, nie ma też wpływu na obliczanie końcowego zużycia brutto energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z art. ~~5~~ 7.

~~3. Jakikolwiek wykorzystanie gwarancji pochodzenia następuje w ciągu dwunastu miesięcy od wyprodukowania odpowiadającej jej jednostki energii. Po wykorzystaniu gwarancja pochodzenia zostaje unieważniona.~~

↓ nowy

3. Do celów ust. 1 gwarancje pochodzenia są ważne w odniesieniu do roku kalendarzowego, w którym wytworzona została dana jednostka energii. Sześć miesięcy od zakończenia każdego roku kalendarzowego państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie gwarancje pochodzenia z poprzedniego roku kalendarzowego, które nie zostały anulowane, utraciły ważność. Nieważne gwarancje pochodzenia państwa członkowskie uwzględniają do celów wyliczenia koszyka pozostałej energii.

4. Do celów ujawniania informacji, o którym mowa w ust. 8 i 13, państwa członkowskie zapewniają aby gwarancje pochodzenia zostały anulowane przez przedsiębiorstwa energetyczne do dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, w odniesieniu do którego gwarancje zostały wydane.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

~~45~~ 45. Państwa członkowskie lub wyznaczone właściwe organy nadzorują wystawianie, przenoszenie i unieważnianie gwarancji pochodzenia. Wyznaczone właściwe organy nadzorują nienakładające się na siebie jednostki geograficzne i są niezależne od działalności w zakresie wytwarzania, obrotu i dostaw.

~~56~~ 56. Państwa członkowskie lub wyznaczone właściwe organy ustanawiają odpowiednie mechanizmy mające zapewnić wydawanie, przekazywanie i unieważnianie gwarancji pochodzenia oraz dokładność, wiarygodność i zabezpieczenie przed nadużyciami tych gwarancji. ⇒ Państwa członkowskie i wyznaczone właściwe organy dokładają starań, aby wymogi, które nakładają, były zgodne z normą CEN - EN 16325. ⇐

~~67~~ 67. Gwarancja pochodzenia określa co najmniej:

- a) źródło energii, z którego energia została wytworzona oraz daty rozpoczęcia i zakończenia jej wytwarzania;
- b) czy dotyczy ona:
 - (i) energii elektrycznej; ~~lub~~ ☒ czy ☒

↓ nowy

(ii) gazu, czy

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

(~~iii~~) energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia;

c) tożsamość, lokalizację, rodzaj i moc instalacji, w której wyprodukowano energię;

d) ~~to, czy i w jakim stopniu~~ instalacja korzystała ze wsparcia inwestycyjnego; ☒ i ☒ czy ~~i w jakim stopniu~~ jednostka energii korzystała w jakikolwiek inny sposób z krajowego systemu wsparcia oraz rodzaj systemu wsparcia;

e) datę oddania instalacji do eksploatacji; oraz

f) datę wydania, kraj ~~wydawcy~~ ☒ wydania ☒ oraz niepowtarzalny numer identyfikacyjny.

↓ nowy

W gwarancjach pochodzenia z małych instalacji można podawać uproszczone informacje.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

⇒ nowy

~~87.~~ W przypadku gdy dostawca energii elektrycznej ma obowiązek udowodnić udział lub ilość energii ze źródeł odnawialnych w jego koszyku energetycznym do celów art. 3 ~~ust. 69~~ dyrektywy ~~2003/54/WE~~ 2009/72/WE ~~może~~ ⇒ robi ⇐ to ~~zrobię~~, posługując się gwarancjami pochodzenia. ⇒ Podobnie gwarancje pochodzenia utworzone na podstawie art. 14 ust. 10 dyrektywy 2012/27/WE wykorzystuje się jako dowód ilości energii wytworzonej przez wysokosprawne układy kogeneracyjne, w przypadku gdy taki dowód jest wymagany. Państwa członkowskie zapewniają pełne uwzględnienie strat przesyłowych, gdy gwarancje pochodzenia wykorzystuje się do wykazania zużycia energii ze źródeł odnawialnych lub energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji. ⇐

~~8. Ilość energii ze źródeł odnawialnych odpowiadająca gwarancjom pochodzenia przekazanym przez dostawcę energii elektrycznej na rzecz strony trzeciej jest odejmowana od wielkości udziału energii ze źródeł odnawialnych w jego koszyku energetycznym, do celów art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE.~~

9. Państwa członkowskie uznają gwarancje pochodzenia wydane przez inne państwa członkowskie zgodnie z niniejszą dyrektywą wyłącznie w charakterze poświadczenia elementów, o których mowa w ust. 1 i ust. ~~67~~ lit. (a)–(f). Państwo członkowskie może odmówić uznania gwarancji pochodzenia wyłącznie wtedy, gdy ma uzasadnione wątpliwości co do jej dokładności, wiarygodności lub autentyczności. Dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o odmowie uznania gwarancji, podając jej powody.

10. Jeżeli Komisja uzna, że odmowa uznania gwarancji pochodzenia jest nieuzasadniona, może przyjąć decyzję zobowiązującą państwo członkowskie do uznania gwarancji pochodzenia.

↓ nowy

11. Państwa członkowskie nie uznają gwarancji pochodzenia wydanych przez państwo trzecie, z wyjątkiem przypadków gdy Komisja podpisała z tym państwem trzecim umowę w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia wydanych w Unii i kompatybilnych systemów gwarancji pochodzenia utworzonych w tym państwie, w przypadku gdy prowadzony jest bezpośredni przywóz lub wywóz energii. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu wprowadzenia w życie tych umów.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

~~11~~12. Państwo członkowskie może wprowadzić, w zgodzie z prawem ~~Unii~~ ~~Wspólnoty~~, obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria dotyczące używania gwarancji pochodzenia, stosując się do zobowiązań ustanowionych w art. 3 ust. ~~69~~ dyrektywy ~~2003/54/WE~~ ~~2009/72/WE~~.

~~12~~13. W przypadku gdy dostawcy energii sprzedają ~~konsumentom~~ odbiorcom energię ze źródeł odnawialnych ~~⇒ lub pochodzącą z wysokosprawnej kogeneracji~~ ~~⇐~~, informując przy tym o korzyściach ekologicznych lub innych rodzajach korzyści płynących ze stosowania energii ze źródeł odnawialnych ~~⇒ lub z wysokosprawnej kogeneracji~~, ~~⇐~~ państwa członkowskie ~~mogą nałożyć~~ ~~⇒ nakładają~~ ~~⇐~~ na dostawców energii obowiązek ~~udostępniania w skróconej formie informacji na temat~~ ~~⇒ stosowania gwarancji pochodzenia w związku z ujawnianiem~~ ~~⇐~~ ilości lub udziału procentowego energii ze źródeł odnawialnych ~~⇒ lub z wysokosprawnej kogeneracji~~ ~~⇐~~, ~~która pochodzi z instalacji lub na temat zwiększonej mocy, która została wprowadzona po dniu 25 czerwca 2009.~~

↓ nowy

14. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 zawierającego zasady wykonywania uprawnień w celu monitorowania funkcjonowania systemu określonego w niniejszym artykule.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~16~~20 *Dostęp do sieci i ich działanie*

~~1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki, mające na celu stworzenie infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej sieci elektroenergetycznej, inteligentnych sieci, obiektów magazynowania oraz systemu elektroenergetycznego, aby zagwarantować bezpieczne działanie systemu elektroenergetycznego podczas przystosowania go do dalszego rozwoju wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym również połączeń wzajemnych między państwami członkowskimi oraz między państwami~~

~~członkowskimi a państwami trzecimi. Państwa członkowskie podejmują również odpowiednie kroki, aby przyspieszyć procedury autoryzacji infrastruktury sieciowej oraz skoordynować zatwierdzanie infrastruktury sieciowej z procedurami administracyjnymi i procedurami planowania.~~

~~2. Z zastrzeżeniem wymogów odnoszących się do zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci, na podstawie przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów, zdefiniowanych przez właściwe organy krajowe:~~

~~a) państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji na ich terytorium gwarantują przesył i dystrybucję energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii;~~

~~b) państwa członkowskie zapewniają również priorytetowy dostęp lub gwarantowany dostęp do systemu sieciowego dla energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii;~~

~~c) państwa członkowskie zapewniają, że o ile pozwala na to bezpieczna eksploatacja krajowego systemu elektroenergetycznego i w oparciu o przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria, przy wyborze instalacji wytwarzających energię elektryczną, operatorzy systemów przesyłowych przyznają pierwszeństwo instalacjom wykorzystującym odnawialne źródła energii. Państwa członkowskie zapewniają, by zostały przyjęte odpowiednie środki operacyjne dotyczące sieci i rynku, które zminimalizują ograniczenie energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii. Jeżeli przyjmowane są ważne środki, które ograniczą występowanie energii z odnawialnych źródeł energii, aby zagwarantować bezpieczeństwo krajowego systemu energii elektrycznej oraz bezpieczeństwo dostaw energii, państwa członkowskie zapewniają, by odpowiedzialni operatorzy systemów zgłaszali właściwym organom regulacyjnym zastosowanie tych środków i wskazywali działania naprawcze, które zamierzają podjąć w celu zapobiegania nieodpowiednim ograniczeniom.~~

~~3. Państwa członkowskie wymagają od operatorów systemów przesyłowych i systemów dystrybucji stworzenia i podania do publicznej wiadomości standardowych zasad odnoszących się do ponoszenia i podziału kosztów dostosowań technicznych, takich jak przyłączenia do sieci czy wzmocnienia sieci, poprawa funkcjonowania sieci oraz zasady niedyskryminacyjnego wdrażania kodów sieci, koniecznych w celu włączenia nowych producentów dostarczających energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii do wzajemnej sieci.~~

~~Zasady te opierają się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich kosztów i korzyści związanych z przyłączeniem tych producentów do sieci oraz szczególnych okoliczności, w przypadku producentów w regionach peryferyjnych oraz o niskiej gęstości zaludnienia. Zasady te mogą przewidywać różne rodzaje przyłączeń.~~

~~4. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą wymagać od operatorów systemów przesyłowych i systemów dystrybucji pokrycia w całości lub w części kosztów, o których mowa w ust. 3. Państwa członkowskie dokonują przeglądu i podejmują niezbędne środki w celu usprawnienia ram i przepisów dotyczących ponoszenia i podziału kosztów, o~~

~~których mowa w ust. 3, do dnia 30 czerwca 2011 r. i co dwa lata po tej dacie w celu zapewnienia integracji nowych producentów, zgodnie z brzmieniem tego ustępu.~~

~~5. Państwa członkowskie wymagają od operatorów systemów przesyłowych i systemów dystrybucji przedstawienia nowym producentom energii ze źródeł odnawialnych pragnącym przyłączyć się do systemu wymaganych wyczerpujących i niezbędnych informacji, w tym:~~

~~a) wyczerpującej i szczegółowej oceny kosztów związanych z przyłączeniem;~~

~~b) rozsądnego i precyzyjnego harmonogramu przyjęcia i rozpatrzenia wniosku o przyłączenie do sieci;~~

~~c) rozsądnego orientacyjnego harmonogramu każdego proponowanego przyłączenia do sieci.~~

~~Państwa członkowskie mogą zezwolić producentom energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, pragnącym przyłączyć się do sieci, na ogłoszenie przetargu na roboty przyłączeniowe.~~

~~6. Podział kosztów, o którym mowa w ust. 3, egzekwuje się za pomocą mechanizmu opartego na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach, uwzględniając korzyści, jakie odnoszą z przyłączenia pierwsi i kolejno przyłączani producenci, jak również operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji.~~

~~7. Państwa członkowskie zapewniają, że obciążanie taryfami przesyłowymi i dystrybucyjnymi nie dyskryminuje energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w szczególności energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w regionach peryferyjnych, takich jak regiony wyspiarskie i regiony o niskiej gęstości zaludnienia. Państwa członkowskie zapewniają, że przy ustalaniu taryf przesyłowych i dystrybucyjnych nie dochodzi do dyskryminacji gazu z odnawialnych źródeł energii.~~

~~8. Państwa członkowskie zapewniają, że taryfy nakładane przez operatorów systemów przesyłowych i systemów dystrybucji za przesył i dystrybucję energii elektrycznej z elektrowni wykorzystujących odnawialne źródła energii odpowiadają korzyściom finansowym płynącym z przyłączenia takich elektrowni do sieci. Korzyści takie mogą płynąć z bezpośredniego wykorzystania sieci niskonapięciowej.~~

91. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie oceniają konieczność rozszerzenia istniejącej infrastruktury sieci gazowniczej, aby ułatwić integrację gazu z odnawialnych źródeł energii.

102. W odpowiednich przypadkach państwa członkowskie nakładają na operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych na swoim terytorium obowiązek publikowania przepisów technicznych zgodnie z art. 6 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego~~⁴⁸, w szczególności w odniesieniu do zasad przyłączania do sieci, które obejmują wymagania dotyczące jakości, nawaniania i ciśnienia gazu. Państwa członkowskie nakładają również na operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych obowiązek publikacji taryf

⁴⁸ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 57).

przylączyeniowych za przyłączanie odnawialnych źródeł gazu w oparciu o przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria.

~~113. W sporządzonych przez siebie krajowych planach działania w zakresie energii odnawialnych państwa członkowskie dokonują oceny konieczności budowy nowej infrastruktury systemu lokalnego ogrzewania i chłodzenia produkowanego z odnawialnych źródeł energii w celu osiągnięcia krajowego celu na rok 2020, o którym mowa w art. 3 ust. 1. W zależności od tej oceny, włączonej do zintegrowanych planów krajowych w zakresie energii i klimatu na podstawie załącznika I do rozporządzenia [w sprawie zarządzania] i dotyczącej konieczności budowy nowej infrastruktury na potrzeby systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia wykorzystującego odnawialne źródła energii w celu osiągnięcia celu unijnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie podejmują, w stosownych przypadkach, kroki na rzecz rozbudowy lokalnej infrastruktury ogrzewania w celu dostosowania się do rozwoju produkcji systemu lokalnego energii do ogrzewania i chłodzenia z wielkich instalacji wykorzystujących biomasę, energię słoneczną ciepłą i geotermalną.~~

↓ nowy

Artykuł 21

Prosumenci energii ze źródeł odnawialnych

1. Państwa członkowskie gwarantują, że prosumenci energii ze źródeł odnawialnych, działający samodzielnie lub za pośrednictwem koncentratorów:

a) mają prawo zużywać energię odnawialną na własne potrzeby i sprzedawać, w tym także w drodze umów zakupu energii elektrycznej, nadwyżki produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych bez obciążenia nieproporcjonalnymi procedurami i opłatami nieodzwierciedlającymi kosztów.

b) zachowują swoje prawa jako konsumenci;

c) nie są uznawani za dostawców energii w rozumieniu prawa unijnego lub krajowego w odniesieniu do energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wprowadzanej przez nich do sieci w ilości nieprzekraczającej rocznie 10 MWh w przypadku gospodarstw domowych i 500 MWh w przypadku osób prawnych oraz

d) za wytworzoną przez siebie energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, którą wprowadzają do sieci, otrzymują wynagrodzenie odpowiadające rynkowej wartości wprowadzanej do sieci energii elektrycznej.

Państwa członkowskie mogą ustalić próg wyższy niż określony w lit. c).

2. Państwa członkowskie gwarantują, że prosumenci energii ze źródeł odnawialnych zamieszkujący ten sam budynek wielorodzinny lub zajmujący ten sam lokal handlowy lub dzielony lokal usługowy bądź zamknięty system dystrybucyjny mają prawo wspólnie prowadzić prosumpcję energii odnawialnej w taki sam sposób jak indywidualny prosument energii ze źródeł odnawialnych. W takim przypadku próg ustalony w ust. 1 lit. c) ma zastosowanie do każdego zainteresowanego prosumenta energii ze źródeł odnawialnych.

3. Instalacją prosumenta energii ze źródeł odnawialnych może zarządzać strona trzecia, jeżeli chodzi o instalację, eksploatację, w tym pomiary, oraz konserwację.

Artykuł 22

Lokalne społeczności energetyczne działające w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

1. Państwa członkowskie zapewniają społecznościom energetycznym prawo do wytwarzania, zużywania, magazynowania i sprzedaży energii ze źródeł odnawialnych, w tym w drodze umów zakupu energii elektrycznej, bez obciążenia ich nieproporcjonalnymi procedurami i opłatami nieodzwierciedlającymi kosztów.

Do celów niniejszej dyrektywy społecznością energetyczną działającą w zakresie energii odnawialnej jest MŚP lub organizacja non-profit, których udziałowcy lub członkowie współpracują w zakresie wytwarzania, dystrybucji, magazynowania lub dostaw energii ze źródeł odnawialnych i która spełnia co najmniej cztery z następujących kryteriów:

- a) udziałowcy lub członkowie są osobami fizycznymi, organami lokalnymi, w tym gminnymi, lub MŚP działającymi w dziedzinie energii odnawialnej;
- b) co najmniej 51 % udziałowców lub członków posiadających prawa głosu w danej jednostce jest osobami fizycznymi;
- c) co najmniej 51 % udziałów i praw uczestnictwa w jednostce jest własnością członków lokalnych, tj. przedstawicieli lokalnych interesów publicznych lub prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych bądź obywateli bezpośrednio zainteresowanych działalnością społeczności i jej skutkami;
- d) co najmniej 51 % miejsc w zarządzie lub organach zarządzających jednostki jest zarezerwowane dla członków lokalnych, tj. przedstawicieli lokalnych interesów publicznych lub prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych bądź obywateli bezpośrednio zainteresowanych działalnością społeczności i jej skutkami;
- e) w ciągu poprzednich 5 lat społeczność zainstalowała średnio rocznie nie więcej niż 18 MW mocy ze źródeł odnawialnych na potrzeby energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia oraz transportu.

2. Nie naruszając zasad pomocy państwa, przy projektowaniu systemów wsparcia państwa członkowskie uwzględniają specyfikę społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej.

Artykuł 23

Zwiększanie roli energii ze źródeł odnawialnych w instalacjach grzewczych i chłodniczych

1. W celu ułatwienia upowszechnienia energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ciepłowniczym i chłodniczym każde państwo członkowskie dąży do podnoszenia o co najmniej 1 punkt procentowy (pp) rocznie udziału dostaw energii odnawialnej do instalacji grzewczych i chłodniczych, wyrażonego jako krajowy udział w zużyciu energii końcowej i obliczonego według metodyki opisanej w art. 7.

2. Państwa członkowskie mogą opracować i ogłosić, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, wykaz środków i podmiotów wykonawczych, takich jak dostawcy paliw, które przyczynią się do wzrostu, o którym mowa w ust. 1.

3. Wzrost, o którym mowa w ust. 1, można osiągnąć, stosując jeden lub więcej następujących wariantów:

a) fizyczne wprowadzanie energii odnawialnej do energii i paliw energetycznych dostarczanych na potrzeby ogrzewania i chłodzenia;

b) bezpośrednie środki ograniczające zużycie paliw kopalnych, takie jak instalacja wysokosprawnych systemów ogrzewania i chłodzenia w budynkach lub wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych w przemysłowych procesach grzewczych i chłodniczych;

c) pośrednie środki ograniczające zużycie paliw kopalnych objęte zbywalnymi certyfikatami potwierdzającymi przestrzeganie zobowiązania poprzez wspieranie pośrednich środków ograniczających przez inny podmiot gospodarczy, taki jak niezależny instalator technologii odnawialnych lub przedsiębiorstwo usług energetycznych (ESCO) świadczące usługi w zakresie instalacji wykorzystujących energię odnawialną.

4. Państwa członkowskie mogą korzystać z utrwalonych struktur w ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 7 dyrektywy 2012/27/UE, w celu wdrażania i monitorowania środków, o których mowa w ust. 2.

5. Podmioty wyznaczone na podstawie ust. 2 wnoszą wymierny i możliwy do zweryfikowania wkład i składają co roku, począwszy od dnia 30 czerwca 2021 r., organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania dotyczące:

a) całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;

b) całkowitej ilości energii odnawialnej dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia;

c) udziału energii odnawialnej w całkowitej ilości energii dostarczonej do celów ogrzewania i chłodzenia; oraz

d) rodzaju odnawialnego źródła energii.

6. Państwa członkowskie zapewniają weryfikację sprawozdań, o których mowa w ust. 5, przez wyznaczony właściwy organ.

Artykuł 24

System lokalnego ogrzewania i chłodzenia

1. Państwa członkowskie wymagają aby operatorzy systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia podawali konsumentom końcowym informacje na temat efektywności energetycznej i udziału energii odnawialnej w ich systemach. Takie informacje muszą być zgodne z normami stosowanymi na podstawie dyrektywy 2010/31/UE.

2. Państwa członkowskie ustanawiają niezbędne środki umożliwiające odbiorcom tych systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia, które nie są „efektywnymi systemami

ciepłowniczymi i chłodniczymi” w rozumieniu art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE, odłączenie się od systemu w celu samodzielnego wytwarzania ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii lub do zmiany dostawcy energii cieplnej lub chłodniczej, który ma dostęp do systemu, o którym mowa w ust. 4.

3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć prawo do odłączenia się lub zmiany dostawcy do odbiorców, którzy mogą udowodnić, że planowane alternatywne rozwiązanie w zakresie ogrzewania lub chłodzenia przyniesie znaczącą poprawę efektywności energetycznej. Ocena efektywności energetycznej alternatywnego rozwiązania może opierać się na świadectwie charakterystyki energetycznej według definicji zawartej w dyrektywie 2010/31/UE.

4. Państwa członkowskie ustanawiają niezbędne środki zapewniające niedyskryminacyjny dostęp do systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia w przypadku ciepła lub chłodu wytwarzanego z odnawialnych źródeł energii oraz w przypadku ciepła lub chłodu odpadowego. Niedyskryminacyjny dostęp umożliwia bezpośrednie dostarczanie energii cieplnej lub chłodniczej z takich źródeł do odbiorców podłączonych do systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia przez dostawców innych niż operator systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia.

5. Operator systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia może odmówić dostępu do dostawców w przypadku gdy system nie ma wystarczającej przepustowości ze względu na inne dostawy ciepła lub chłodu, ciepła lub chłodu z odnawialnych źródeł energii bądź ciepła lub chłodu produkowanego przez wysokosprawne układy kogeneracyjne. Państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku takiej odmowy operator systemu lokalnego ogrzewania lub chłodzenia przedstawił właściwemu organowi, o którym mowa w ust. 9, stosowne informacje o środkach, jakie byłyby konieczne do usprawnienia systemu.

6. Nowe systemy lokalnego ogrzewania lub chłodzenia mogą, na wniosek, zostać zwolnione ze stosowania ust. 4 na określony czas. Właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie takiego zwolnienia w każdym przypadku z osobna. Zwolnienie jest przyznawane wyłącznie w sytuacji, gdy nowy system lokalnego ogrzewania lub chłodzenia jest „efektywnym systemem ciepłowniczym i chłodniczym” w rozumieniu art. 2 pkt 41 dyrektywy 2012/27/UE i wykorzystuje swój potencjał pod względem odnawialnych źródeł energii oraz ciepła i chłodu odpadowego, określony w ramach kompleksowej analizy przeprowadzonej na podstawie art. 14 dyrektywy 2012/27/UE.

7. Prawo do odłączenia się lub zmiany dostawcy mogą stosować odbiorcy indywidualni, wspólne przedsiębiorstwa utworzone przez odbiorców lub strony działające w imieniu odbiorców. W przypadku budynków wielorodzinnych takie odłączenie można przeprowadzić wyłącznie na poziomie całego budynku.

8. Państwa członkowskie wymagają od operatorów systemu dystrybucji energii elektrycznej, aby co najmniej co dwa lata oceniali, we współpracy z operatorami systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia na odpowiednim obszarze, potencjał systemów lokalnego ogrzewania lub chłodzenia pod względem zapewnienia usługi bilansującej i innych usług systemowych, w tym odpowiedzi odbioru i magazynowania nadwyżek energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych oraz aby oceniali, czy wykorzystanie zidentyfikowanego potencjału byłoby bardziej efektywne pod względem zasobów i kosztów niż rozwiązania alternatywne.

9. Państwa członkowskie wyznaczają jeden lub kilka niezależnych organów, które mają zapewnić jasne określenie i egzekwowanie praw konsumentów oraz zasad eksploatacji systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 25

Zwiększanie roli energii odnawialnej w sektorze transportu

1. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie wymagają od dostawców paliw włączania minimalnego udziału energii z zaawansowanych biopaliw i innych biopaliw oraz biogazu produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, z odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego, z paliw kopalnych na bazie odpadów i z energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do ogólnej ilości paliw transportowych, które dostarczają do zużycia lub wykorzystania na rynku w ciągu roku kalendarzowego.

Ten minimalny udział wynosi co najmniej 1,5 % w 2021 r. i wzrośnie do co najmniej 6,8 % w 2030 r. zgodnie z kursem wyznaczonym w części B załącznika X. W ramach tego całkowitego udziału udział zaawansowanych biopaliw i biogazu produkowanych z surowców wymienionych w części A załącznika IX wynosi co najmniej 0,5 % w odniesieniu do paliw transportowych dostarczanych w celu zużycia lub wykorzystania na rynku od dnia 1 stycznia 2021 r., a do 2030 r. wzrośnie do co najmniej 3,6 % zgodnie z kursem wyznaczonym w części C załącznika X.

Od dnia 1 stycznia 2021 r. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikające ze stosowania zaawansowanych biopaliw i innych biopaliw oraz biogazu produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX wynosi co najmniej 70 %.

Do celów wyliczenia udziałów, o których mowa w akapicie drugim, zastosowanie mają następujące przepisy:

a) do obliczenia mianownika, tj. wartości energetycznej paliw w transporcie drogowym i kolejowym dostarczanych do celów zużycia lub wykorzystania na rynku, uwzględnia się: benzynę, olej napędowy, gaz ziemny, biopaliwa, biogaz, odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego, paliwa kopalne na bazie odpadów oraz energię elektryczną;

b) do obliczenia licznika, tj. wartości energetycznej zaawansowanych biopaliw i innych biopaliw oraz biogazu produkowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, uwzględnia się: odnawialne ciekłe i gazowe paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego, paliwa kopalne na bazie odpadów dostarczane do wszystkich sektorów transportu, oraz energię elektryczną ze źródeł odnawialnych dostarczaną do pojazdów drogowych.

Do celów obliczenia licznika wkład biopaliw i biogazu produkowanych z surowców wymienionych w części B załącznika IX zostaje ograniczony do 1,7 % wartości energetycznej paliw transportowych dostarczanych do celów zużycia lub wykorzystania na rynku, a za wkład paliw dostarczanych w sektorach lotniczym i morskim uznaje się ich wartość energetyczną pomnożoną przez 1,2.

c) do celów obliczenia zarówno licznika, jak i mianownika należy stosować wartości dotyczące wartości energetycznej paliw transportowych określone w załączniku III. W celu

określenia wartości energetycznej paliw transportowych niewymienionych w załączniku III państwa członkowskie stosują odpowiednie normy europejskich organizacji normalizacyjnych dotyczące ustalania wartości opałowych paliw. W przypadku gdy nie przyjęto w tym celu norm europejskich organizacji normalizacyjnych stosuje się odpowiednie normy ISO.

2. Na potrzeby stosowania ust. 1 państwa członkowskie tworzą system umożliwiający dostawcom paliwa przenoszenie obowiązku określonego w ust. 1 na innych dostawców paliw i wymagający dokumentowania wszelkich przypadków takiego przeniesienia w krajowych bazach danych, o których mowa w ust. 4.

3. W celu ustalenia udziału energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na potrzeby ust. 1 można zastosować średni udział energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w Unii albo udział energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w państwie członkowskim, w którym dostarczana jest energia elektryczna, według pomiarów z dwóch lat poprzedzających rok, którego dotyczy obliczenie. W obu przypadkach anuluje się równoważną ilość gwarancji pochodzenia wydanych na podstawie art. 19.

Udział energii odnawialnej w ciekłych i gazowych paliwach transportowych jest ustalany na podstawie udziału energii odnawialnej w całkowitym poborze energii wykorzystywanej do produkcji paliwa.

Do celów niniejszego ustępu zastosowanie mają następujące warunki:

a) jeżeli energia elektryczna jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego bezpośrednio albo do wytwarzania produktów pośrednich, w celu ustalenia udziału energii odnawialnej można wykorzystać średni udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w Unii albo udział energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w państwie produkcji, według pomiarów z dwóch lat poprzedzających rok, którego dotyczy obliczenie. W obu przypadkach anuluje się równoważną ilość gwarancji pochodzenia wydanych na podstawie art. 19.

Energia elektryczna uzyskana z bezpośredniego podłączenia do instalacji wytwarzającej energię odnawialną, która (i) rozpoczyna działanie później niż instalacja produkująca odnawialne ciekłe lub gazowe paliwo transportowe pochodzenia niebiologicznego lub w tej samej chwili oraz (ii) nie jest podłączona do sieci, może być jednak w całości zaliczana jako odnawialna energia elektryczna do celów produkcji tego odnawialnego ciekłego lub gazowego paliwa transportowego pochodzenia niebiologicznego;

b) jeżeli biomasa jest przetwarzana we wspólnym procesie z paliwami kopalnymi, ilość biopaliwa w produkcji ustala się, stosując odpowiednie współczynniki przeliczeniowe do ilości wprowadzonej biomasy. Jeżeli w procesie tym powstaje więcej niż jeden produkt, uznaje się, że wszystkie produkty pochodzące z procesu zawierają ten sam udział biopaliw. Te same zasady mają zastosowanie do celów art. 27 ust. 1.

4. Państwa członkowskie tworzą bazy danych umożliwiające śledzenie paliw transportowych, które kwalifikują się, by zaliczyć je do licznika określonego w ust. 1 lit. b), i wymagają, aby odpowiednie podmioty gospodarcze wprowadzały do nich informacje o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach tych paliw pod względem zrównoważonego rozwoju, w tym o emisjach gazów cieplarnianych w całym cyklu życia tych paliw, począwszy od miejsca produkcji do dostawcy wprowadzającego paliwa do obrotu.

Baza danych musi zawierać informacje dotyczące wymogów nałożonych na dostawców paliw określonych w ust. 1 i o tym, w jakim stopniu wymogi są przestrzegane.

Krajowe bazy danych są wzajemnie powiązane, aby można było śledzić transakcje paliwowe między państwami członkowskimi. Komisja, aby zapewnić kompatybilność krajowych baz danych, ustala specyfikacje techniczne dotyczące ich treści i zastosowania za pomocą aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31.

5. Państwa członkowskie składają sprawozdania dotyczące zagregowanych informacji pochodzących z krajowych baz danych, w tym dotyczące emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw, na podstawie załącznika VII do rozporządzenia [w sprawie zarządzania].

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 32 w celu doprecyzowania metodyki, o której mowa w ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu, służącej ustaleniu udziału biopaliwa będącego produktem przetwarzania biomasy i paliw kopalnych we wspólnym procesie, oraz w celu doprecyzowania metodyki oceny ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, uzyskanego dzięki odnawialnym ciekłym i gazowym paliwom transportowym pochodzenia niebiologicznego oraz paliwom kopalnym na bazie odpadów, a także w celu ustalenia minimalnego obniżenia emisji gazów cieplarnianych wymaganego w przypadku tych paliw na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu.

7. Do dnia 31 grudnia 2025 r., w kontekście odbywającej się co dwa lata oceny postępów dokonanych na podstawie rozporządzenia [w sprawie zarządzania], Komisja ocenia, czy obowiązek określony w ust. 1 służy skutecznemu pobudzeniu innowacji i sprzyja obniżaniu emisji gazów cieplarnianych oraz czy mające zastosowanie wymogi w zakresie obniżania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biogazu są odpowiednie. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia propozycję modyfikacji obowiązku określonego w ust. 1.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~17~~26

Kryteria zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇐ w odniesieniu do biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐

1. ~~Niezależnie od tego, czy surowce były uprawiane na terenie Wspólnoty czy poza jej terytorium, Energię z biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ uwzględnia się do celów, o których mowa w lit. a), b) i c) ~~☒~~ niniejszego ustępu ~~☒~~, tylko wtedy, gdy spełniają one kryteria zrównoważonego rozwoju określone w ust. 2–6 ⇒ oraz kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 7 ⇐ niniejszego artykułu:~~

a) ~~kontrola zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy w odniesieniu do celów krajowych;~~ ⇒ wkład w realizację unijnego celu i w udział energii odnawialnej w państwach członkowskich; ⇐

b) kontrola spełnienia obowiązku stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⇒, w tym obowiązków określonych w art. 23 i 25 ⇐;

c) kwalifikowalność do wsparcia finansowego wykorzystania biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐.

Aby jednak biopaliwa, ~~z~~ biopłyny $\Rightarrow$ i paliwa z biomasy $\Leftarrow$ wyprodukowane z odpadów lub pozostałości innych niż odpady lub pozostałości rolnicze, akwakultury i leśne były uwzględniane do celów, o których mowa w lit. a), b) i c) $\boxtimes$ niniejszego ustępu $\boxtimes$, muszą spełniać jedynie kryteria $\Rightarrow$ ograniczania emisji gazów cieplarnianych $\Leftarrow$ ~~zrównoważonego rozwoju~~, o których mowa w ust. ~~27~~ niniejszego artykułu. $\Rightarrow$ Przepis ten stosuje się również do odpadów i pozostałości, które, zanim zostaną przetworzone w biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy, najpierw są przetwarzane w produkt. $\Leftarrow$

$\Downarrow$ nowy

Paliwa z biomasy muszą spełniać kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 2–7 wyłącznie w przypadku, gdy są stosowane w instalacjach wytwarzających energię elektryczną, energię cieplną lub chłodniczą bądź paliwa, o mocy w paliwie co najmniej 20 MW w przypadku stałych paliw z biomasy lub o mocy elektrycznej co najmniej 0,5 MW w przypadku gazowych paliw z biomasy. Państwa członkowskie mogą stosować kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do instalacji o niższej mocy w paliwie.

Kryteria dotyczące zrównoważonego rozwoju określone w ust. 2–6 oraz kryteria dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w ust. 7 mają zastosowanie bez względu na geograficzne pochodzenie biomasy.

$\Downarrow$ 2009/28/WE Article 17
(dostosowany)
 $\Rightarrow$ nowy

~~32.~~ Biopaliwa, ~~z~~ biopłyny $\Rightarrow$ i paliwa z biomasy produkowane z biomasy rolniczej $\Leftarrow$ uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, czyli terenów, które w styczniu 2008 r. lub później posiadały następujący status, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal:

a) lasy pierwotne i inne zalesione grunty, czyli lasy i inne zalesione grunty z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone;

b) obszary wyznaczone:

(i) do celów ochrony przyrody na mocy prawa lub przez właściwy organ; lub

(ii) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, uznawanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody, pod warunkiem uznania ich zgodnie z art. ~~1827~~ ust. 4 akapit ~~pierwszy~~~~druży~~,

chyba że przedstawiono dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody;

c) obszary trawiaste o wysokiej bioróżnorodności $\Rightarrow$ o powierzchni powyżej jednego hektara $\Leftarrow$, czyli:

(i) naturalne, czyli obszary trawiaste, które pozostaną obszarami trawiastymi, jeśli nie dojdzie do interwencji człowieka i które zachowują naturalny skład gatunkowy oraz cechy i procesy ekologiczne; lub

(ii) nienaturalne, czyli obszary trawiaste, które przestaną być obszarami trawiastymi w braku interwencji człowieka i które są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane ⇒ oraz zostały zidentyfikowane przez odpowiedni właściwy organ jako obszary o wysokiej bioróżnorodności ⇔ , chyba że udowodnione zostanie, iż zbiory surowców są konieczne, aby zachować ich status obszarów trawiastych ☒ o wysokiej bioróżnorodności ☒ .

↓ nowy

Komisja może ustalić kryteria w celu określenia, które obszary trawiaste zostaną objęte przepisami lit. c), za pomocą aktów wykonawczych przyjętych według procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 31 ust. 2.

↓ 2009/28/WE Article 17
(dostosowany)
⇒ nowy

~~4.3.~~ Biopaliwa, i biopłyny ⇒ i paliwa z biomasy produkowane z biomasy rolniczej ⇔ uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w pierwiastek węgla, czyli terenów, które styczeń 2008 r. posiadały jeden z następujących statusów, ale już go nie posiadają:

a) tereny podmokłe, czyli tereny pokryte lub nasączone wodą stale lub przez znaczną część roku;

b) obszary stale ☒ zalesione ☒ ~~zalesiane~~, czyli obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej pięciu metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30 %, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi in situ;

c) obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej pięciu metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10 % a 30 %, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi in situ, chyba że przedstawiono dowody, że obszar przed i po przekształceniu ma taką ilość pierwiastka węgla, że przy zastosowaniu metodologii określonej w części C załącznika V byłyby spełnione warunki określone w ust. ~~7.2~~ niniejszego artykułu.

Przepisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli w czasie pozyskania surowców teren posiadał ten sam status co w styczniu 2008 r.

~~5.4.~~ Biopaliwa, i biopłynów ⇒ i paliw z biomasy wyprodukowanych z biomasy rolniczej ⇔ uwzględnianych dla celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), nie wytwarza się z surowców pozyskanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008 r., ~~chyba że przedstawiono dowody, że przy uprawie i zbiorach tych surowców nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb.~~

5. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), spełniają następujące wymogi dotyczące zminimalizowania ryzyka użycia paliwa produkowanego z biomasy niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju:

a) państwo, w którym biomasa leśna została pozyskana, posiada krajowe lub regionalne przepisy obowiązujące w dziedzinie pozyskiwania biomasy, a także systemy monitorowania i egzekwowania przepisów, dzięki którym:

(i) pozyskiwanie odbywa się zgodnie z warunkami zezwolenia na pozyskiwanie, w prawnie wytyczonych granicach;

(ii) następuje regeneracja lasu na obszarach, z których pozyskiwano biomasę;

(iii) zapewniona jest ochrona obszarów o wysokiej wartości przyrodniczej, w tym terenów podmokłych i torfowisk;

(iv) wpływ pozyskiwania biomasy leśnej na jakość gleby i różnorodność biologiczną jest zminimalizowany; oraz

(v) pozyskiwanie nie przekracza długoterminowej zdolności produkcyjnej lasu;

b) jeżeli dowody, o których mowa w akapicie pierwszym, nie są dostępne, biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej są uwzględniane do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), o ile na poziomie gospodarstwa leśnego istnieją systemy zarządzania, dzięki którym:

(i) biomasa leśna została pozyskana na warunkach określonych w zezwoleniu na pozyskiwanie;

(ii) następuje regeneracja lasu na obszarach, z których pozyskiwano biomasę;

(iii) zapewniona jest identyfikacja i ochrona obszarów o wysokiej wartości przyrodniczej, w tym terenów podmokłych i torfowisk;

(iv) wpływ pozyskiwania biomasy leśnej na jakość gleby i różnorodność biologiczną jest zminimalizowany;

(v) pozyskiwanie nie przekracza długoterminowej zdolności produkcyjnej lasu.

6. Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej uwzględnia się do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), jeżeli państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej pochodzenia biomasy leśnej spełniają następujące wymogi dotyczące użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF):

(i) są stronami porozumienia paryskiego i je ratyfikowały;

(ii) wniosły ustalony na szczeblu krajowym wkład (NDC) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), obejmujący emisje i pochłanianie z rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów, dzięki czemu albo zmiany w zasobach węgla

powiązane z pozyskiwaniem biomasy są zaliczane na poczet zobowiązania danego państwa do redukcji lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zgodnego z NDC, albo istnieją krajowe lub regionalne przepisy, zgodne z art. 5 porozumienia paryskiego, mające zastosowanie w obszarze pozyskiwania w celu ochrony i zwiększenia zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla;

(iii) dysponują krajowym systemem zgłaszania emisji gazów cieplarnianych i ich pochłaniania z użytkowania gruntów, w tym leśnictwa i rolnictwa, spełniającym wymogi określone w decyzjach przyjętych na podstawie UNFCCC oraz porozumienia paryskiego;

Jeżeli dowody, o których mowa w akapicie pierwszym, nie są dostępne, biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej są uwzględniane do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), o ile na poziomie gospodarstwa leśnego istnieją systemy zarządzania, dzięki którym utrzymany jest poziom zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku w ekosystemach leśnych.

Komisja może ustalić dowody operacyjne do celów wykazania zgodności z wymogami określonymi w ust. 5 i 6 za pomocą aktów wykonawczych przyjmowanych w drodze procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 31 ust. 2.

Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja oceni na podstawie dostępnych danych, czy kryteria określone w ust. 5 i 6 skutecznie minimalizują ryzyko wykorzystania biomasy leśnej niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju i spełniają wymogi LULUCF. W stosownych przypadkach Komisja przedstawi propozycję modyfikacji wymogów określonych w ust. 5 i 6.

↓ 2009/28/WE

~~6. Surowce rolne uprawiane we Wspólnocie i wykorzystywane do produkcji biopaliw i biopłynów, uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), są uzyskiwane zgodnie z wymogami i normami określonymi w przepisach, o których mowa w pozycji „Środowisko naturalne” w części A w pkt 9 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników⁴⁹, a także zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w rozumieniu art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia.~~

↓ nowy

7. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy uwzględnionych dla celów, o których mowa w ust. 1, wynosi:

a) co najmniej 50 % w przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych w instalacjach działających w dniu 5 października 2015 r. lub wcześniej;

b) co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych w instalacjach uruchomionych po dniu 5 października 2015 r.;

⁴⁹ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

c) co najmniej 70 % w przypadku biopaliw i biopłynów produkowanych w instalacjach uruchomionych po dniu 1 stycznia 2021 r.;

d) co najmniej 80 % w przypadku energii elektrycznej, ciepłej i chłodniczej produkowanej z paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach uruchomionych po dniu 1 stycznia 2021 r. oraz 85 % w przypadku instalacji uruchomionych po dniu 1 stycznia 2026 r.

Instalację uznaje się za działającą od momentu rozpoczęcia fizycznej produkcji biopaliw lub biopłynów oraz energii elektrycznej, ciepłej i chłodniczej w przypadku paliw z biomasy.

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 5 lit. a)

⇒ nowy

~~2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów, uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 60 % w przypadku biopaliw i biopłynów wyprodukowanych w instalacjach, które rozpoczęły działalność po dniu 5 października 2015 r. Uznaje się, że instalacja „działa”, jeżeli prowadzona jest fizyczna produkcja biopaliw lub biopłynów.~~

~~W przypadku instalacji, które działały w dniu 5 października 2015 r. lub przed tą datą, do celów określonych w ust. 1 biopaliwa zapewniają ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 35 % do dnia 31 grudnia 2017 r. i o co najmniej 50 % od dnia 1 stycznia 2018 r.~~

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, które wynika z wykorzystania biopaliw i biopłynów ⇒ oraz paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach wytwarzających energię do ogrzewania, chłodzenia i energię elektryczną ⇐ oblicza się zgodnie z art. ~~19~~ 28 ust. 1.

↓ nowy

8. Energia elektryczna z paliw z biomasy produkowana w instalacjach o mocy w paliwie równej lub przekraczającej 20 MW jest uwzględniana do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), wyłącznie w sytuacji, gdy jest ona produkowana przy zastosowaniu technologii wysokosprawnej kogeneracji według definicji zawartej w art. 2 pkt 34 dyrektywy 2012/27/UE. Do celów ust. 1 lit. a) i b) niniejszy przepis ma zastosowanie tylko do instalacji uruchomionych po dniu [3 years from date of adoption of this Directive] r. Do celów ust. 1 lit. c) niniejszy przepis pozostaje bez uszczerbku dla wsparcia publicznego udzielanego w ramach programów zatwierdzonych do dnia [3 years after date of adoption of this Directive] r.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do energii elektrycznej z instalacji będących przedmiotem szczególnego powiadomienia przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, wynikającego z należycie uzasadnionego zagrożenia dla bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej. Po ocenie powiadomienia Komisja podejmuje decyzję z uwzględnieniem elementów w nim zawartych.

↓ 2009/28/WE

⇒ nowy

~~7. Co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania odnoszące się zarówno do państw trzecich, jak i do państw członkowskich będących ważnym źródłem biopaliw lub surowców na biopaliwa wykorzystywanych we Wspólnocie i dotyczące~~

krajowych środków podjętych w celu przestrzegania kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 2-5, oraz w celu ochrony gleby, wody i powietrza. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone w 2012 r.

Co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące wpływu zwiększonego popytu na biopaliwa na zrównoważony rozwój społeczny we Wspólnocie i w państwach trzecich, wpływu polityki wspólnotowej w zakresie biopaliw na dostępność żywności w przystępnych cenach, zwłaszcza dla ludzi żyjących w krajach rozwijających się, oraz ogólniejszych kwestii rozwojowych. Sprawozdania te dotyczą kwestii poszanowania praw do użytkowania gruntów. Sprawozdania określają zarówno w odniesieniu do państw trzecich, jak i państw członkowskich będących ważnym źródłem surowców do produkcji biopaliw wykorzystywanych we Wspólnocie, czy każda z następujących konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy została przez nie ratyfikowana i wdrożona:

~~konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej (nr 29);~~

~~konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych (nr 87);~~

~~konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości (nr 100);~~

~~konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (nr 111);~~

~~konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia (nr 138);~~

~~konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci (nr 182).~~

Sprawozdania te określają zarówno w odniesieniu do państw trzecich, jak i państw członkowskich będących ważnym źródłem surowców do produkcji biopaliw wykorzystywanych we Wspólnocie, czy dany kraj ratyfikował i wdrożył:

~~protokół kartageński o bezpieczeństwie biologicznym;~~

~~konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem.~~

Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone w 2012 r. Komisja w odpowiednich przypadkach proponuje działania naprawcze, zwłaszcza gdy występują czynniki świadczące o tym, że produkcja biopaliw ma znaczny wpływ na ceny żywności.

9. Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja przedkłada sprawozdanie na temat wymagań dotyczących systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych, z wyjątkiem biopaliw i biopłynów. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołączone są wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do innych zastosowań biomasy do celów energetycznych. Sprawozdanie to i zawarte w nim wnioski są oparte na najlepszych dostępnych dowodach naukowych, z uwzględnieniem najbardziej aktualnej sytuacji w zakresie procesów innowacyjnych. W przypadku gdy analiza przeprowadzona w tym celu wykaże, że zasadne byłoby wprowadzenie zmian w odniesieniu do biomasy leśnej metodologii obliczeniowej zawartej w załączniku V lub kryteriów zrównoważonego rozwoju

~~dotyczących ilości pierwiastka węgla i stosowanych do biopaliw i biopłynów, Komisja w odpowiednich przypadkach przedstawi jednocześnie wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w tych kwestiach.~~

8. 9. Dla celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), państwa członkowskie nie odmawiają uwzględnienia biopaliw i biopłynów uzyskanych zgodnie z niniejszym artykułem z innych powodów dotyczących zrównoważonego rozwoju.

↓ nowy

10. Do celów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), państwa członkowskie mogą wprowadzić dodatkowe wymogi w zakresie zrównoważonego rozwoju dla paliw z biomasy.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~18~~27

Weryfikacja zgodności biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ z kryteriami zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇐

1. W przypadku gdy biopaliwa, ~~i~~ biopłyny ⇒ i paliwa z biomasy ⇐ mają zostać uwzględnione dla celów, o których mowa w art. ⇒ 23 i 25 oraz w art. ⇐ ~~17~~26 ust. 1 lit. a), b) i c), państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇐, określonych w art. ~~26~~17 ust. 2–~~7~~5. W tym celu państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych stosowania systemu bilansu masy, który:

a) umożliwia mieszanie ⇒ – np. w kontenerze, w zakładzie przetwórczym lub logistycznym, w infrastrukturze lub obiekcie do przesyłu lub dystrybucji – ⇐ partii surowców lub biopaliw, ⇒ biopłynów i paliw z biomasy ⇐ o różnych właściwościach ☒ pod względem zrównoważonego rozwoju ☒ ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇐ ~~zrównoważenia~~;

↓ nowy

b) dopuszcza mieszanie partii surowców o różnej wartości energetycznej w celu dalszego przetworzenia, pod warunkiem że wielkość partii jest dostosowana do ich wartości energetycznej;

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

~~(b)~~c) wymaga, aby informacje na temat właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju ⇒ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇐, a także wielkości partii, o których mowa w lit. a), pozostały przypisane mieszance; oraz

~~(e)~~d) stanowi, że suma wszystkich partii wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca te same właściwości dotyczące zrównoważonego rozwoju i w takich

samych ilościach jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki ⇨ oraz zawiera wymóg, aby bilans ten został uzyskany w odpowiednim czasie ⇩ .

↓ nowy

2. W przypadku gdy partia jest przetwarzana, informacje o właściwościach partii pod względem zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych koryguje się i przypisuje produktowi według następujących zasad:

a) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje tylko jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, wielkość partii i powiązane wartości zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych koryguje się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych odzwierciedlających stosunek masy produktu przeznaczonego do produkcji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy do masy surowca wprowadzonego do procesu;

b) jeżeli w procesie przetwarzania partii surowca powstaje więcej niż jeden produkt, który jest przeznaczony do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy, do każdego produktu stosuje się oddzielny współczynnik przeliczeniowy i osobny bilans masowy.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇨ nowy

~~2. W 2010 i 2012 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat działania metody weryfikacji bilansu masy opisanej w ust. 1 oraz na temat możliwości dopuszczenia innych metod weryfikacji w odniesieniu do niektórych lub wszystkich rodzajów surowców, biopaliw lub biopłynów. W swojej ocenie Komisja bierze pod uwagę metody weryfikacji, w których informacja dotycząca poziomu zrównoważenia nie musi zostać fizycznie przypisana do danej partii lub mieszanki. Ocena bierze pod uwagę potrzebę zachowania integralności i skuteczności systemu weryfikacji przy jednoczesnym uniknięciu nadmiernych obciążeń dla przemysłu. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołączone są wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące użycia innych metod weryfikacji.~~

3. Państwa członkowskie podejmują środki, aby ☒ zagwarantować ☒ ~~zapewnić~~, że podmioty gospodarcze przedkładają wiarygodne informacje ⇨ dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych określonymi w art. 26 ust. 2–7 ⇩ i udostępniają państwom członkowskim, na ich wniosek, dane wykorzystane do opracowania tych informacji. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych zapewnienia odpowiedniego standardu niezależnego audytu przedłożonych informacji oraz dostarczenia dowodów dokonania tej czynności. ☒ W ramach ☒ ~~a~~ Audytu kontroluje ☒ się ☒ , czy systemy stosowane przez podmioty gospodarcze są dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami. Ocenia ☒ się ☒ również częstotliwość i ~~metodologię~~ ☒ metodykę ☒ pobierania próbek i solidność danych.

~~Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują w szczególności informacje dotyczące poszanowania kryteriów zrównoważonego rozwoju, ustanowionych w art. 17 ust. 2–5, odpowiednie i użyteczne informacje na temat środków podjętych w celu ochrony gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także odpowiednie i użyteczne~~

~~informacje na temat środków podjętych w celu uwzględnienia elementów, o których mowa w art. 17 ust. 7 akapit drugi.~~

~~Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, aby opracować wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach niniejszego ustępu. Komisja zapewnia w szczególności, by dostarczanie tych informacji nie stanowiło nadmiernego obciążenia administracyjnego dla podmiotów w ogóle, a w szczególności dla rolników małych oraz organizacji i spółdzielni producenckich.~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Obowiązki ustanowione w tym ustępie mają zastosowanie bez względu na to, czy biopaliwa₂ i biopłyny ⇒ i paliwa z biomasy ⇐ są produkowane w obrębie ☒ Unii ☒ Wspólnoty czy importowane.

Państwa członkowskie przekazują Komisji w zagregowanej formie informacje, o których mowa w ~~dwóch pierwszych~~ akapitach pierwszym niniejszego ustępu. Komisja publikuje te informacje w skróconej formie na ⇒ platformie sprawozdawczości elektronicznej ⇐ ~~platformie na rzecz przejrzystości~~, o której mowa w art. 24 ⇒ rozporządzenia [w sprawie zarządzania] ⇐ , zachowując poufny charakter szczególnie chronionych informacji handlowych.

~~4. Wspólnota podejmuje starania, aby zawrzeć dwustronne lub wielostronne umowy z państwami trzecimi, zawierające postanowienia dotyczące kryteriów zrównoważonego rozwoju równoważne przepisom niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy Wspólnota zawrze umowy zawierające postanowienia, które obejmują kwestie objęte kryteriami zrównoważonego rozwoju zawartymi w art. 17 ust. 2-5, Komisja może zdecydować, że umowy te wykazują, że biopaliwa i biopłyny wytworzone z surowców uprawianych w tych krajach spełniają odnośne kryteria zrównoważonego rozwoju. Podczas zawierania tych umów, zwraca się szczególną uwagę na środki podjęte w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, na pośrednie skutki zmiany sposobu użytkowania gruntów, rekultywację terenów zdegradowanych, unikanie nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także na elementy wymienione w art. 17 ust. 7 akapit drugi.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 6 lit. b)
(dostosowany)
⇒ nowy

4. Komisja może zdecydować, że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy ustanawiające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane do celów art. ~~17 ust. 2~~ 26 ust. 7 lub wykazują, że partie biopaliw₂ ~~lub~~ biopłynów ⇒ lub paliw z biomasy ⇐ spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. ~~17~~ 26 ust. 2, 3, 4, 5 i 6 lub że nie zmodyfikowano ani nie usunięto żadnych materiałów w sposób zamierzony, tak by partia lub jej część mogły zostać objęte załącznikiem IX. ⇒ W celu wykazania, że wymogi określone w art. 26 ust. 5 i 6 w odniesieniu do biomasy są spełnione, operatorzy mogą zdecydować o bezpośrednim dostarczeniu wymaganych dowodów na poziomie gospodarstwa leśnego. ⇐ ~~Komisja może zdecydować, że systemy te zawierają~~

~~dokładne dane do celów informacji o środkach podjętych w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także o elementach wymienionych w art. 17 ust. 7 akapit drugi. Komisja może również uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 2617 ust. 23 lit. b) ppkt (ii).~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

⇒ nowy

Komisja może zdecydować, że ⇒ wspomniane ⇐ ~~dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych~~ zawierają ~~dokładne dane~~ ⇒ informacje o środkach zastosowanych ⇐ ~~wymagane dla celów art. 17 ust. 2~~ ☒ do celów ☒ ⇒ ochrony gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, oraz do celów certyfikacji biopaliw i biopłynów o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów ⇐ .

~~Komisja może zdecydować, że tereny objęte krajowym lub regionalnym programem przekształcania terenów poważnie zdegradowanych lub silnie zanieczyszczonych spełniają kryteria, o których mowa w załączniku V część C pkt 9.~~

5. Komisja przyjmuje decyzje na mocy ust. 4 wyłącznie wtedy, gdy przedmiotowa ~~umowa~~ lub system spełniają odpowiednie normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu. W odniesieniu do systemów pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych spełniają one również wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku V ⇒ lub załączniku VI ⇐ . Wykazy terenów o dużej bioróżnorodności, o których mowa w art. 2617 ust. 23 lit. b) ppkt (ii), spełniają odpowiednie standardy obiektywności i spójności z normami uznanymi w skali międzynarodowej i przewidują odpowiednie procedury odwoławcze.

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 6 lit. c)
(dostosowany)

⇒ nowy

Dobrowolne systemy, o których mowa w ust. 4, ~~(„dobrowolne systemy”)~~ regularnie, oraz nie rzadziej niż raz na rok, publikują listę swoich organów certyfikujących wykorzystywanych do niezależnych audytów, wskazującą w odniesieniu do każdego organu certyfikującego, który podmiot lub krajowy organ publiczny go uznał i który podmiot lub krajowy organ publiczny go monitoruje.

~~W celu~~ ⇒ zapewnienia efektywnej i zharmonizowanej weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇐ ☒ , a ☒ w szczególności ☒ w celu ☒ zapobiegania nadużyciom Komisja może ~~na podstawie analizy ryzyka lub sprawozdań, o których mowa w ust. 6 akapit drugi niniejszego artykułu,~~ ⇒ określić szczegółowe przepisy wykonawcze, w tym odpowiednie ⇐ standardy ⇒ wiarygodności, przejrzystości i ⇐ niezależnych audytów i wymagać, aby wszystkie dobrowolne systemy przestrzegały tych standardów. ⇒ Określając te standardy, Komisja

zwraca szczególną uwagę na konieczność zminimalizowania obciążeń administracyjnych. ⇨
Dokonyje się tego w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~25~~ 31 ust. 3. W aktach tych ustala się harmonogram wdrażania tych standardów przez dobrowolne systemy. Komisja może uchylać decyzje uznające dobrowolne systemy, w przypadku gdy systemy te nie wdrożą takich standardów w przewidzianym terminie.

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 6 lit.d)
(dostosowany)
⇒ nowy

6. Decyzje na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~25~~ 31 ust. 3. Takie decyzje obowiązują przez okres maksymalnie pięciu lat.

Komisja wymaga, by każdy dobrowolny system, w którego sprawie przyjęta zostaje decyzja zgodnie z ust. 4, przedkładał jej w terminie do dnia 6 października 2016 r., a następnie co roku do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie obejmujące każdą z liter zawartych w akapicie trzecim niniejszego ustępu. Co do zasady sprawozdanie obejmuje poprzedni rok kalendarzowy. Pierwsze sprawozdanie obejmuje co najmniej sześć miesięcy od dnia 9 września 2015 r. Wymóg przekazywania sprawozdania ma zastosowanie wyłącznie do dobrowolnych systemów, które działają przez co najmniej 12 miesięcy.

~~W terminie do dnia 6 kwietnia 2017 r., a następnie w ramach sprawozdań zgodnie z art. 23 ust. 3, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie analizujące sprawozdania, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, dokonujące przeglądu działania umów, o których mowa w ust. 4, lub dobrowolnych systemów, w których sprawie przyjęta została decyzja zgodnie z niniejszym artykułem, a także wskazujące najlepsze praktyki. Sprawozdanie to opiera się na najlepszych dostępnych informacjach, w tym wynikających z konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, a także na praktycznych doświadczeniach w zakresie stosowania tych umów lub systemów. Sprawozdanie analizuje ogólnie:~~

~~a) niezależność, warunki i częstotliwość audytów — zarówno w odniesieniu do tego, co określono w dokumentacji danego systemu w momencie zatwierdzania go przez Komisję, jak i w odniesieniu do najlepszych praktyk danej branży;~~

~~b) dostępność oraz doświadczenie i przejrzystość w zakresie stosowania metod identyfikowania przypadków nieprzestrzegania zasad i zajmowania się takimi przypadkami, ze szczególnym uwzględnieniem zajmowania się przypadkami poważnych naruszeń ze strony członków systemu lub zarzutami dotyczącymi takich naruszeń;~~

~~e) przejrzystość, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności systemu, dostępność tłumaczeń na stosowne języki krajów i regionów, z których pochodzą surowce, dostępność wykazów certyfikowanych podmiotów i odpowiednich certyfikatów oraz dostępność sprawozdań z audytu;~~

~~d) udział zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza jeśli chodzi o konsultacje ze społecznościami tubylczymi i lokalnymi — przed podejmowaniem decyzji, podczas~~

~~opracowywania systemu i dokonywania jego przeglądu, a także podczas audytów oraz reakcje na ich wkłady;~~

~~e) ogólną solidność systemu, zwłaszcza w świetle zasad dotyczących akredytacji, kwalifikacji i niezależności audytorów i odpowiednich organów systemu;~~

~~f) rynkowe aktualizacje systemu, liczbę certyfikowanych surowców i biopaliw w podziale na kraj pochodzenia i rodzaj, liczbę uczestników;~~

~~g) łatwość i skuteczność wprowadzenia systemu śledzenia dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju, udostępnianych przez system uczestnikowi (uczestnikom); taki system śledzenia służy jako środek zapobiegający nadużyciom ze szczególnym uwzględnieniem wykrywania domniemyanych nadużyć i innych nieprawidłowości, postępowania z nimi i działań podejmowanych w związku z nimi oraz, w stosownych przypadkach, liczbę wykrytych przypadków nadużyć lub nieprawidłowości;~~

~~oraz w szczególności:~~

~~h) warianty upoważniania podmiotów do uznawania i monitorowania organów certyfikujących;~~

~~i) kryteria uznawania lub akredytacji organów certyfikujących;~~

~~j) zasady prowadzenia monitorowania organów certyfikujących;~~

~~k) sposoby ułatwienia lub ulepszenia działań propagujących najlepsze praktyki.~~

Komisja udostępnia sprawozdania sporządzone przez dobrowolne systemy – w formie zbiorczej lub w odpowiednich przypadkach w pełnej wersji – na określonej w art. 24 $\Rightarrow$ rozporządzenia [w sprawie zarządzania] $\Leftarrow$ platformie $\Rightarrow$ sprawozdawczości elektronicznej $\Leftarrow$ na rzecz przejrzystości.

$\Downarrow$ nowy

Państwa członkowskie mogą utworzyć krajowe programy, w których przestrzeganie kryteriów zrównoważonego rozwoju i obniżenia emisji gazów cieplarnianych określone w art. 26 ust. 2–7 jest weryfikowane w całym procesie kontroli pochodzenia z udziałem właściwych organów krajowych.

$\Downarrow$ 2015/1513 art. 2 pkt 6 lit. d)
 $\Rightarrow$ nowy

Państwo członkowskie może powiadomić o swoim systemie krajowym Komisję. Komisja traktuje priorytetowo ocenę takiego systemu. Decyzję w sprawie zgodności tak zgłoszonego systemu krajowego z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~25~~31 ust. 3, aby ułatwić wzajemne dwustronne i wielostronne uznawanie systemów weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju $\Rightarrow$ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych $\Leftarrow$ w odniesieniu do biopaliw, ~~z~~ biopłynów i paliw z biomasy. W przypadku pozytywnej decyzji systemy ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem nie odmawiają wzajemnego uznawania

względem systemu tego państwa członkowskiego, jeżeli chodzi o weryfikację zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju ⇨ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇨ określonymi w art. ~~2617~~ ust. 2-~~75~~.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇨ nowy

7. Gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach ~~umowy lub~~ systemu będącego przedmiotem decyzji podjętej zgodnie z ust. 4 ⇨ lub 6 ⇨ niniejszego artykułu, państwo członkowskie nie wymaga od dostawcy, w granicach objętych tą decyzją, przedstawiania dalszego dowodu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju ⇨ i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇨, o których mowa w art. ~~2617~~ ust. 2-~~75~~, ani dostarczania informacji o środkach, o których mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.

↓ nowy

Właściwe organy państw członkowskich mogą nadzorować działania jednostek certyfikujących, które są akredytowane przez krajową jednostkę akredytującą i prowadzą niezależny audyt w ramach dobrowolnego systemu.

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 6 lit.e)

~~8. Komisja — na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy — analizuje stosowanie art. 17 w związku z danym źródłem biopaliwa i w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wniosku decyduje, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 3, czy dane państwo członkowskie może uwzględniać biopaliwo z tego źródła do celów art. 17 ust. 1.~~

↓ 2009/28/WE

~~9. Do dnia 31 grudnia 2012 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:~~

~~a) skuteczności systemu w zakresie przekazywania informacji na temat kryteriów zrównoważonego rozwoju; oraz~~

~~b) wykonalności i stosowności wprowadzenia obowiązkowych wymagań dotyczących ochrony powietrza, gleby i wody, uwzględniających wyniki najnowszych badań naukowych i międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty~~

~~We właściwych przypadkach Komisja proponuje działania korygujące.~~

↓ 2009/28/WE art. 19 ust. 1.
(dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~19~~28

Obliczanie wpływu biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ na emisję gazów cieplarnianych

1. Do celów art. ~~26~~ 17 ust. ~~7~~ ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw, ~~i~~ biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ oblicza się w następujący sposób:

- a) jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla danej ścieżki produkcji została określona w załączniku V część A lub B ⇒ w przypadku biopaliw i biopłynów ⇐ i ⇒ w załączniku VI część A w przypadku paliw z biomasy i ⇐ jeżeli wartość e_i dla tych biopaliw lub biopłynów obliczona zgodnie z załącznikiem V część C pkt 7 ⇒ , a dla tych paliw z biomasy obliczona zgodnie z załącznikiem VI część B pkt 7 ⇐ jest równa zero lub jest mniejsza od zera, = poprzez zastosowanie tej wartości standardowej;
- b) poprzez zastosowanie wartości rzeczywistej obliczonej zgodnie z ~~metodologią~~ ☒ metodyką ☒ określoną w załączniku V część C ⇒ w przypadku biopaliw i biopłynów i w załączniku VI część B w przypadku paliw z biomasy ⇐ ; ~~lub~~
- c) poprzez zastosowanie wartości będącej sumą czynników ~~wzoru~~ ☒ wzorów ☒ , o których ~~chm~~ mowa w załączniku V część C pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w załączniku V część D lub E mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z ~~metodami~~ ☒ metodyką ☒ określoną ~~wym~~ w załączniku V część C, dla wszystkich innych czynników. ☒ lub ☒

↓ nowy

- d) poprzez zastosowanie wartości będącej sumą czynników we wzorach, o których mowa w załączniku VI część B pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w załączniku VI część C mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodyką określoną w załączniku VI część B – dla wszystkich innych czynników.

↓ 2009/28/WE art. 19 ust. 2.
(dostosowany)
⇒ nowy

2. ~~Do dnia 31 marca 2010 r. Państwa członkowskie przedkładają~~ ⇒ mogą przedkładać ⇐ Komisji ~~sprawozdanie~~ ☒ sprawozdania ☒ zawierające ~~wykaz~~ ⇒ informacje o typowym poziomie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z uprawy surowców rolnych z ⇐ obszarów na ich terytorium zaklasyfikowanych na poziomie 2 w nomenklaturze jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) lub na bardziej szczegółowym poziomie NUTS zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ~~z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do~~

~~celów statystycznych (NUTS)⁵⁰, na których to obszarach typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych może być niższy od poziomu emisji określonego pod pozycją „Szczegółowe wartości standardowe upraw” w załączniku V część D do niniejszej dyrektywy lub równy temu poziomowi, łącznie z opisem metody i danych wykorzystanych do sporządzenia wykazu. ⇒ Sprawozdaniom tym towarzyszy opis metody i źródeł danych wykorzystywanych do obliczania poziomu emisji. ⇐ Metoda ta uwzględnia charakterystykę gleby, klimat i spodziewany poziom zbioru surowców.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 7 lit. a)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~3. Typowy poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych można zgłaszać Komisji w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 2, w przypadku państw członkowskich, oraz — Ww przypadku terytoriów poza Unią —w ☒ można przekazywać Komisji ☒ sprawozdaniach równoważnych sprawozdaniom, o których mowa w ust. 2, i sporządzonych przez właściwe organy.~~

4. Komisja może zdecydować, w drodze aktu wykonawczego przyjętego zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. ~~31~~²⁵ ust. ~~2~~³ niniejszego artykułu, że sprawozdania określone w ust. 2 ☒ i 3 ☒ zawierają dokładne dane służące do pomiaru emisji gazów cieplarnianych związanych z uprawą surowców do ⇒ biomasy rolniczej ⇐ ~~biopaliw~~, które są zwykle produkowane na tych obszarach ☒ objętych tymi sprawozdaniami ☒ ³ do celów art. ~~17~~² ~~ust. 2~~ ²⁶ ust. 7. ⇒ Dane te mogą być zatem wykorzystywane zamiast szczegółowych wartości standardowych dla upraw, określonych w załączniku V część D lub E w odniesieniu do biopaliw i biopłynów oraz w załączniku VI część C w odniesieniu do paliw z biomasy. ⇐

~~5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja przygotowuje i publikuje sprawozdanie dotyczące szacunkowych wartości typowych i standardowych określonych w załączniku V części B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu i procesów technologicznych.~~

~~W przypadku gdy ze sprawozdań, o których mowa w akapicie pierwszym, wynika, że szacunkowe wartości typowe i standardowe w załączniku V część B i E mogą wymagać korekty w oparciu o najnowsze dowody naukowe, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie stosowny wniosek ustawodawczy.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 7 lit. c)
(dostosowany)
⇒ nowy

~~57. Komisja dokonuje przeglądu załącznika V ⇒ i załącznika VI ⇐, aby w uzasadnionych przypadkach dodać ⇒ lub zrewidować ⇐ wartości dotyczące innych ścieżek produkcji biopaliw ⇒, biopłynów i paliw z biomasy ⇐ w odniesieniu do tych samych lub innych surowców. Przegląd ten uwzględnia także modyfikację metodologii określonej w części C załącznika V część C, ⇒ i w załączniku VI część B. ⇐ w szczególności w odniesieniu do:~~

⁵⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

~~metody uwzględniania odpadów i pozostałości,~~

~~metody uwzględniania produktów ubocznych,~~

– ~~metody uwzględniania kogeneracji, oraz~~

– ~~statusu produktów ubocznych nadanego resztkom pożywnym.~~

~~Wartości standardowe dla biodiesla z odpadowych olejów roślinnych lub zwierzęcych należy jak najszybciej poddać przeglądowi. W przypadku gdy z przeglądu przeprowadzonego przez Komisję wynika, że załącznik V ⇨ lub załącznik VI ⇩ powinien zostać ⇨ zmieniony ⇩ uzupełniony, Komisja jest uprawniona do przyjmowania ⇨ przyjęcia ⇩ aktów delegowanych na podstawie ⇨ zgodnie z ⇩ art. 32 25a w celu dodawania, lecz nie usuwania ani zmieniania, szacunkowych wartości typowych i standardowych w załączniku V części A, B, D i E w odniesieniu do ścieżek biopaliw i biopłynów, co do których w tym załączniku nie zawarto jeszcze konkretnych wartości.~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

⇨ nowy

⇨ W przypadku ⇩ ~~w~~ Wszelkie zmiany lub uzupełnienia wykazu standardowych wartości zamieszczonego w załączniku V ⇨ i załączniku VI ⇩ ~~dekonowane są zgodnie z następującymi zasadami:~~

a) jeżeli wpływ danego czynnika na ogólne emisje jest niewielki lub jeżeli odchylenie jest ograniczone lub jeżeli koszt ustalenia wartości rzeczywistych jest wysoki lub powodowałoby to znaczne trudności, wartości standardowe ~~muszą być~~ ⇨ są ⇩ typowe dla normalnych procesów produkcji.

~~b) we wszystkich innych przypadkach standardowe wartości muszą być konserwatywne w porównaniu z normalnymi procesami produkcji.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 7 lit. d)

(dostosowany)

⇨ nowy

~~68.~~ W przypadku gdy jest to konieczne w celu zapewnienia jednolitego stosowania załącznika V część C ~~pkt 9,~~ ⇨ i załącznika VI część B, ⇩ Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe specyfikacje techniczne ⇨, w tym ⇩ definicje ⇨, współczynniki przeliczeniowe, sposób wyliczania rocznych emisji z upraw lub ograniczenia emisji spowodowanych zmianami nadziemnych oraz podziemnych zasobów pierwiastka węgla na terenach już objętych uprawą, sposób wyliczania ograniczenia emisji wynikającego z wychwytywania dwutlenku węgla, wymiany dwutlenku węgla i geologicznego składowania dwutlenku węgla. ⇩ Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ~~25~~ ust. ~~23~~.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~20~~29

Środki ☒ wykonawcze ☒ ~~wdrażające~~

Środki ☒ wykonawcze ☒ ~~wdrażające~~, o których mowa w art. 26 ust. 2 ~~17 ust. 3~~ akapit drugi ⇒ i ust. 6 ⇐, ~~art. 18 ust. 3 akapit trzeci~~, art. 27 ~~18~~ ust. 6, ~~art. 18 ust. 8~~, ~~art. 19 ust. 5~~, art. ~~19 ust. 7~~ 28 ust. 5 akapit pierwszy ☒ i art. 28 ust. 6 ☒ i ~~art. 19 ust. 8~~ niniejszej dyrektywy, uwzględniają również w pełni cele art. 7a dyrektywy 98/70/WE⁵¹

↓ 2009/28/WE

~~Artykuł 22~~

Sprawozdawczość państw członkowskich

~~1. Każde państwo członkowskie składa Komisji sprawozdanie dotyczące postępu w promowaniu i wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz co dwa lata po tej dacie. Ostatnim wymaganym sprawozdaniem będzie sprawozdanie szóste, które należy przedłożyć do dnia 31 grudnia 2021 r.~~

~~Sprawozdanie to obejmuje w szczególności:~~

~~a) sektorowy (sektor energii elektrycznej, sektor ciepłowniczy i chłodniczy oraz sektor transportu) i całkowity udział energii ze źródeł odnawialnych podczas poprzednich dwóch lat kalendarzowych oraz krajowe środki, podjęte lub planowane, mające na celu promowanie wzrostu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, z uwzględnieniem orientacyjnego kursu określonego w załączniku I część B zgodnie z art. 5;~~

~~b) wdrożenie i działanie systemów wsparcia i innych środków mających na celu promowanie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych oraz wszelkie zmiany tych środków względem środków określonych w krajowym planie działania w zakresie energii odnawialnych danego państwa członkowskiego, a także informacje o tym, w jaki sposób wspierana energia jest przydzielana końcowym użytkownikom dla celów art. 3 ust. 6 dyrektywy 2003/54/WE;~~

~~c) w stosownych przypadkach opis sposobu, w jaki dane państwo członkowskie zorganizowało swoje systemy wsparcia w celu uwzględnienia zastosowań energii odnawialnej przynoszących dodatkowe korzyści w stosunku do innych, porównywalnych zastosowań, lecz których koszty mogą również być wyższe, w tym biopaliw wytworzonych z odpadów, pozostałości, niespożywanego materiału celulozowego oraz materiału lignocelulozowego;~~

⁵¹ Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58).

~~d) działanie systemu gwarancji pochodzenia energii elektrycznej oraz energii stosowanej w celu ogrzewania lub chłodzenia z odnawialnych źródeł energii oraz środki podjęte w celu zapewnienia wiarygodności systemu i zabezpieczenia go przed nadużyciami;~~

~~e) postęp dokonany przy ocenie i usprawnieniu procedur administracyjnych, związany z usuwaniem barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;~~

~~f) środki podjęte w celu zapewnienia przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii oraz w celu usprawnienia ram lub przepisów dotyczących ponoszenia i podziału kosztów, o których mowa w art. 16 ust. 3;~~

~~g) rozwój dostępności i wykorzystania zasobów biomasy do celów energetycznych;~~

~~h) ceny surowców i zmiany w przeznaczeniu gruntów w państwach członkowskich związane z większym wykorzystaniem biomasy i innych rodzajów energii ze źródeł odnawialnych;~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 9 lit. a)

~~i) rozwój i udział biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, w tym ocenę zasobów koncentrującą się na kwestiach zrównoważonego rozwoju związanych z efektem przekierowania produktów spożywczych i paszowych na cele produkcji biopaliw, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE i zasady kaskadowego wykorzystania biomasy, mając na uwadze regionalne i lokalne uwarunkowania technologiczne i sytuację gospodarczą, utrzymania niezbędnych zasobów węgla w glebie oraz jakości gleby i ekosystemów;~~

↓ 2009/28/WE

~~j) szacunkowy wpływ produkcji biopaliw i biopłynów na bioróżnorodność, zasoby wodne, jakość wody i gleby w granicach państwa członkowskiego;~~

~~k) szacunkową wartość netto ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych;~~

~~l) szacunkową nadwyżkę produkcji energii ze źródeł odnawialnych w odniesieniu do orientacyjnego kursu, która mogłaby zostać przekazana innym państwom członkowskim, jak również szacowany potencjał konkretnych wspólnych projektów do roku 2020;~~

~~m) szacunkowe zapotrzebowanie na energię ze źródeł odnawialnych, które ma być do roku 2020 pokrywane inaczej niż z produkcji krajowej;~~

~~n) informacje o tym, w jaki sposób oszacowano udział odpadów podlegających biodegradacji w produkcji energii oraz jakie kroki podjęto w celu poprawy i weryfikacji tych szacunków; oraz~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 9 lit. b)

~~e) ilości biopaliw i biopłynów w jednostkach energii odpowiadające każdej kategorii grupy surowców wymienionych w załączniku VIII część A, uwzględnione przez to państwo członkowskie na potrzeby spełnienia celów określonych w art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 3 ust. 4 akapit pierwszy.~~

↓ 2009/28/WE

~~2. Przy szacowaniu wartości netto ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikającego z wykorzystania biopaliw państwa członkowskie mogą, dla celów sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zastosować wartości typowe określone w załączniku V część A i B.~~

~~3. W swoim pierwszym sprawozdaniu państwo członkowskie określa, czy ma zamiar:~~

~~a) ustanowić jeden organ administracyjny odpowiedzialny za rozpatrywanie wniosków o autoryzację, certyfikację i licencjonowanie instalacji wytwarzających energię odnawialną oraz zapewniający pomoc dla wnioskodawców;~~

~~b) przewidzieć automatyczne zatwierdzanie wniosków dotyczących planowania i wniosków o pozwolenia dla instalacji wytwarzających energię odnawialną w przypadku gdy organ autoryzujący nie odpowiedział w określonym terminie; lub~~

~~c) wskazać obszary geograficzne odpowiednie dla eksploatacji energii ze źródeł odnawialnych w planowaniu dotyczącym przeznaczenia gruntów oraz dla stworzenia systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia.~~

~~4. W każdym sprawozdaniu państwo członkowskie ma możliwość poprawienia danych, które znalazły się w poprzednim sprawozdaniu.~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
→₁ 2015/1513 art. 2 pkt 10 lit. a)
⇒ nowy

Artykuł ~~23~~30

Monitoring ☒ *ze strony* ☒ ~~i sprawozdawczość Komisji~~

1. Komisja monitoruje pochodzenie biopaliw, i biopłynów ⇒ i paliw z biomasy ⇐ wykorzystywanych ~~we Wspólnocie~~ ☒ w Unii ☒ oraz wpływ ich produkcji, w tym wpływ wynikający z przeniesienia, na ☒ użytkowanie ☒ ~~przeznaczenie~~ gruntów ~~we Wspólnocie~~ ☒ w Unii ☒ oraz głównych państwach trzecich, z których pochodzą dostawy. Takie monitorowanie opiera się na ☒ sporządzanych przez państwa członkowskie ☒ ⇒ zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu i związanych z nimi ⇐ sprawozdaniach ⇒ z postępów, wymaganych na podstawie art. 3, 15 i 18 rozporządzenia [w sprawie zarządzania] ⇐ ~~państw członkowskich~~ ~~przedłożonych zgodnie z art. 22 ust. 1~~ oraz sprawozdaniach odpowiednich ☒ państw ☒ ~~krajów~~ trzecich, organizacji międzyrządowych, badaniach naukowych i innych istotnych informacjach. Komisja monitoruje również zmiany cen surowców związane z wykorzystaniem biomasy dla celów wytworzenia energii oraz wszelkie pozytywne i negatywne skutki dla bezpieczeństwa żywnościowego. →₁ --- ←

2. Komisja prowadzi dialog oraz wymienia informacje z państwami trzecimi, organizacjami producentów biopaliw, $\Rightarrow$ biopłynów i paliw z biomasy $\Leftarrow$ i organizacjami konsumentów oraz społeczeństwem obywatelskim na temat ogólnego wdrażania przedstawionych w niniejszej dyrektywie środków dotyczących biopaliw, $\pm$ biopłynów $\Rightarrow$ i paliw z biomasy $\Leftarrow$. W tym kontekście zwraca szczególną uwagę na wpływ, jaki produkcja biopaliw $\Rightarrow$ i biopłynów $\Leftarrow$ mogłaby mieć na ceny żywności.

~~3. Na podstawie sprawozdań przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 22 ust. 1 oraz monitoringu i analiz, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przedkłada co dwa lata sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone w 2012 r.~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 10 lit. b)

~~4. W sprawozdaniach na temat ograniczeń emisji gazów cieplarnianych w wyniku używania biopaliw i biopłynów Komisja wykorzystuje ilości zgłoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. o), w tym tymczasowe szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości określonej w załączniku VIII. Komisja udostępnia publicznie dane dotyczące tymczasowych wartości średnich szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów i powiązany zakres wynikający z analizy wrażliwości. Komisja ocenia ponadto, czy i jak szacowane ograniczenia bezpośrednich emisji zmieniłyby się, gdyby uwzględniono produkty uboczne przy zastosowaniu metody substytucyjnej.~~

↓ 2009/28/WE

~~5. W swoich sprawozdaniach Komisja dokonuje w szczególności analizy:~~

~~a) stosunkowych korzyści dla środowiska i kosztów różnych biopaliw, wpływu na nie polityki importowej Wspólnoty, wpływu na bezpieczeństwo dostaw oraz sposobów uzyskania zrównoważonego podejścia do produkcji krajowej i importu;~~

~~b) wpływu zwiększonego popytu na biopaliwa na trwałość środowiska we Wspólnocie i państwach trzecich, przy uwzględnieniu wpływu na gospodarkę i środowisko, w tym różnego rodzaju wpływów na bioróżnorodność;~~

~~c) możliwości identyfikacji, w sposób naukowo obiektywny, obszarów o dużej bioróżnorodności, których nie obejmuje art. 17 ust. 3;~~

~~d) wpływu zwiększonego popytu na biomasę na sektory wykorzystujące biomasę;~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 10 lit. c)

~~e) dostępności i zrównoważonego charakteru biopaliw wyprodukowanych z surowców wymienionych w załączniku IX, w tym dokonuje oceny efektu przekierowania produktów spożywczych i paszowych na cele produkcji biopaliw, z odpowiednim uwzględnieniem zasad hierarchii postępowania z odpadami ustanowionych w dyrektywie 2008/98/WE i zasady kaskadowego wykorzystania biomasy, mając na uwadze regionalne i lokalne uwarunkowania technologiczne i sytuację gospodarczą, utrzymanie niezbędnych zasobów węgla w glebie oraz jakość gleby i ekosystemów;~~

~~f) informacji na temat dostępnych wyników badań naukowych i analizy tych wyników badań naukowych dotyczących pośrednich zmian użytkowania gruntów w odniesieniu do wszystkich ścieżek produkcji, wraz z oceną, czy zakres niepewności stwierdzony w analizie będącej podstawą szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów można zawęzić i czy można uwzględnić w niej ewentualne oddziaływanie polityk Unii, takich jak polityki w dziedzinie środowiska, klimatu i rolnictwa; oraz~~

~~g) rozwoju technologicznego i dostępności danych dotyczących wykorzystania oraz wpływu na środowisko i gospodarkę biopaliw i biopłynów produkowanych w Unii z roślin niespożywczych uprawianych przede wszystkim do celów energetycznych.~~

↓ 2009/28/WE

~~We właściwych przypadkach Komisja proponuje działania korygujące:~~

~~6. Na podstawie sprawozdań przedstawionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 22 ust. 3 Komisja dokonuje analizy skuteczności środków podjętych przez państwa członkowskie przy ustanawianiu jednego organu administracyjnego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o autoryzację, certyfikację i licencjonowanie oraz udzielającego pomocy wnioskodawcom.~~

~~7. Komisja, dla usprawnienia finansowania i koordynacji w zamiarze osiągnięcia celu na poziomie 20 %, o którym mowa w art. 3 ust. 1, przedstawia do dnia 31 grudnia 2010 r. analizę i plan działania w sprawie energii ze źródeł odnawialnych, mający na celu w szczególności:~~

~~a) lepsze wykorzystanie funduszy strukturalnych i programów ramowych;~~

~~b) lepsze i szersze wykorzystanie funduszy pochodzących z Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz innych publicznych instytucji finansowych; oraz~~

~~c) lepszy dostęp do kapitału ryzyka, zwłaszcza poprzez analizę wykonalności mechanizmu finansowego opartego na podziale ryzyka dla inwestycji w energię ze źródeł odnawialnych we Wspólnocie, podobnego do inicjatywy Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej, która jest skierowana do państw trzecich;~~

~~d) lepszą koordynację finansowania wspólnotowego i krajowego oraz innych form wsparcia; oraz~~

~~e) lepszą koordynację wsparcia inicjatyw dotyczących energii odnawialnej, których powodzenie zależy od działań podejmowanych przez podmioty działające w kilku państwach członkowskich.~~

~~8. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedstawia sprawozdanie, obejmujące w szczególności następujące elementy:~~

~~a) przegląd minimalnych progów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych stosowanych od dat, o których mowa w art. 17 ust. 2 akapit drugi, na podstawie oceny skutków regulacji, w której uwzględniono w szczególności postęp techniczny;~~

~~dostępne technologie i dostępność biopaliw pierwszej i drugiej generacji, które umożliwiają duże ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;~~

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 10 lit. d)

~~b) w odniesieniu do celów, o których mowa w art. 3 ust. 4, przegład:~~

~~(i) opłacalności środków, które mają zostać wdrożone, aby osiągnąć te cele;~~

~~(ii) oceny możliwości osiągnięcia tych celów z jednoczesnym zapewnieniem zrównoważonego charakteru produkcji biopaliw w Unii i w państwach trzecich oraz z uwzględnieniem oddziaływań ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, w tym również pośrednich skutków i oddziaływań w odniesieniu do bioróżnorodności, a także dostępności w handlu biopaliw drugiej generacji;~~

~~(iii) oddziaływań, jakie realizacja tych celów może spowodować w zakresie dostępności żywności po przystępnych cenach;~~

~~(iv) dostępności rynkowej pojazdów o napędzie elektrycznym, hybrydowym i wodorowym, a także metodologii wybranej do obliczania udziału zużywanej energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu;~~

~~(v) oceny konkretnych warunków rynkowych, w szczególności z uwzględnieniem rynków, na których paliwa transportowe stanowią ponad połowę końcowego zużycia energii, oraz rynków, które są całkowicie uzależnione od importu biopaliw;~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

⇒ nowy

~~e) ocena wdrażania niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do mechanizmów współpracy, aby zagwarantować, że wraz z umożliwieniem państwom członkowskim kontynuacji stosowania krajowych systemów wsparcia, o których mowa w art. 3 ust. 3, państwa członkowskie mogą dzięki tym mechanizmom osiągać krajowe cele ogólne zdefiniowane w załączniku I w sposób efektywny ekonomicznie, a także ocena postępu technologicznego oraz wnioski, które należy wyciągnąć, aby osiągnąć na szczeblu Wspólnoty wartość docelową udziału energii ze źródeł odnawialnych na poziomie 20 %.~~

~~Na podstawie tego sprawozdania Komisja przedkłada, w odpowiednich przypadkach, wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w których porusza w szczególności następujące kwestie:~~

~~— w odniesieniu do elementu, o którym mowa w lit. a) — zmianę minimalnej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, o której mowa w tej literze, oraz~~

~~— w odniesieniu do elementu, o którym mowa w lit. c) — odpowiednie dostosowania środków współpracy przewidzianych w niniejszej dyrektywie mających na celu poprawę ich skuteczności dla osiągnięcia celu na poziomie 20 %. Takie wnioski nie mają wpływu na cel 20 % ani na kontrolę państw członkowskich na ich krajowe systemy wsparcia i środki współpracy.~~

~~39. W 2018 & 2026 & r. Komisja przedstawi mapę drogową na rzecz energii odnawialnej~~
~~⇒ wniosek ustawodawczy dotyczący ram regulacyjnych do celów promowania energii~~
~~odnawialnej ⇨ na okres po ⇨ 2030 ⇨ 2020 r.~~

~~Mapę tę, w stosownych przypadkach, uzupełniają wnioski do Parlamentu Europejskiego i~~
~~Rady na okres po 2020 r. Mapa drogową~~ ⇒ Wniosek ten ma ⇨ uwzględnić doświadczenie
wynikające z wykonywania niniejszej dyrektywy ⇒ , w tym wdrażania kryteriów
zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych ⇨ oraz rozwój
technologii energii ze źródeł odnawialnych.

~~440. W roku 2021 & 2032 & Komisja przedstawi sprawozdanie zawierające przegląd~~
~~stosowania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie to odnosi się w szczególności do roli, jaką~~
~~następujące elementy odgrywają w umożliwianiu państwom członkowskim osiągnięcia~~
~~krajowych celi ustanowionych w załączniku I w sposób efektywny ekonomicznie:~~

~~a) proces przygotowywania prognoz i krajowych planów działania w zakresie energii~~
~~odnawialnych;~~

~~b) skuteczność mechanizmu współpracy;~~

~~c) rozwój technologii energii ze źródeł odnawialnych wraz z rozwojem stosowania~~
~~biopaliw w lotnictwie komercyjnym;~~

~~d) skuteczność krajowych systemów wsparcia;~~

~~e) wnioski ze sprawozdań Komisji, o których mowa w ust. 8 i 9.~~

~~Artykuł 24~~

~~Platforma na rzecz przejrzystości~~

~~1. Komisja ustanawia dostępną publicznie internetową platformę na rzecz przejrzystości.~~
~~Platforma ta służy zwiększeniu przejrzystości oraz ułatwieniu i promowaniu współpracy~~
~~między państwami członkowskimi, w szczególności w zakresie transferów statystycznych, o~~
~~których mowa w art. 6, oraz wspólnych projektów, o których mowa w art. 7 i 9. Ponadto~~
~~platforma może być wykorzystywana do podawania do publicznej wiadomości odpowiednich~~
~~informacji, które zdaniem Komisji lub państw członkowskich mają kluczowe znaczenie dla~~
~~niniejszej dyrektywy oraz dla osiągnięcia jej celów.~~

~~2. Na platformie na rzecz przejrzystości Komisja podaje do publicznej wiadomości~~
~~następujące informacje, w odpowiednich przypadkach w postaci zbiorczej, zachowując~~
~~poufny charakter szczególnie chronionych informacji handlowych:~~

~~a) krajowe plany działania w zakresie energii odnawialnych państw członkowskich;~~

~~b) dokumenty państw członkowskich zawierające prognozy, o których mowa w art. 4~~
~~ust. 3, uzupełnione najszybciej jak to możliwe komisyjnym zestawieniem nadwyżki~~
~~produkcji i szacunkowego zapotrzebowania na import;~~

~~e) propozycje państw członkowskich w zakresie współpracy przy transferach statystycznych lub wspólnych projektach — na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego;~~

~~d) informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2, na temat transferów statystycznych między państwami członkowskimi;~~

~~e) informacje, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 3 oraz art. 9 ust. 4 i 5 na temat wspólnych projektów;~~

~~f) krajowe sprawozdania państw członkowskich, o których mowa w art. 22;~~

~~g) sprawozdania Komisji, o których mowa w art. 23 ust. 3.~~

~~Jednakże na wniosek państwa członkowskiego, które dostarczyło tych informacji, Komisja nie podaje do wiadomości publicznej dokumentów z prognozami państw członkowskich, o których mowa w art. 4 ust. 3, ani informacji zawartych w sprawozdaniach krajowych państw członkowskich, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. l) i m).~~

↓ 2015/1513 art. 2.
⇒ nowy

Artykuł ~~25~~31

Procedura komitetowa

1. ~~Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2~~ Komisję wspomaga ⇒ Komitet ds. Unii Energetycznej ⇐ ~~Komitet ds. Odnawialnych Źródeł Energii~~. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia ~~Parlamentu Europejskiego i Rady~~ (UE) nr 182/2011⁵² ⇒ i działa w składach sektorowych odpowiednich dla niniejszej dyrektywy ⇐.

~~2. W kwestiach dotyczących zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Rozwoju Biopaliw i Biopłynów. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.~~

~~23.~~ W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁵²

~~Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).~~

↓ 2015/1513 art. 2. ust. 12
(dostosowany)

~~Artykuł 3225a~~

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w ~~art. 3 ust. 5~~ ☒ art. 7 ust. 5 ☒, ~~art. 5 ust. 5~~ ☒ art. 7 ust. 6; art. 19 ust. 11, art. 19 ust. 14, art. 25 ust. 6 ☒ i ☒ art. 28 ust. 5 ☒ ~~art. 19 ust. 7~~ powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ~~5 października 2015 r.~~ ☒ 1 stycznia 2021 r. ☒

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w ~~art. 3 ust. 5~~ ☒ art. 7 ust. 5 ☒, ~~art. 5 ust. 5~~ ☒ art. 7 ust. 6; art. 19 ust. 11, art. 19 ust. 14, art. 25 ust. 6 ☒ i ☒ art. 28 ust. 5 ☒ ~~art. 19 ust. 7~~

może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

☒ 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. ☒

↓ 2015/1513 art. 2 pkt 12
(dostosowany)

45. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

56. Akt delegowany przyjęty na podstawie ~~art. 3(5)~~ ☒ art. 7 ust. 5 ☒, ~~art. 5 ust. 5~~ ☒ art. 7 ust. 6; art. 19 ust. 11, art. 19 ust. 14, art. 25 ust. 6 ☒ oraz art. 28 ust. 5 ~~art. 19 ust. 7~~ wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

↓ 2009/28/WE (dostosowany)

~~Artykuł 26~~

~~Zmiany i uchylenie~~

~~1. W dyrektywie 2001/77/WE skreśla się art. 2, art. 3 ust. 2, art. 4-8 z mocą od dnia 1 kwietnia 2010 r.~~

~~2. W dyrektywie 2003/30/WE skreśla się art. 2, art. 3 ust. 2, 3 i 5, art. 5 i 6 z mocą od dnia 1 kwietnia 2010 r.~~

~~3. Dyrektywa 2001/77/WE i dyrektywa 2003/30/WE tracą moc z dniem 1 stycznia 2012 r.~~

↓ 2009/28/WE (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~27~~33

Transpozycja

1. ~~Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1, 2 i 3, Państwa~~ państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej ⇒ do dnia 30 czerwca 2021 r. ⇐ ~~do dnia 5 grudnia 2010~~ ⇒ Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów ⇐ .

⊗ Wspomniane ⊗ ~~Środki~~ ⊗ przepisy ⊗ przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. ~~Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.~~ ⊗ Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie. ⊗

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

↓ nowy

Artykuł 34

Uchylenie

Dyrektywa 2009/28/WE zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku XI część A traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., z zastrzeżeniem obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw wymienionych w załączniku XI część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XII.

Artykuł ~~28~~35

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie ~~dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej~~ ☒ w dniu 1 stycznia 2021 r ☒.

Artykuł ~~29~~36

Adresaci

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*